

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
906
9. V 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ЗНАЦИ

ФАБРИКА АУТОМОБИЛА

ДОГОДИЛО СЕ...

ЗА БУДУЋЕГ МОРНАРА. — Скупљање бродских инструмената хоби је Енглеца Ерика Хоупа. Он је један бродски телеграф с неког старог ледоломца смеистио у купатило и тако га подесио да помоћу њега пушта воду у тоалет. Хоупов синчић Филип ужива у очевом „проналаску“: замишља да управља бродом.

НЕКОРИСНИ ПРОНАЛАСЦИ. — Свет уметника Вилфрида Луна из Хадерсфилда, у Енглеској, пун је чудних проналазака. Ту је модел торпеда-патке који се маскиран као патка приближава циљу, модел подморнице која се по дну мора креће на два велика и два мала точка, апарат за уништавање пацова и ухоложа. Сам Лун признаје да његови проналазци немају никакву практичну вредност мада сви беспрекорно „раде“, тачно према уметничкој замисли. Модели су од метала.

Веровати или не!

ВУЛКАН СПАСАВА СВОГ ИМЕЊАКА
 ЈАВАНСКОГ ПРИНЦА МЕРАПИ РАДЕН СУРИЗУ, КОЈИ ЈЕ ТО ИМЕ ДОБИО У ЧАСТ ВУЛКАНА МЕРАПИ, 4 ПУТА ЈЕ ОСУДИО НА СМРТ КРАЉ ХАМАНГКУ РАТ III — АЛИ ОБА ЧЕТИРИ ПУТА ИЗВРШЕЊЕ СМРТНЕ КАЗНЕ СПРЕЧИЛА ЈЕ ЕРУПЦИЈА ВУЛКАНА МЕРАПИ. (1702)

ЧАСОВНИК-КОРЊАЧА
 МЕХАНИЧКА КОРЊАЧА ПЛИВА У ПЛИТКОЈ ПОСУДИ ПУНОЈ ВОДЕ. ПОД УТИЦАЈЕМ МАГНЕТИЗМА ВОДА СЕ ЛАКО ТАЛАСА И КОРЊАЧА СВАКОГ МИНУТА ДОДИРНЕ ИВИЦУ БУДА НА КОЈОЈ СУ ОБЕЛЕЖЕНИ САТИ И МИНУТИ.

REGISTHUS COPEROD
 ПЛАНКТОН НАЂЕН У ВЕЛИКИМ ДУБИНАМА ОКЕАНА ИМА САМО ЈЕДНУ НОГУ КОЈА ЈЕ 4 ПУТА ДУЖА ОД ЧИТАВОГ ТЕЛА.

МАРТА ХЕДВОРТ
 (1677-1791)
 СА БЕРМУДСКИХ ОСТРВА, ОДБАЦИЛА ЈЕ НАОЧАРЕ КАД ЈЕ ИМАЛА 70 ГОДИНА А ИПАК ЈЕ ОБЕ ДО СМРТИ, У 114. ГОДИНИ, ЧИТАЛА БЕЗ ИБИХ И ТЕКСТОВЕ ШТАМПАНЕ НАСОБИТИЈИМ СЛОВИМА.

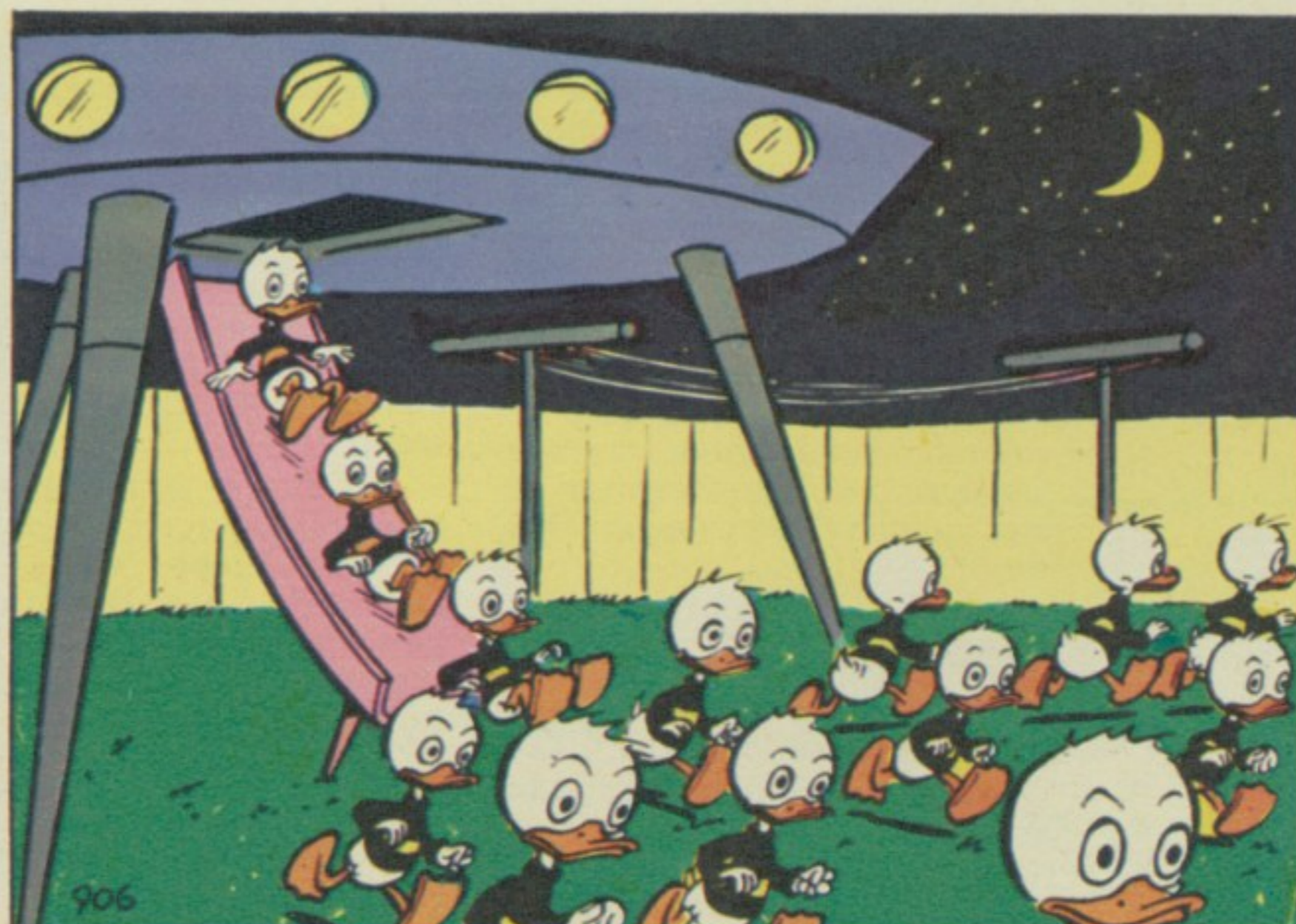
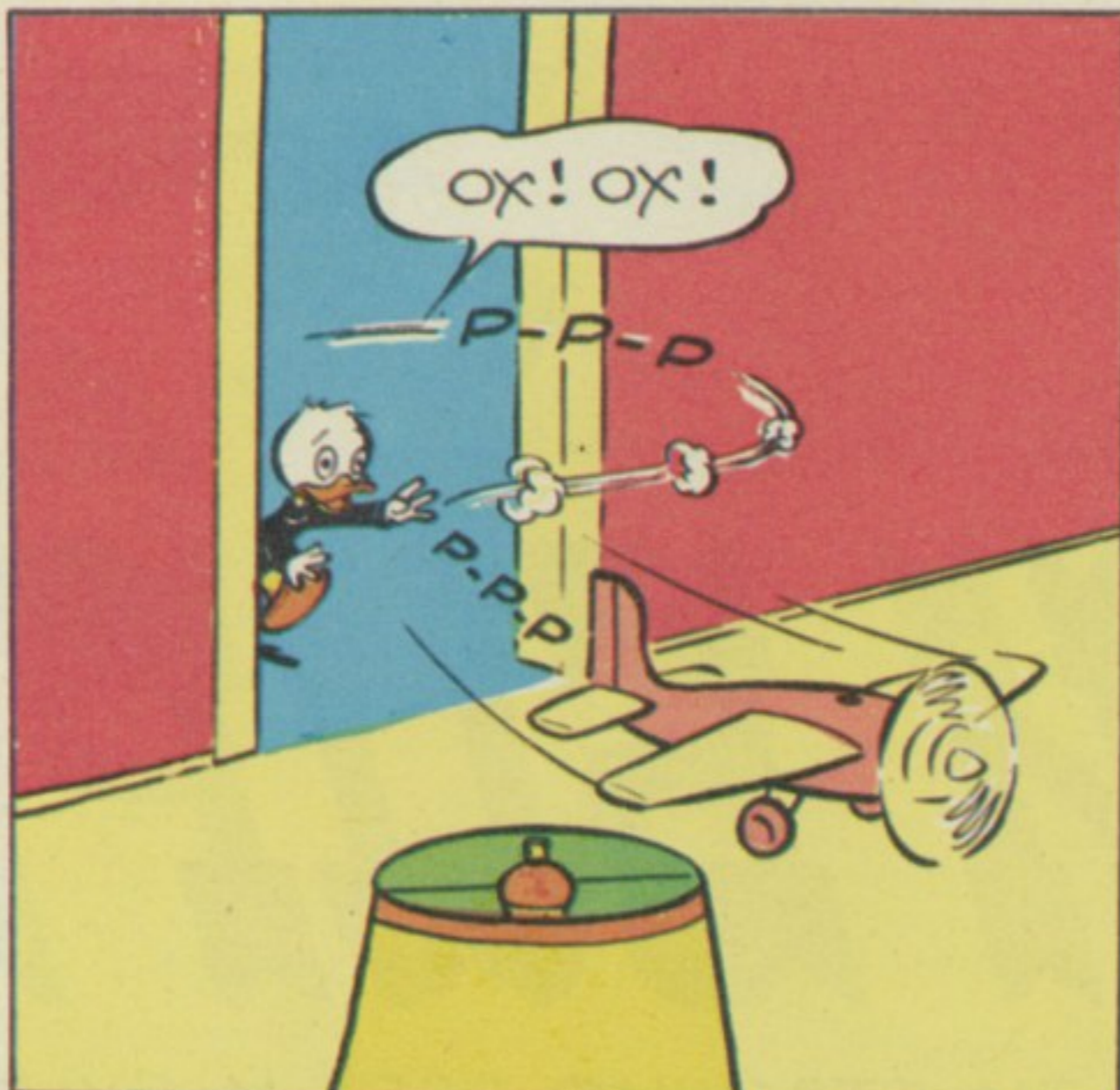

ПРВИ ПРЕДЛОГ О ЗАШТИТИ ЖИВОТИЊА
 2 КАМЕНЕ ТАБЛИЦЕ НА ПЛАНИНИ МИХИНТАЛЕ, НА ЦЕДЛОЊУ, НА КОЈИМА СЕ НАЛАЗЕ ИСПИСАНЕ РЕЧИ „ПРЕХ ДЕ УБИТИ СЛОВЕКА ИЛИ ЖИВОТИЊУ“ БИЛЕ СУ ПОСТАВЉЕНЕ ПРЕ 2000 ГОДИНА.

ТАБЛИЦА
 СА УРЕЗАНИМ ПИСМЕНИМА АФРИЧКОГ ПЛЕМЕНА ТУАДИК БИЛА ЈЕ НАЂЕНА 1839. ГОДИНЕ У ЈЕДНОМ ИНДИЈАНСКОМ ПРОБУ У БЛИЗИНИ РЕКЕ ОХАЗО.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ИДИ И БОРИ СЕ!

Цозефа многи сматрају најбољим индијанским ратником и вођом. Он је био поглавица Пробушених носева, племена које је живело у долини Валове у источном Орегону.

Свестан да су бледолики много јачи, Цозеф је на све могуће начине избегавао сукоб. Рат је ипак букнуо упркос његовим напорима и он је одлучио да своје племе поведе у Канаду. Са свега три стотине ратника, вођећи старце, жене и децу, прешао је преко хиљаду километара и храбро се супротстављао војскама генерала Хауарда, Цибона и Стурциса послатим да га зауставе.

— ЈЕСИ ЛИ ТИ СТВОРИО СВЕТ И СУНЦЕ? САМО АКО ЈЕСИ, ИМАШ ПРАВО ДА РАЗГОВАРАШ СА НАМА КАО ДА СМО ДЕЦА. ИНАЧЕ НЕ. — РЕКАО ЈЕ РАТНИК ТУ-ХУЛ-ХУЛ-СУИТ ГЕНЕРАЛУ ХАУАРДУ

све о нама и ви сами просудите да ли је Индијанац човек или није.

Моје право име је Гром Који Одјекује Планинама. Рођен сам у Источном Орегону пре 38 година.

Наши стари су нас учили добрим законима: да узвраћамо равном мером, да држимо задату реч, да говоримо истину...

кости твог оца и твоје мајке!

Још неко време владао је мир који није могао дуго да траје. Бледолики су пронашли злато у планинама које окружују нашу долину. Покради су нам много коња и стоке а ми нисмо имали коме да се жалимо, јер смо Индијанци. Чини ми се да су бледолики то радили намерно да би изазвали сукоб, и с много муке сам успео да спречим крвопролиће. Најзад смо им дали земљу да бисмо сачували мир. Али, грдно смо се преварили јер Јенки нису имали намеру да нас оставе на миру.

Рат је избио чим је стигао генерал Хауард који је постао заповедник читаве области. Он је одлучио да нас пошаље у резерват Лепвеј.

На пролеће је из резервата Уматиле стигао предлог да се ја састанем с генералом Хауардом у месту Вала Вала. Нисам могао да одем и послао сам свог брата и још пет ратника.

Генерал Хауард им је ре-

као: „Чули смо ваше предлоге и остаћете у родној Валови.“

У РЕЗЕРВАТ МИЛОМ ИЛИ СИЛОМ!

Затим је генерал у Форте Лепвеју сазвао Савет на који је позвао све Индијанце. И ја сам био присутан. Генерал је, међутим, рекао да ће говорити тек супрадан. Ја му одговорих да сам спреман да га слушам данас а не сутра. Тада је генерал изгубио стрпљење и узвикнуо:

— Ти да ћутиш! Закон тражи да одете у резерват и тако мора бити. Ако наставите да се буните, мораћу да вас казним!

Ратник Ту-хул-хул-суит му је одговорио:

— Ко си ти који прво кажеш да говоримо а кад нешто кажемо онда се љутиш. Да ли си ти Велики Дух? Јеси ли ти створио свет и

сунце? Само ако јеси, имаш право да разговараш с нама као да смо деца, иначе не.

На ове речи генерал је побеснео:

— Ти си безобразник и ја ћу те затворити!

И наредио је једном војнику да га одведе.

Ту-хул-хул-суит се није опирао. Само је рекао:

— То је твоја воља? Не марим и не повлачим своје речи. Говорио сам у име свог народа.

Нисам знао шта да радим. Да смо пружили отпор, поубијали бисмо све бледолике, а ја то нисам желео. Наредио сам својим ратницима да попусте и остану на местима у нади да ће генерал Хауард убудуће бити правичнији и да ће знати да цени нашу добру вољу.

Али, ништа од тога! Генерал ми је набусито саопштио да нам даје тридесет дана да одлучимо да ли ћемо у резерват милом или силом. Рекао је:

— Ако не дођете у року

ГРОМ КОЈИ ОДЈЕКУЈЕ ПЛАНИНАМА

И када је већ поверовао да су спасени, надомак граница Канаде, стигао их је генерал Милс. После пет дана тешке борбе Индијанци су морали да се предају. То се догодило 1877. године.

Две године касније Цозеф је причао о свом животу неким америчким научницима који су га потражили у резервату:

„Браћо, ви тражите да вам отворим своје срце и ја то чиним веома радо, јер желим да бледолики схвате мој народ. Већина вас мисли да су Индијанци као дивље животиње. То је велика грешка. Испричаћу вам

СИНЕ, НЕ ДАЈ ОВУ ЗЕМЉУ!

Када је мој отац био на самрти, позвао ме је и рекао: „Сине, после моје смрти, ти ћеш бити поглавица. Народ те је већ изабрао. Сети се да твој отац никад није пристао да прода ову земљу. Ускоро ће овде стићи бледолики, много бледоликих. Њихове очи већ гледају овамо. Сине, не заборави моје речи, немој никад да продаш земљу у којој су

од месец дана, послаћу војску да вас доведе.

БОРБА ПРСА У ПРСА

Када смо се вратили у Валу, одлучили смо да се бранимо. Тако је дошло до првих сукоба. Окружени трупама генерала Хауарда, ипак смо успели да пронађемо пут ка северу. Једини спас била је Канада. На том путу имали смо петнаест оружаних сукоба с трупама разних генерала послатих да нас зауставе. Одбили смо Хауарда, Цибона и Стурдиса и већ били сигурни у успех кад нас је стигао генерал Милс који је нашу групу раздвојио на два дела и успео да се домогне већине наших коња. Ја сам, с још седамдесет ратника, остао одсечен од осталих а са мном је била и моја дванаестогодишња жер. Дао сам јој конопац и научио је да украде једног коња и кришом стигне остало племе. Од тада је више нисам видео али знам да је жива и да јој је добро.

Прошао сам ненаоружан кроз непријатељске линије. У дронџима и на раненом коњу некако сам се домогао свог шатора. Моја жена, чим ме је угледала, пружила ми је пушку и рекла: „Твоја је, иди и бори се!“

Битка је била страховита. Поред мене је шест ратника погинуло. 10 или 12 војника упало је у логор, заузело два шатора и убило три Индијанца. Али, и сами су изгубили три човека. Узвикнух својим ратницима да их не пуштамо живе из логора. Борили смо се прса у прса, побили их и узели њихово оружје и муницију. Али, тога дана и следеће ноћи и ми смо изгубили 18 ратника и 3 жене. Генерал

Милс остао је без 26 војника док су четрдесеторица била рањена. Следећег дана Милс је послао ратнике с белом заставом. С наше стране у сусрет им је кренуо Жути Бик.

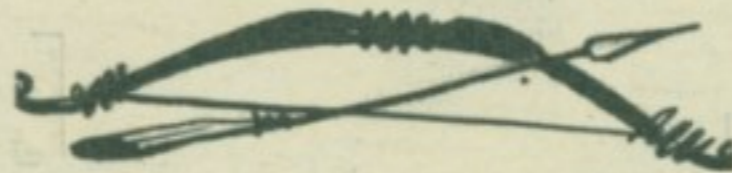
РОПСТВО ИЛИ СМРТ

Генерал Милс је поручивао да жели мир и да треба да се предамо како би се избегло узалудно проливање крви. Нисам поверовао да су генералове речи искрене, али сам за љубав мира ипак отишао код њега у логор. Тамо сам остао целе ноћи и ујутро је Жути Бик дошао да ме тражи. Моји ратници су се бојали нове преваре бледоликних. Жути Бик је рекао да ће они задржати једног америчког официра док не виде да ли ће ме Милс пустити да се мирно вратим својима.

Нисам успео да се споразумем с Милсом упркос разговорима који су трајали још читав дан. Следећег јутра сам се вратио у свој логор.

Моје племе није било сложно да ли треба да се предамо или не. Већина је, ипак, била за даљу борбу. Милс је, да би нас савладао, наредио да се доведе артиљерија. Бомбардовање је трајало пет дана. Индијанци су тешко страдали. Готово да више није ни било преживелих ратника а жене су сахрањивале мртваце. Дец су се тресла од хладноће и глади. Све је било свршено, све оно због чега смо се борили.

Мислио сам на Валу где сам се родио и проживео свој век, на шаторе крај бистре брзе реке. На земљу без граница, на коње и биволе. Сада више није било наде; само избор између ропства и смрти.

РЕЧИМА СЕ НЕ ПЛАЋАЈУ МРТВИ

Предао сам се да бих спасао бар оне који су преживели. Рекао сам америчким официрима:

— Уморан сам од борбе. Моји најбољи ратници су мртви. Хладно је а ми немамо чим да покријемо децу. Најмања су помрла од хладноће. Хоћу да потражим своју децу: можда ћу их наћи међу погинулима. Моје срце је тужно и болесно. Више нећу да се борим. За мој народ ништа није учињено. Речи и само речи. Али, речи ма се не плаћају мртви. Речима се не плаћа отета земља. Уморан сам од добрих речи! Пре ће се река вратити свом извору него што ће човек који је рођен у слободи пристати да живи међу жицама. Питао сам ваше поглавице одакле им право да наређују Индијанцима да живе затворени и да не смеју слободно да се крећу, када бледолики могу да иду где хоће и раде шта хоће. Нису знали да ми одговоре. Моје срце је пуно туге када мислим на нашу расу. Видим како Индијанце гоне као лопове и убијају као псе. Знам да и ми морамо да се променимо, али тражим да нам се призна да смо људи. Исти закон мора да важи за све. Ако Индијанац погрешно, казните га, али казните и бледоликог када прекрши закон. Учините да и ја поново postanем слободан човек, да сам бирам место где ћу становати, другове с којима ћу живети. Желим слободно да говорим, мислим и радим. Тек тада ћу моћи да поштујем ваше законе!“

Б. Д.

ЧИТАОЦИ НАМ ЗАМЕРАЈУ

Од групе читалаца из Београда добили смо ово писмо.

„Друже уреднице, у „Политикином забавнику“ бр. 903 од 18. IV 1969. год. објавили сте чланак под називом „Нисам му пољубио руку“, у коме је на карикатуралан — и текстом и илустрацијом — па чак и увредљив начин, приказана личност пок. Видака Вишњевца, проте катихете из Гацка. Ми, доле потписани, житељи Гацка у време у коме се у чланку говори, добро смо познавали покојног проту и тврдимо да се оно што је у чланку описано није могло догодити из једног једноставног разлога: немогуће је да у малом месту као што је Гацко, такав догађај не буде познат свима. На страну то што човек какав је прота Видак био (не само да није терао већ није ни дозвољавао деци да га љубе у руку) није могао, у оно време и у оним условима, такав испад себи да дозволи. Управо због тога, што је он у читавој горњој Херцеговини био познат као личност изразито прогресивних схватања и велики родољуб који је такве своје ставове, нарочито у критичним тренуцима живота и потврдио. За време првог светског рата, одробијао је четири године тешке тамнице, а у току последњег рата, 1941. године, трагично је завршио свој живот у јами, под усташким чекићем, у исто време када му је и јединац син Тихомир стрељан као комуниста.

Молимо вас да схватите да овај наш напис има за сврху само то да исправи криву слику коју су ваши читаоци могли стећи о човеку чији су и личност и живот изгледали сасвим другачије од онога што се из поменутог чланка могло да закључи. Не сумњамо, да ћете управо из тих разлога, овај наш напис и штампати. Ристо Грђић, Сезанова бр. 10; Младен Буквић, пензионер, Београд, Петњишка 22, Јован Старовић, предс. Ок. суда у пензији, Мирко Мاستиловић и Свето Кавачевић.

Верујемо да читаоци нису могли да стекну криву и увредљиву слику о личности проте Видака Вишњевца у целини само зато што су прочитали у нашем листу да је истукао једног дечака зато што му није пољубио руку. Објављујемо ипак ово писмо зато што можда у нашој, нашем кривицом, није довољно објашњено да је у оно време (1924. год.) владао такав обичај и ред да деца љубе проте у руке и да добијају батине ако то не чине. Према томе заиста није ни право да баш на проту Видака или било кога другог проту падне данашња осуда тога обичаја и реда.

Међу потписницима писма, ако се не варамо, има протиних вршњака. Они су данас деде и јасно је да и као деде гледају другачијим очима на децу уопште. Децу не бију деде, који су према њима добри, већ очеви. На жалост и данас многи очеви мисле да децу треба батинама васпитавати. Зато нам је циљ да у рубрици „Батине које се памте“ објавимо баш њихове успомене из времена кад су они као деца добијали батине. Нека се види, данас, кад они имају децу како гледају на батине које су оне добили.

Ми отворено кажемо да не верујемо да је батина из раја изашла. Наш лист је на страни дече која још често добијају батине. Објавићемо, наравно, и случај ако су некоме батине помогле. Нема међутим право да у овој рубрици пише онај ко је батину држао већ онај ко је батину примао. Док се не докаже да је више оних којима су батине помогле него оних којима су шкодиле, парола „Политикиног забавника“ је ДОЛЕ БАТИНЕ!

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЕПИЗОДА: БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

ЈУТРО ЈЕ НАШЕ ЈУНАКЕ ЗАТЕКЛО ДАЛЕКО ОД АВАРСКОГ НАСЕЉА. ОНИ СЕ ПОЛАКО ПРИБЛИЖАВАЈУ ЦЕНТРУ ЗЕМЉЕ СЛОВЕНА...

СВАКИ СЛОВЕН ИМА ПРАВО ДА САМ СЕБИ ПОСТАВИ ПУТОКАЗЕ! И ТАКО... НЕКО ЈЕ ИШАО ОВУДА, НЕКО ОНУДА...

ИЗГЛЕДА ДА СМО ЗАЛУТАЛИ...

ОТКУД ЗНАШ КАД ЈЕ НОК ПА СЕ НЕ ВИДИ ДА Л' СМО ЗАЛУТАЛИ ИЛИ НЕ?

ДА ПИТАМО НЕКОГ ЗА ПУТ?

ПРИЗНАЈЕШ ЛИ ДА СМО ЗАЛУТАЛИ?

ПИТАЈ ЊЕГА ЗА ПУТ!

ИЗВИНИТЕ, МОЛИМ ВАС... ГДЕ ЈЕ БУЗДОВАНСКА ДОЛИНА?

ВРАЧ ПОГАЂАЧ
БРАЦИМА ВРАЧАМ У ПОЉА
ЦЕНЕ!

КАД ПО РЕЦИ ПЛОВИ ЧАМАЦ
КАО ПРАВАЦ СЛУЖИ ПРАМАЦ

НЕСТАО ЈЕ А НИЈЕ НАМ КАЗАО!

СВЕ НАМ ЈЕ РЕКАО! НЕ БРИНИ... ЈА САМ ГА РАЗУМЕО!

Кружење Апола 8 око Месеца и предстојеће слетање космонаута на његову површину узбуђују духове. Колика је опасност и ризик којима се космонаути излажу? На ово питање још нема одређеног одговора. Шта мисле космонаути, рачунају ли на могућност да постану заточеници Месеца?

Занимљиво је прво чути мишљење творца америчког космичког програма Вернера фон Брауна. Када су људи у старо доба на крхким бродовима крстарили Средоземљем бродолом је за њих значао готово сигурну смрт. Ризик коме се излажу космонаути није нимало већи, сматра фон Браун. Може ли то бити утешно за космонауте? Упоредивање космонаута и њихових свемирских капсула са феничарским морепловцима и њиховим трирерама је, по мишљењу фон Брауна, сасвим реално.

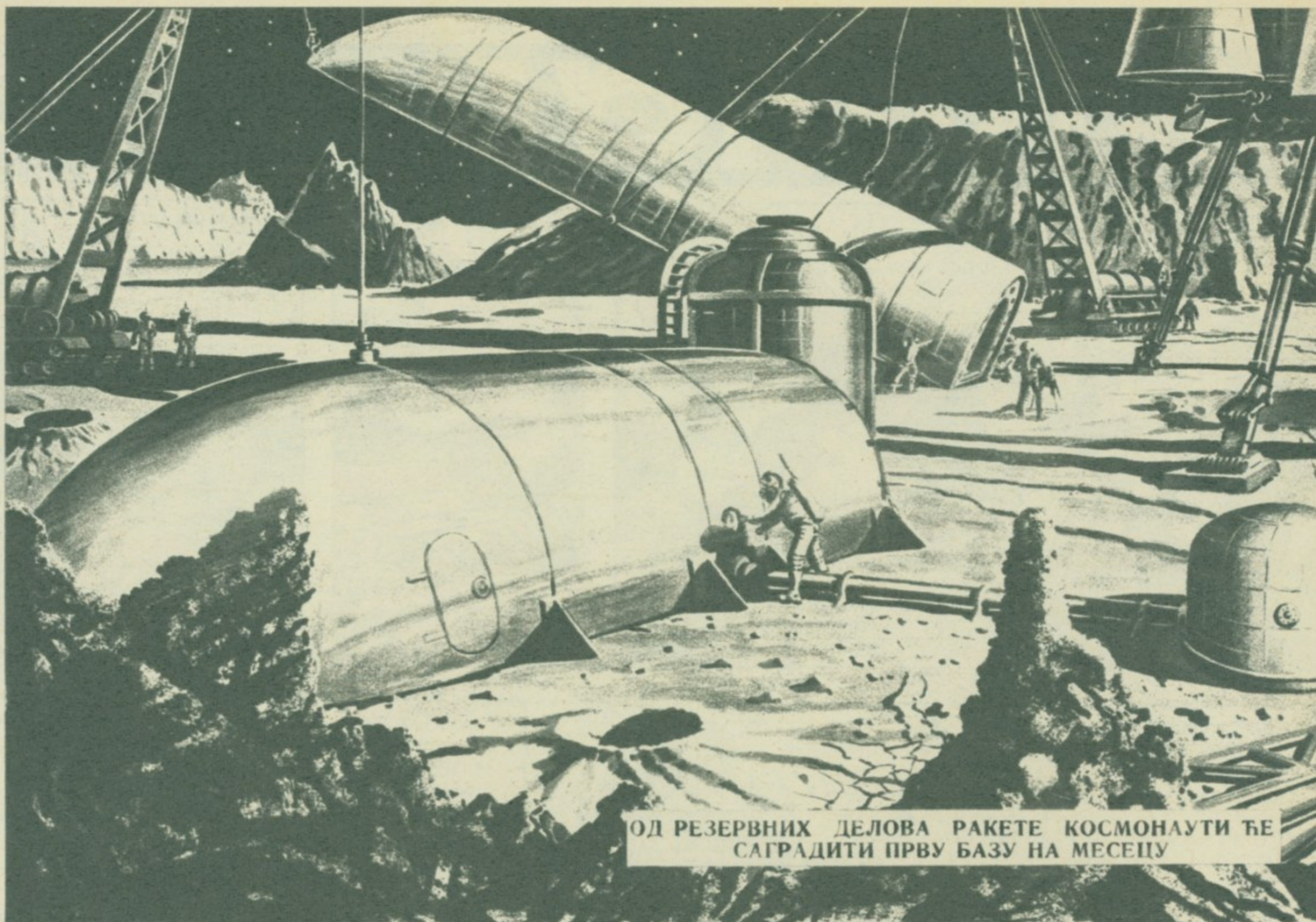
Већи оптимиста је главни лекар НАСЕ (Америчка управа за ваздухопловна и космичка истраживања) Дејвид Морис. Он сматра да астронаути имају 99,99 одсто шансе да се живи и здрави врате са Месеца. Космичка летилица је по његовом мишљењу мање опасна од надзвучног авиона којим космонаути у току тренинга обавезно пилотирају. Од тренутка када полете са космодрома па све до њиховог повратка, односно спуштања на површину океана, космонаути се из секунда у секунд налазе под контролом са Земље. Стручњаци из центра за космичке летове могу исправити скоро сваку њихову грешку.

КОСМОНАУТ НИЈЕ РОБОТ

Мада сматра да су космички летови врло сигурни, Дејвид Морис признаје да космонаути у појединим фазама лета осећају смртни страх. То речито илуструје пулс космонаута Шепарда за бележен приликом једног његовог космичког лета. Сваки секунд који приликом старта означава приближавање тужна стравичне експлозије доноси нагли пораст срчаних откуцаја космонаута. Приликом бројања уназад, кад је изговорено „7“ Шепардов пулс је износио већ 90, на „4“ је достигао 95, а када је изговорена „0“ попео се на 100. Са паљењем ракетних мотора његов срчани ритам порастао је на 109 откуцаја а после одвајања ракете од Земље и даље се пењао достигавши 115, 125 и најзад 138 откуцаја у минути. Космонаут је човек као и сваки други. Он није робот, закључује Дејвид Морис.

СПРЕМНИ НА ЖРТВЕ

Џон Глен, први амерички космонаут који је 1962. у

ОД РЕЗЕРВНИХ ДЕЛОВА РАКЕТЕ КОСМОНАУТИ ЋЕ САГРАДИТИ ПРВУ БАЗУ НА МЕСЕЦУ

А ДАКО ОСТАЊУ НА МЕСЕЦУ?

КОСМОНАУТ ЏОН ГЛЕН И СТРУЧЊАЦИ ЗА КОСМОНАУТИКУ ОДГОВАРАЈУ НА НЕЗГОДНА ПИТАЊА

космичком броду Меркјури-6 провео у космосу чети-

ЏОН ГЛЕН, ПРВИ АМЕРИЧКИ КОСМОНАУТ

ри часа и 55 минута, свестан је опасности и сматра да су космонаути спремни на жртве. Ево како он објашњава свој став и став својих другова:

— Учествовао сам у два рата. Упознао сам огромна искушења. Летео сам по орбити и имао сам велике тешкоће. Увек сам се извукао. Зашто онда не веровати да ћу се извући и ако будем морао да летим на Месец. Навикли смо да гледамо опасности у очи и имамо поверење у себе. До сада смо ми астронаути, уопште узев, имали доста среће. Чак много. Ми знамо да то не може увек тако бити. Пре или после претрпећемо губитке на које пробни пилоти увек морају да рачунају. Прихватићемо мирно жртве јер смо свесни да циљ далеко превазилази улог. Историја авијације исписана је крвљу

многих. То ипак није спречило авијацију да се развије.

САМОУБИСТВО НЕ ДОЛАЗИ У ОБЗИР

Пуковник Глен морао је да одговори и на једно ужасно питање: да ли је предвиђено да астронаути који буду лети на Месец носе са собом оружје или отров за случај да постану заробљеници Земљиног сателита?

— Све је то сасвим непотребно — сматра Глен. — Ако астронаут одлучи да умре довољно је да отргне цев за довод кисеоника или да подигне свој шлем. За неколико тренутака он ће се угушити. Ако бих у једном тренутку схватио да више нећу

бити у могућности да се вратим на Земљу? Питање је ужасно... Не, ја ипак не верујем да бих извршио самоубиство. Зашто? Ако сам сигуран да нема излаза и да морам умрети зашто да ипак не живим што дуже могу? Не бих сам скраћивао сопствени живот чак ни у случају да ми смрт непосредно предстоји.

Последње питање које је упућено пуковнику Глену гласило је: „Шта је то што вас упркос напорима, опасностима и жртвама тера да идете тамо горе?“

— То је између осталог радозналост и склоност ка пустиловини — објашњава Глен. — Али има ту и нечег узвишенијег. Веома је тешко одговорити на то питање.

К. В.

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЌЕМ БРОЈУ: ЈОШ ЈЕ ДАН КОРАК ПРЕМА 20. ВЕКУ!

ПОЛИТИКИ И
ЗАБАВНИК

ДАСТИ СПРИНТФИЛД

Ова млада енглеска поп-певачица није, наспорт својим певачким колегама, још у раној младости желела да буде певач. У то време њен хоби био је — фудбал. Почела је да га игра на пољани испред стадиона у Челзију, а завршила као навални играч у јуниорској екипи „Тотенхема“. У 16. години Дасти фудбал замењује микрофоном и то, према оцени музичких стручњака, веома успешно. Последње две године њена слава стално расте: бирана је више пута за најпопуларнију певачицу балада у Енглеској и Европи. Добитник више златних и сребрних плоча. У Мемфису (САД) снимила је соул-песму „Проповедников син“ која се у последње време налази на европској топ-листи.

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА ЖЕДИЈА

КИНЕСКА СЕНКА

БИЛО ЈЕ ОКО ПОНОКИ...

ГЛЕ! ЗАВЕСА ЈЕ СПУШТЕНА, АЛИ У СОБИ МОЈЕ ЖЕНЕ ЈОШ ЈЕ СВЕЛОСТ, ЕРНЕСТЕ...

ДА, ЗАИСТА, ГОСПОДИНЕ КАЛЕВУА...

НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА КАСНИЈЕ...

ОХ! ЛИДИЈА! ПА ОНА ЈЕ...

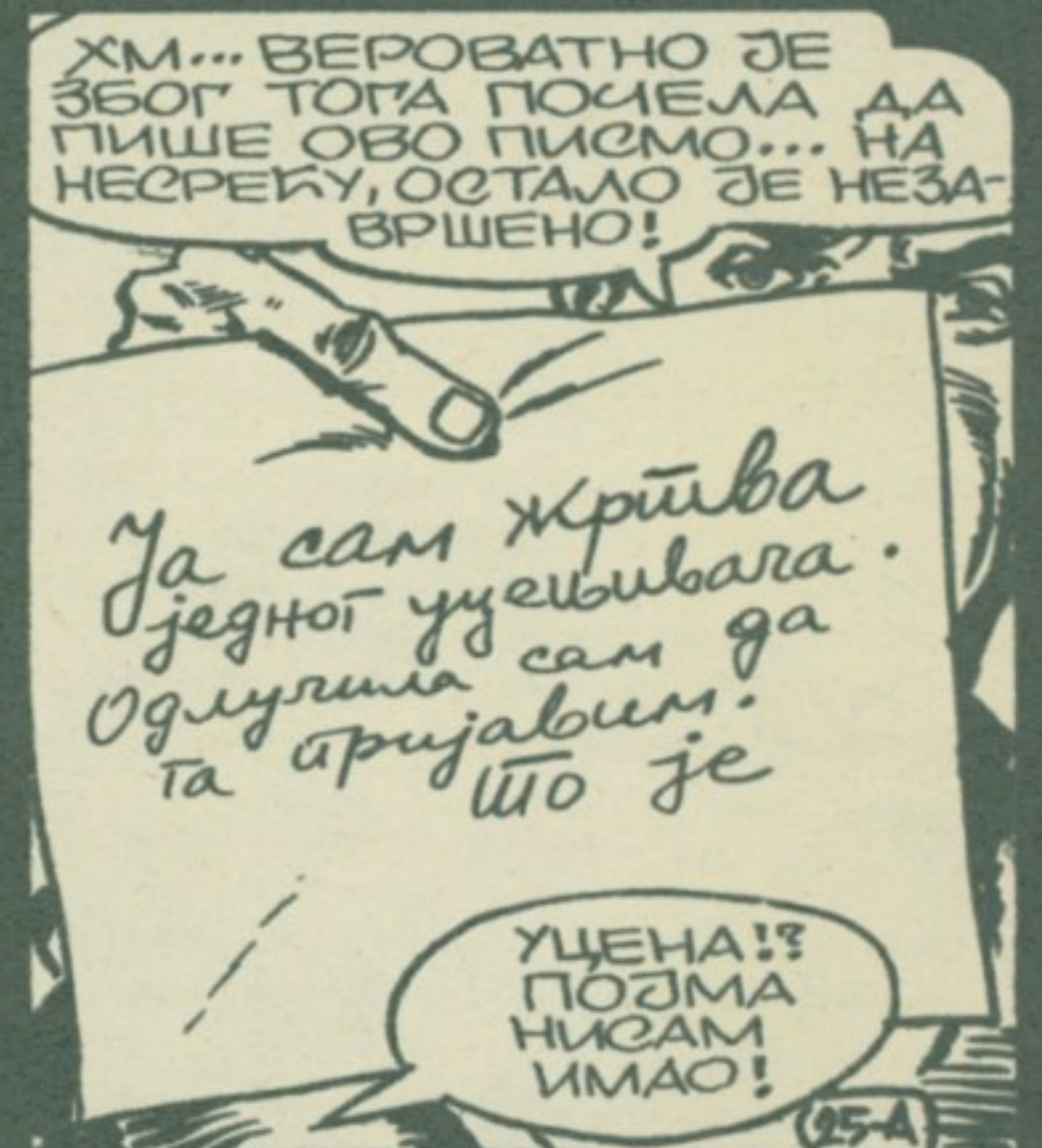
ДА, ИНСПЕКТОРЕ! КАД САМ УШАО СА СВОЈИМ СЕКРЕТАРОМ, НАШЛИ СМО МОЈУ ЖЕНУ МРТВУ...

ЗАЈЕДНО СТЕ ОТИШЛИ ОД КУЋЕ?

НЕ! ЈА САМ ВЕЧЕРАО У СВОМ КЛУБУ, А ЕРНЕСТ МИ СЕ ПРИДРУЖИО ОКО 22 ЧАСА! ИМАЛИ СМО ВАЖАН ПОСЛОВНИ РАЗГОВОР...

ЈА САМ НАПУСТИО ГОСПОЋУ КАЛЕВУА ОКО 21,30... СЕДЕЛА ЈЕ КРАЈ ПРОЗОРА... БИЛА ЈЕ УЗНЕМИРЕНА...

ХМ... ВЕРОВАТНО ЈЕ ЗБОГ ТОГА ПОЧЕЛА ДА ПИШЕ ОВО ПИСМО... НА НЕСРЕЋУ, ОСТАЛО ЈЕ НЕЗАВРШЕНО!

Ја сам хриџва једног уцењивара. Одлучио сам да та пријавим. То је

УЦЕНА!? ПОЈМА НИСАМ ИМАО!

КАСНИЈЕ...

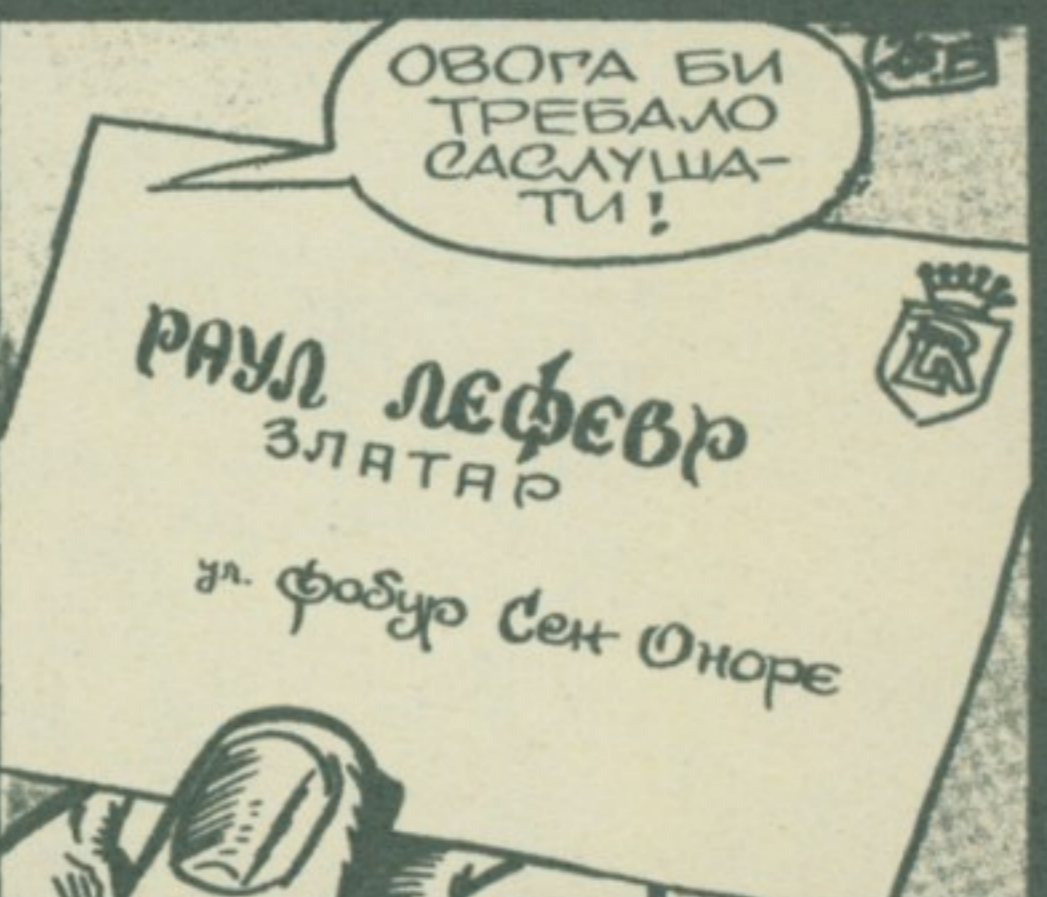
НИКО НИЈЕ МОГАО ДА ПРОДРЕ У КУЋУ, ШИРАОНЕ! НИ ТРАГА ОД ПРОВАЉИВАЊА!

ПОГЛЕДАЈТЕ! НЕКО ЈЕ ПУЦАО ИЗ ВРТА! УПРАВО НА...

МУЖ ЈЕ НАСЛЕДНИК, АЛИ ОН ИМА АЛИБИ! ОСТАЈЕ ЕРНЕСТ... МОЖДА ЈЕ ОН УЦЕЊИВАЧ?

ИМА ЈОШ ЈЕДАН ТРАГ, ИНСПЕКТОРЕ... ОВУ ПОСЕТНИЦУ САМ НАШАО НА ПОДУ...

ОВОГА БИ ТРЕБАЛО САСЛУШАТИ!

РАУЛ ЛЕФЕВР
ЗЛАТАР
ул. Фабур Сент Оноре

ТО ЈЕ БЕЗУМНО! НИКАД НИСАМ УЦЕЊИВАО ГОСПОЋУ КАЛЕВУА... А ЈОШ МАЊЕ САМ ЈЕ УБИО! СИНОФ НИСАМ ИЗЛАЗИО ИЗ КУЋЕ!

А ОВА ПОСЕТНИЦА?

ПОСЕТИО САМ ЈЕ ЈУЧЕ ПО ПОНЕДАЈИМ НЕКИ НАКИТ... И ТАДА САМ ОСТАВИО СВОЈУ ПОСЕТНИЦУ!

ДА... И ПОСЕТНИЦА ЈЕ ОСТАЛА НА СТОЛУ! СВАКО ЈЕ МОГАО...

У СВАКОМ СЛУЧАЈУ ЗЛОЧИНАЦ ЈЕ НАЧИНИО ВЕЛИКУ ГРЕШКУ! ТО ЈЕ...

КО? И КАКВУ ЈЕ ТО ГРЕШКУ НАЧИНИО?

РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 63

Бум и Бум

JOE MUSIAL

ПРИЏИТЕ НАМ

У броју 903. објавили смо неколико писама читалаца који не знају како да приђу девојкама. Тражили су од нас да их посаветујемо како се прилази девојкама. Сматрали смо, међутим, да на њихово питање најбоље знају да одговоре девојке, па смо их замолили да нам пишу како треба да им младићи прилазе. Одазвале су се многе читатељке. Овде објављујемо неколико њихових писама са саветима. Занима нас да ли ће ови савети користити нашим читаоцима, па их молимо, ако их испробају, да нам јаве како су прошли. Тако ће се савети проверити у пракси.

Дечак не сме бићи досадан

Дечаци,

Девојчица, била она темпераментна или „повучена“ свакако воли да је дечаци посматрају, а још како када јој неки од њих приђе. Али, не било какав дечак! Ако је непристојан, неуредан и непажљив, ниједна девојчица неће пожелети ни да га погледа, а камоли да са њиме разговара. Зато морате водити рачуна првенствено о свом изгледу и понашању. Ако дечак задовољава те услове (када кажем да мора водити рачуна о изгледу, не мислим на лепоту). Дечак

њој, разговарати о њеном хобију итд.

Дечак никако не сме бити досадан, треба да се што више позабави изграђивањем свог карактера и формирањем лепог понашања.

Није важно да ли је он леп, да ли носи „италијанске“ ципеле! Познајем дечака који је леп, облачи се веома укусно и модерно, али на играци стоји у једном углу добацујући којекакве глупости. Тај дечак ми се удварао и то на тај начин што је „постављао ногу“ да бих пала када прођем поред њега.

Верна Забавникова читатељка Флер.

Смедерево

Не шаљише »изасланике«

Ја сам била баш такав „срећник“ да се заљубим у једног стидљивог дечака.

Шта ме је код њега прво заинтересовало? Увек је тужан и замишљен, ретко се

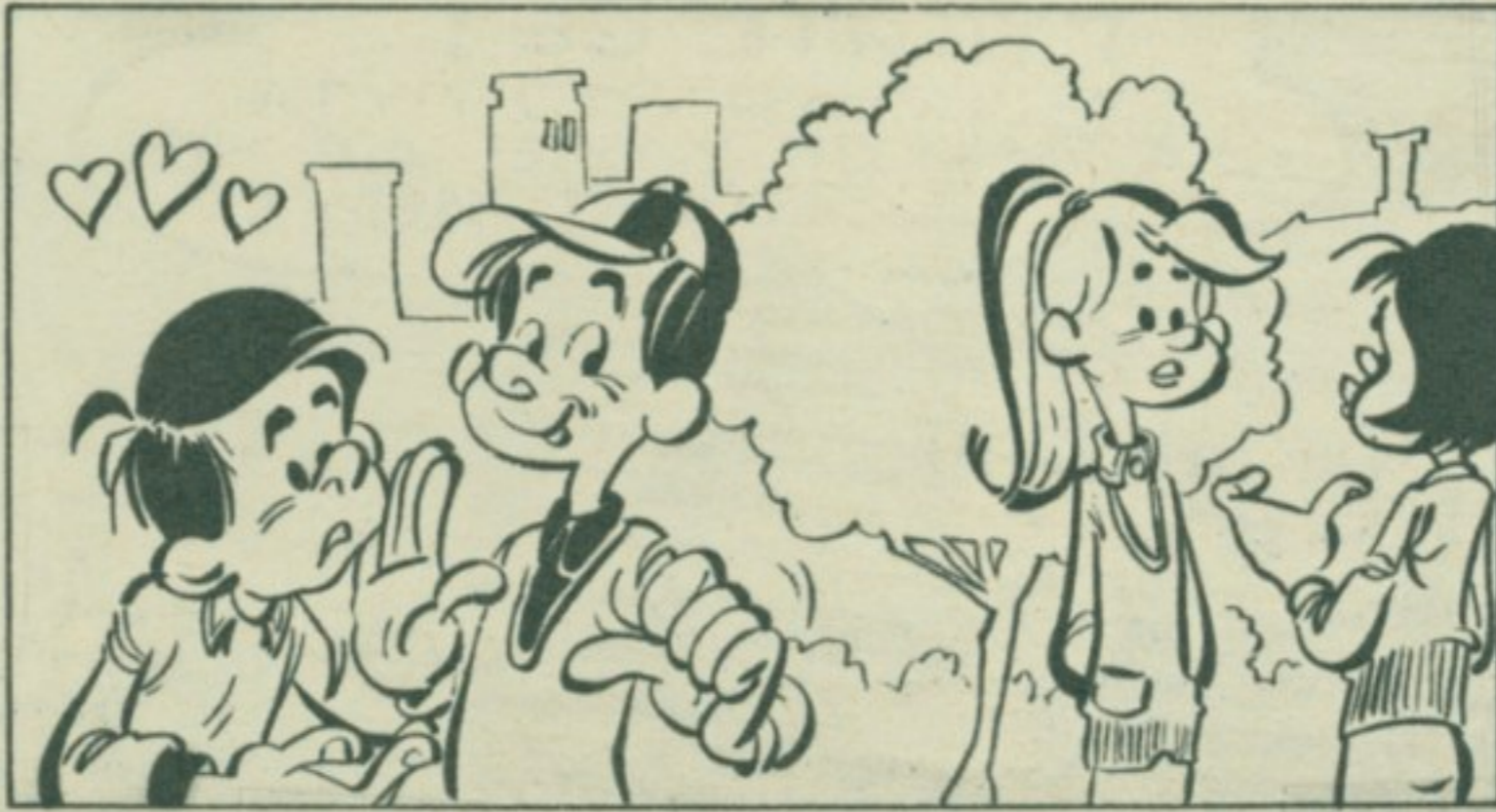
прикупите храброст, па је једном на улици, када се сретнете, пардонирајте и питајте је да се не зове... (Кажите било које име). Када вам она одговори, кажи-

те јој да вам личи на некога. Још је једном упитајте нешто као да поново хоћете да проверите. То вам је већ један потез. Онда када је поново будете видели, јавите јој се. А за после већ измислите нешто.

П. С. Увек будите тужни, замишљени. Никад немојте да будете досадни и насртљиви. На улици се не свађајте са пријатељима када знате да је дотична особа ту. Трудите се да сте оригинални.

Са срећом

Весна — Ниш

смеје. Али увек кад ја прођем он гледа тако да ми се „ноге одсеку“. Увек при сваком погледу мислим да ће ми прићи, али, не. Он нема храбрости.

Слала сам „изасланике“, увек сам се „тресла“ када је он пролазио, гласно сам негодовала; све су вам то предуслови да пропаднете. Зато увек будите мирни, мало замишљени и тужни, не шаљите „изасланике“.

Када прође особа која вам се свиђа погледајте је, али при томе будите замишљени. Видећете како ће особа реаговати. Ако вас погледа, и ако се то понови,

НЕКО ПОДВАЉУЈЕ

DRAGI VREDNICE

IMAM DEVOJKU KO
IMEU ANDELKA VOLIM
JE ALI ZELEO BI DA
SOJ PRIDEM ALI NEZNAM
KAKO. ZATO TEMAOLIM
DA MI POMOGNEŠ
PANJKOV. V
SID

Драге уреднице
у броју 903 на 12
страни у љубавним
јадима си објавио
моје име PANJKOV
V. Ја то писам нарис
о и молим те да ми
зата мене малтрети
рају и зафркавају
Ја нећу да да ме ми
зафркавају. Увек да

У броју 903 објавили смо дописницу са потписом В. Пањков из Шида (лево). Сад добијемо под истим потписом другу дописницу (десно) на којој пише: „Друже уреднице, у броју 903 на 12 страни у љубавним јадима си објавио моје име Пањков В. Ја то нисам написао и молим те да они сада мене малтретирају и зафркавају. Ја нећу да ме они зафркавају. И срам да је онога ко је написао у моје име. Молим да то објавиш да виде да нисам ја то написао. Пањков Војислав, Шид“.

Неко, дакле, подваљује!

Погледајте она два јолуба

Заљубљени другови!

Прво да вам кажем да нисте само ви стидљиви. Постоје многе девојке које се такође стиде, а воле.

Зато, драги заљубљени другови, само мало храбрости. Ако је волите а видите да ни она није сасвим равнодушна покушајте овако: „Ви сте одавде? Па, наравно, виђао сам вас док сте ишли из школе. Дозвољавате ли да се представим? Да прошећемо мало? Ја тако волим

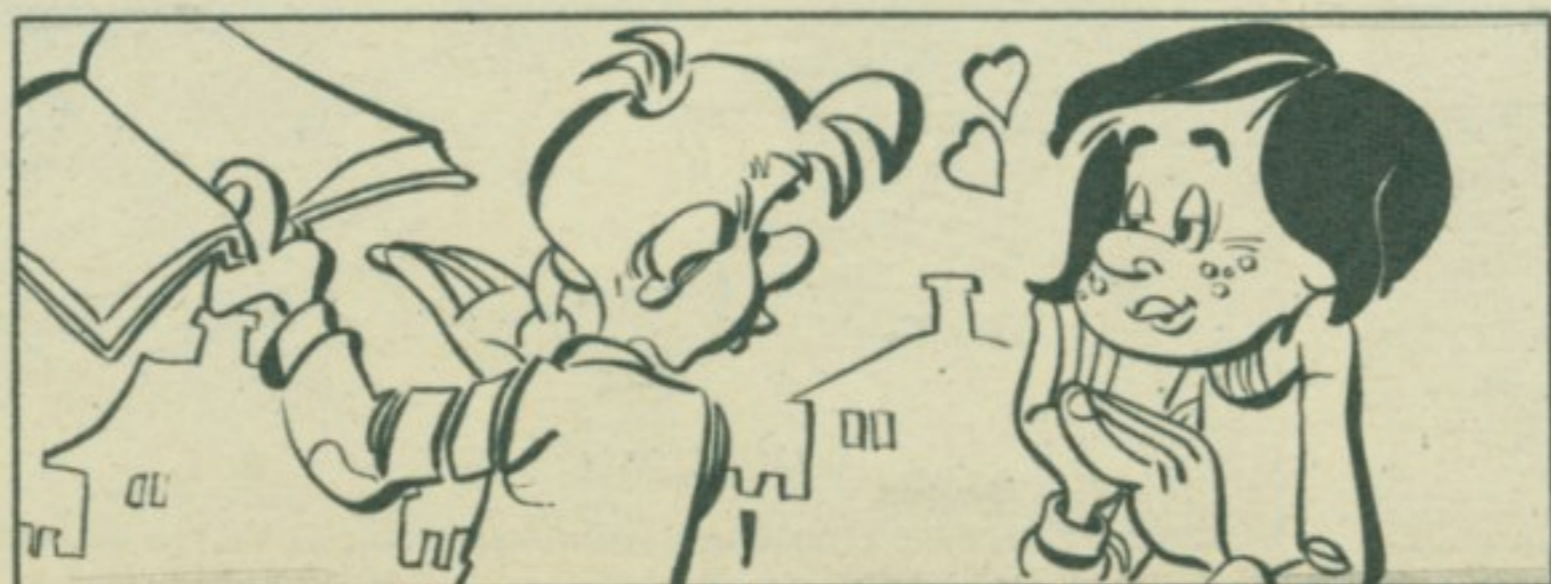
пролеће, а ви? Све пева: дрвеће, трава, птице, рађају се познанства. Погледајте само она два јолуба. Ко зна, можда су то голуб и голубица. Ви волите пролеће, зар не? Видите да смо слични. Обоје волимо пролеће“.

Можда ћете успети да је заинтересујете својом причом, па ако вас и одбије, немојте губити наду. Постоје многа женска срца, усамљена и заљубљена.

Весна, Шид

не мора бити леп) онда може прићи девојчици. То ће учинити на тај начин што ће прво бити љубазан према

Причајте ми о књијама, музици...

Најпре, ако ми не знате име, питајте ме како се зове. Затим ме замолите да заједно пођемо у парк да нам други не би сметали.

Када будемо сами, причајте ми о књијама, музици и филмовима. Можете ми испричати неки смешан виц, али да не буде сувише безобразан.

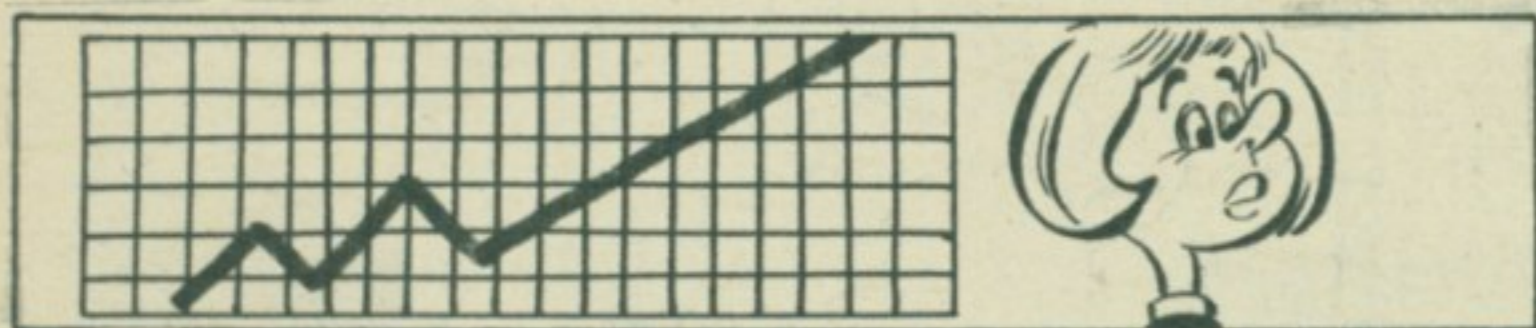
На расанку не заборавите да ме позовете да се су-

тра састанемо на истом месту. А ако ја то не бих хтела, онда ми реците да сте купили две карте за биоскоп и да немате са ким да идете. Уз то додајте да је филм изванредан. Ја ћу сигурно пристати.

Унапред желим среће и успеха.

Стална читатељка из Београда.

ОВАКО

Свака девојка је поносна

Драги уреднице,
Треба прићи као друг и упитати девојку, на примјер, јесу ли имали математику или неки други предмет, шта су радили на том часу и слично. Нека јој никако не шаље цедуљицу на којој би писало: „Хоћеш ли се забављати са мном“ или слично. Јер, свака девојка има свој понос и ријетко би која одмах одговорила по-

тврдно, ма колико јој се свиђао.

Ако види да се и он њој допада, једне вечери кад се буду враћали из школе, нека се упуту са њом до куће (ако не иду у истом смјеру нека се нађе у „послу“ па нека пође са њом у њеном правцу). Једне такве вечери пред њеним улазом нека јој поклони чоколаду.

Бенана Хаџихалиловић
Сарајево

Нека вас она »открије«

Реците ми нешто лепо и духовито. Само не допустите да цело време док се шетамо, ћутите. То може да буде страшно глупо и непријатно. Кад се приближите мојој кући и кад сте придобили моје симпатије (јесте ли?), питајте ме (слободно) када бисте могли поново да ме видите.

Ако сте сувише стидљиви па се одлучите за овај начин, предлажем да ми приђете преко другарице. Мојој другарици реците да вам се допадам и да бисте желели да се упознате са мном. Будите уверени да ће ми она

то одмах рећи. Ако ми се свиђате, ја ћу уредити да до сусрета дође.

Ево још једног начина: ако вам се девојка свиђа, а не познајете је, онда значи да није из вашег друштва. У том случају се потрудите да што чешће будете у њеном друштву, учините нешто да вас она »открије«.

За овај начин треба мало више времена, али ко чека — дочека.

Драги дечаци, храбро напред!

Пуно вас поздравља
Спома, Београд

Нека ми шражи књију

Колико сам пута у школском двористићу зажелела да ми приђе дечак који ми се свиђа. Наравно, не знам да ли је то и он желео.

Да је желео, требало је овако да уради: једноставно да ми приђе и замоли ме за неку књигу коју није могао да нађе у библиотеци која му хитно треба, а за коју му је, тобоже, рекла нека наша заједничка другарица да је имам. Дала бих му је.

Наравно, та књига му можда није потребна и сутрадан је дошао у моју учионицу да ми је врати. Али, сада бих га ја замолила за неку услугу и наше пријатељство је почело. Шта ће даље бити, зависи од нас самих.

Надам се да сам на овај начин помогла многим, па и себи.

Твоја редовна читатељка
Ана, Београд

Понуди ме семенкама

Стидљиви дечаче!
На одмору увек ми понуди своје услуге и купи нешто из киоска; понуди ми увек чоколаду и семенке. На школској приредби понуди ми место, придржи ми ташну. Уопште, понашај се као према великој девојци јер нама то годи (морате то да знате).

Никад немој девојци рећи оно „Желиш ли да се забављаш са мном?“ јер ће је то уплашити.

Лиза — Скопље

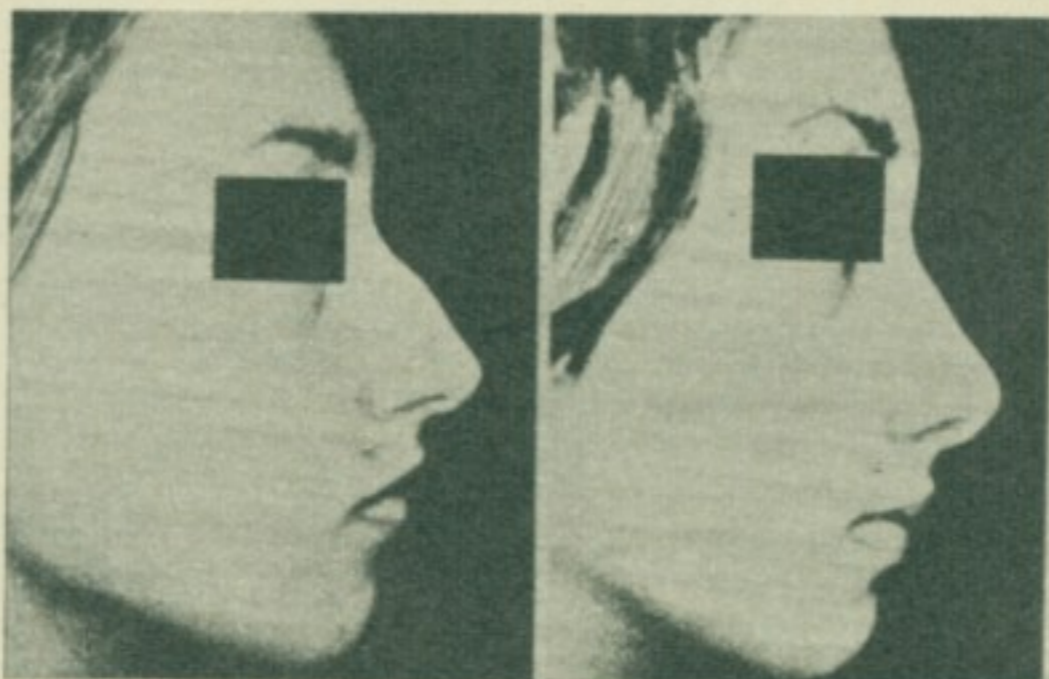
ОБАВЕШТЕЊЕ О ОПЕРАЦИЈИ НОСА

У БЕОГРАДУ СЕ НОС ОПЕРИШЕ НА КЛИНИЦИ ЗА ПЛАСТИЧНУ ХИРУРГИЈУ ВМА
УЛИЦА ЗВЕЧАНСКА БРОЈ 9

После рубрике „За пола сата нови нос“ објављене у броју 901, писали су нам многи читаоци и молили да их обавестимо да ли се операције носа врше и у нашој земљи, где и колико коштају.

МИШЉЕЊЕ ПСИХОЛОГА ПРЕСУДНО

Пластична операција носа врши се у Београду, у Клиници за пластичну хирургију ВМА, улица Звечанска број 9. Клиници може да се обрати свако ко жели; довољно је да се лично јави пријемном одељењу које га упућује на одговарајући преглед. Пожељно је, али не и неопходно, да се понесе упут од лекара опште праксе јер је у том случају, за социјално осигуране, преглед бесплатан. У противном, плаћа се мања сума која не прелази две хиљаде старих динара.

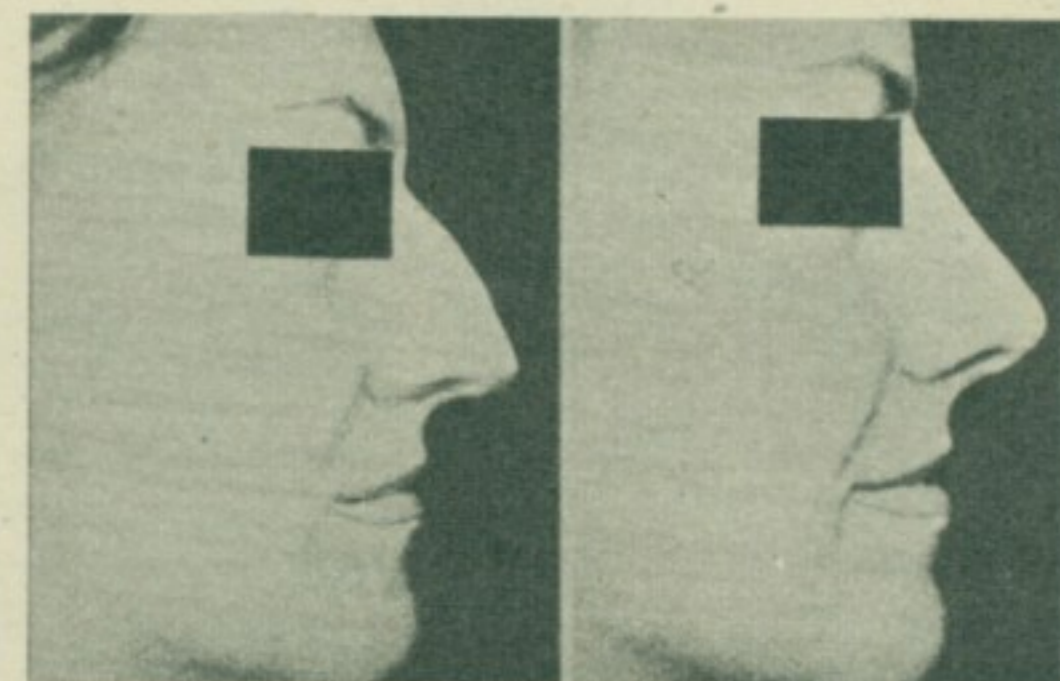
Овај први преглед врши хирург који затим обавезно упућује пацијента на разговор са психологом. Као што смо у нашој рубрици и написали, за одлуку лекара да ли је операција потребна или није, мишљење психолога је пресудно. Психолог одобрава операцију, чак и ако нос није изразито ружан, уколико закључи да пацијент због свог изгледа пати или има комплексе.

Наравно, пре операције пацијент мора да се подвргне општем прегледу како би се установило да ли је здрав и да ли постоје било какве органске сметње за хируршку интервенцију.

ПОНЕКАД МОРА ДА СЕ ЧЕКА

После свих ових испитивања која могу да потрају и неколико дана, лекар заказује операцију. Не можемо тачно да вам кажемо колико се на операцију чека. Лекари са којима смо разговарали рекли су нам да то зависи од оптерећености клинике која врши и друге операције, као што је пресађивање коже на

места оштећена опекотинама, хитне интервенције на особама унакаженим у саобраћајним несрећама, итд. Разуме се да

такви случајеви имају предност. Према томе, чекање може да потраје и неколико месеци. У сваком случају, клиника обавештава пацијента о тачном датуму операције.

Мање операције носа врше се амбулантно, то јест, без лежања на клиници. То значи да пацијент одмах после операције иде кући и поново долази само на евентуална превијања и скидање завоја.

За компликованије интервенције мора неколико дана да се проведе у болници.

Социјално осигурани не плаћају пластичну операцију носа. Они морају да имају упут од свог лекара опште праксе, а на самој клиници ће им рећи када треба да узму упут и коме да га предају. Редовни ученици и студенти чији су родитељи социјално осигурани добијају упут, као и за друге лекарске интервенције, преко својих родитеља.

НЕ ПРЕ 18. ГОДИНЕ

Особе које немају социјално осигурање плаћају операцију носа и то: амбулантна операција стаје око 30.000 старих динара, а операција која захтева лежање у болници не плаћа се посебно већ улази у цену такозваног болничког дана који стаје око 10.000 старих динара. Значи, 10.000 — пута онолико дана колико се проведе на клиници.

Морамо, ипак, да упозоримо наше читаоце да су ово садашње цене и да може доћи до извесних промена о чему ће бити обавештени на самој клиници.

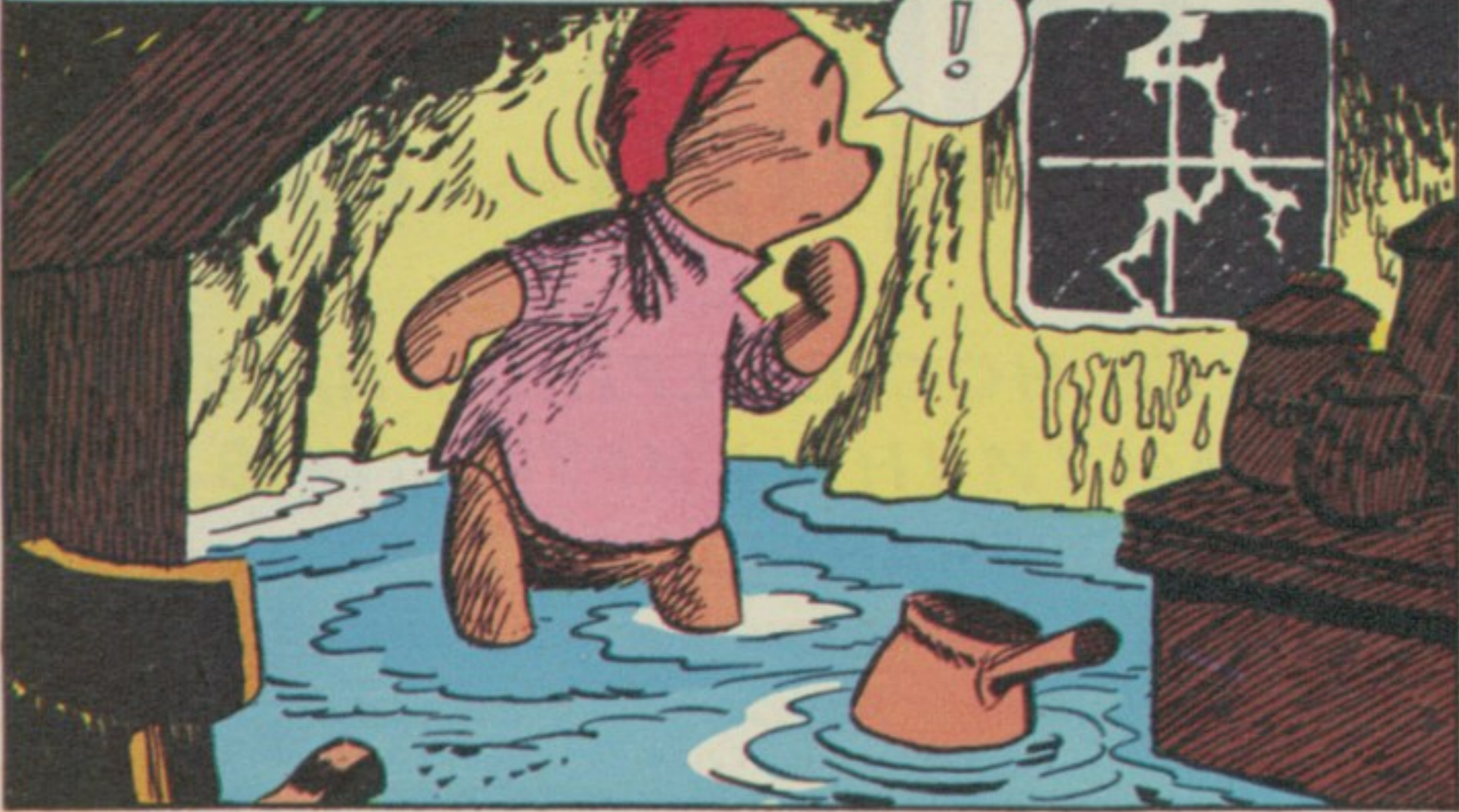
И још нешто веома важно: пластична операција носа код нас се не обавља пре осамнаесте године, јер, као што смо у нашој рубрици лепо рекли, да би операција успела, потребно је да развој костију лица буде потпуно завршен и стабилизан.

Поред Клинике за пластичну хирургију у Београду, сличне установе постоје и у другим великим градовима као што су Загреб и Љубљана.

Б. Д.

WALT DISNEY **ВИНИ ПУ** И ВЕТРОВИТИ ДАН

БИЛО ЈЕ ТО СУРОВО БУЂЕЊЕ...

ПАДА ЛИ КИША ТАМО НА ПОЉУ? ОВДЕ ЛИЈЕ КАО ИЗ КАБЛА!

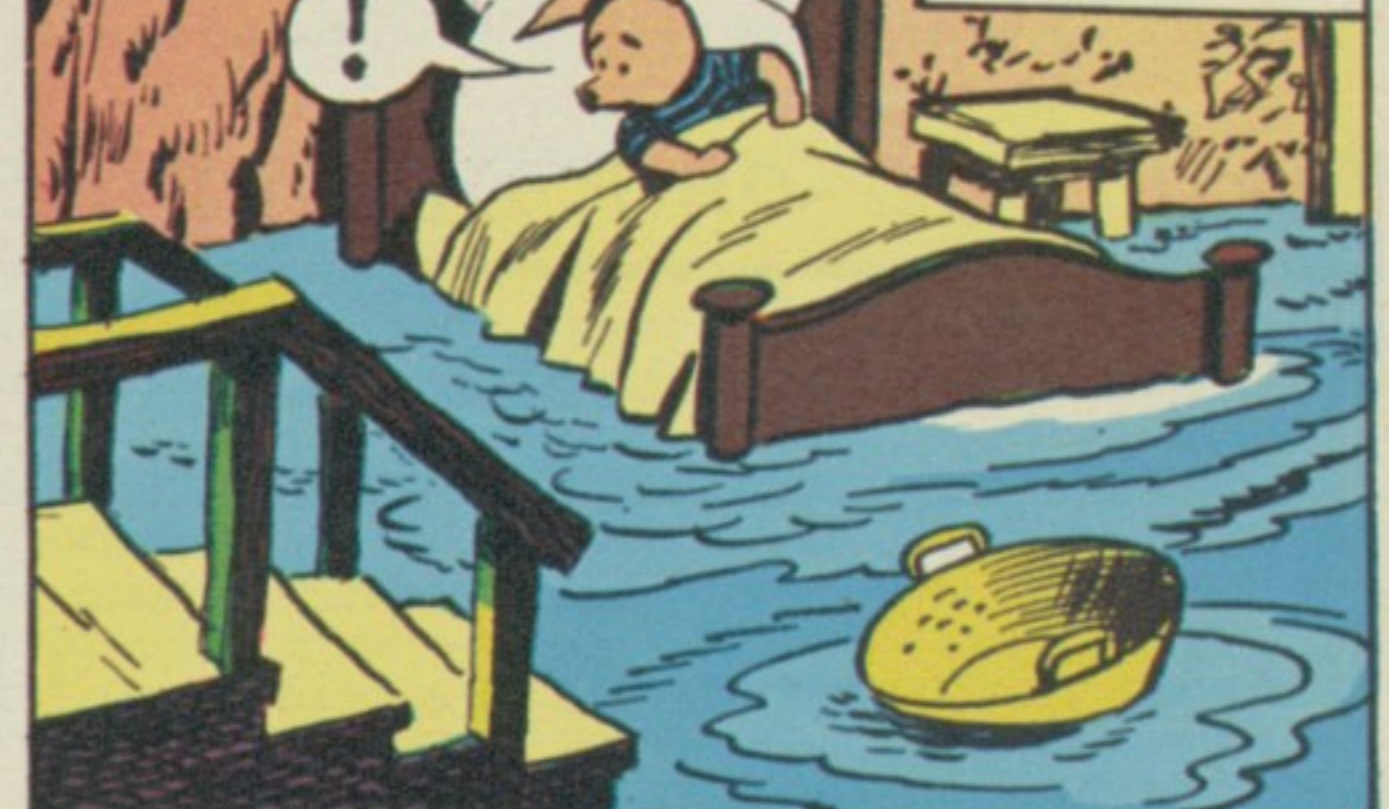
ПРАВИ ПОТОП!

НЕБО КАО ДА СЕ ОТВОРИЛО: КИША, КИША, КИША...

БАРИЦЕ СУ СЕ ПРЕТВОРИЛЕ У ПОТОЧИЊЕ, ПОТОЦИ У РЕКЕ, А ГЛАВНА РЕКА СЕ ИЗЛИЛА И... ПОТОП ИЛА ГИЦИНУ КУЉУ...

ГИЦА ЈЕ НАПИСАО ПОЗИВ "У ПОМОК", СТАВИО ГА У БОЦУ КОЈУ ЈЕ ВОДА ОДНЕЛА...

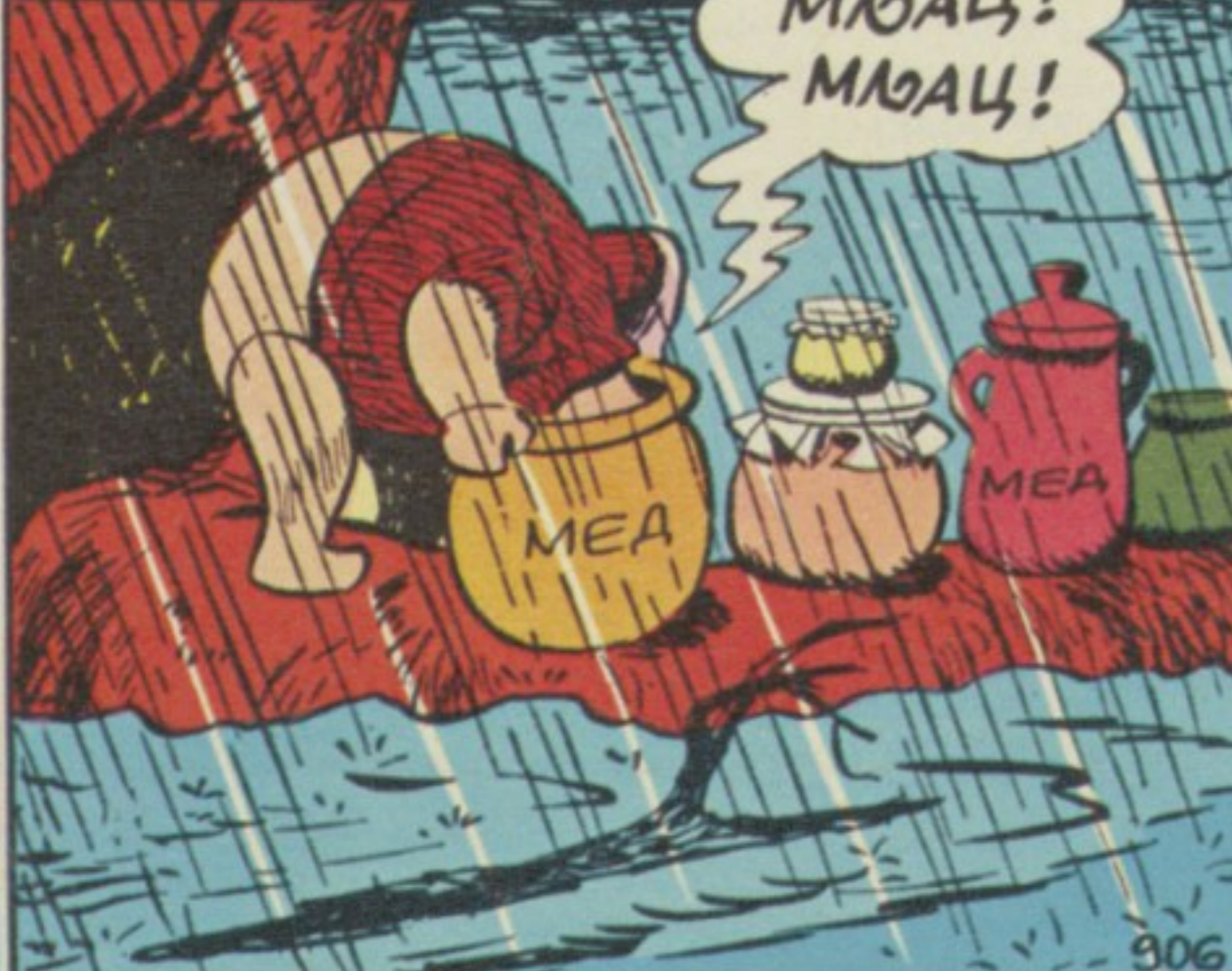
...А ОНДА ЈЕ И ОН ЗАПЛОВИО РАЗЛИВЕНОМ РЕКОМ...

ЗА ТО ВРЕМЕ, ВИНИ ЈЕ СПАСАВАО СВОЈЕ КУПЧИЊЕ С МЕДОМ...

... И ДОК ЈЕ СРКАО СВОЈУ ВЕЧЕРИЦУ...

... ВОДА ГА ЈЕ ПОНЕЛА...

ВИНИ НИЈЕ НИ ОСЕТИО ДА ПЛОВИ У НЕОБИЧНОМ ЧАМЦУ-КУПЧИЊУ...

БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ

ВЕЗАН У ИЗБИ

ТЕ ВЕЧЕРИ САМ ПРЕДОСЕЋАО ДА НЕЋУ ДОБРО ПРОЋИ

Морам вам одмах рећи да је мој отац учитељ. И то прератни и послератни. Која је педагогија утицала да ме прописно избије — не знам. Уосталом, да вам испричам о свему:

Живели смо у селу Сутивану код Бијелог Поља. Отац је ту 1952. службовао. Био сам у седмом разреду Осмогодишње школе и са осталом децом преваљивао сваког дана пешнице по 14 километара до школе и на траг. Није баш пријатно толико пешачити, а поврх то-

га бити одличан ученик. Да се одмах разумемо: нисам био одличан, али је отац упорно захтевао то од мене. Никако се у том погледу нисмо слагали.

ми завезао ноге. Дрхтао сам. Нешто од хладноће, а богме и од страха. Тумарао је још мало по слабо осветљеној просторији и у рукама му се нашло подуже парче жице. Завезао ми је руке иза шака и прилично јако стегао. Заболело ме је, али сам се у том тренутку осећао некако чудно. Заробљен! Везан!

Пролетали су ми кроз гла-

ву сви доживљаји јунака о којима сам читао. Овако су везивали јунаке из рата и хајдуке. Онда ме отац распали летвом по оном делу на којем се седи. После подуже ударања чуло се лупање у патос из собе. Мајка је скупила снаге да га опомене да је доста. Отац је престао. Узео је петролејку, изашао и закључао за собом врата. Остао сам у мраку.

код ње. На леђа нисам могао да легнем и дуго сам се окретао.

Сутрадан сам чуо како мајка разговара са баба Маром. Претпоставили су где сам могао отићи. Правио сам се да спавам, љут и на њу што је дозволила да ме отац тако истуче.

У школу сам одатле отишао. Књиге и остале ствари донела ми је моја баба Мара...

Отац је одавно пензионисан. Сигуран сам да ће ово прочитати и надам се да се неће љутити што се свега још сећам. Нека ово буде наш први разговор о томе. Ја сам му одавно опростио. Схватио сам колико је јака родитељска жеља да им деца буду најбоља јер ћу ускоро и ја постати отац.

Жарко Цвијовић, наставник
Београд, ул. Жљепска бр. 6

Неоћрабдани изосћанци

Пешачили смо тако сваког дана. Упадали уз пут у туђе баште, кради јабуке, шљиве и све што је могло да нам ублажи глад док не стигнемо кући. Радили смо све оно што и данас деца раде: бежали понекад са часова, игралли фудбалске утакмице са децом из суседног села, тукли се, учили.

У просеку смо сви били добри ђаци. Понегде промакне неком од нас покоја „двојка“, али се није дуго задржавала у дневнику.

Али, са оценама из владања није баш ишло лако. Пођемо мало раније у школу, (ишли смо по подне) заиграмо се на некој ливади и заборавамо на време. Тек кад онако прљави и знојави стигнемо пред школу, приметимо да је завршен први или други час. Наравно, за све изгубљене часове следовали су неоправдани изостанци. Накупим ја тако те јесени десетак.

Почеше хладнији дани и редовније одлажење у школу. Престаше фудбалски окршаји и излети у туђе баште, али осталоје раније „зарађени“ изостанци.

На првом тромесечју морао сам оцу показати ђачку књижицу. А у њој, поред просечних оцена, крупним словима написано да сам кажњен укором разредног старешине. Повлачило је то за собом четворку из владања. Заборавио сам још нешто врло важно да вам кажем: разредни старешина била ми је рођена ујна! И сваки мој испад, свака оцена, одмах је стизала до ушију мог оца.

»Зар да ме брукаш ћред људима!«

Носио сам књижицу у цепу и све време ћутао. И ја и сви другови знали смо шта ме чека кад отац званично сазна за оцелу из владања. Нисам се плашио батина. Добијао сам их и раније. Падну два-три шамара и све прође. Те вечери сам предосећао да нећу добро

проћи. Надао сам се једино у комшиницу, баба Мару, која је једина оцу смела да се супротстави. Прижељкивао сам да буде код нас и да све прође са мало грђе. Кад сам на дну степеница наше старе куће видео да нема њених дубоких ципела, био сам обесхрабрен. Биће батина!

Пео сам се полако дрвеним степеницама наше старе и већ дотрајале куће. У доњем делу куће затварали смо краву и остављали алатке, а горе на спрату, у две правоугаоне собе и једном малом предсобљу живели смо ми.

Ушао сам и једва чујно назвао „добро вече“. Отац је седео за столом, млађа сестра на кревету, а мајка негде поред шпорета. По сестрином и мамином погледу знао сам шта се спрема. Отац је, као да га сад гледам, ћутке скинуо наочари и без икаквог увода потражио књижицу. Није је добро ни погледао, а већ је плануо: „Зар ја да васпитавам другу децу, а своје рођено не могу! Зар да ме брукаш пред људима и наставницима који ме познају! Е, нећеш више, ја ти се кунем“.

Скинуо сам капут и оставио торбу са књигама. Отац је стрпљиво сачекао да скинем ципеле и џемпер, па је тек онда дограбио петролејку и повукао ме за собом. Измењао је са мајком неколико погледа из којих сам видео да га она моли да ме много не туче. Веровала је ипак у његову „педагогију“ и ћутала.

Сишли смо низа степенице и пошли према улазу у доњи приземни део куће који смо ми звали „изба“. Откључао је катанац, скинуо резу и угурао ме унутра. На светлост петролејке кржава се окренула и погледала нас. Један једини прозор у изби био је споља закован даскама. Хватао ме је страх. Видео сам да то неће бити обичне батине.

У једном углу биле су наслагане некакве летве. Пришао сам до њих и са страхом посматрао шта отац ради. Најпре је крави са рогова скинуо ланац и њиме

Ја сам му оћросћио

Нешто сам морао да смислим на брзину. Ако се отац врати и настави!? Заковани прозор био ми је једини спас. Али, требало је тихо развезати ланац. И то везаним рукама! Иако су ми руке биле близу једна другој — успео сам. Горе, у соби, отац и мајка жучно су нешто расправљали. Долазио је најтежи део посла: треба руке ослободити. Жица је већ дуго стезала и руке су почеле да отићу. Увртао сам дланове један поред другог не би ли тако успео да је прекинем. Осећао сам како се постепено загревава од увртања и знао да ће за који тренутак пући. Кад сам их одвојио, на обема ми је остала по једна „наруквица“.

И замислите: тог тренутка није ми се бежало!

Помислих да тако развезан сачекам оца и покажем му како нећу да бежим. Хтео сам тим поступком да га победим. Али, кад видех ону гомилу летви у ћошку — уздрхтах. Руке и леђа јаче почеше да боле. По мраку и у чарапама дођох тихо до закованог прозора. Био је постављен ниско, а даске уковане споља. Ухватио се рукама за горњи део и снажно ударих ногом. Зашкрипаше ексер и ја главачке излетех напоље! Падох. Није било времена за чекање. Кроз поквашену од кише башту појурих према баба Мариној кући.

Нисам баш брзо заспао

ЗАРОБЉЕН! ВЕЗАН! ПРОЛЕТЕЛИ СУ МИ КРОЗ ГЛАВУ СВИ ДОЖИВЉАЈИ ЈУНАКА О КОЈИМА САМ ЧИТАО У КЊИГАМА.

ЗНАЦИ ФАБРИКА АУТОМОБИЛА

МЕРЦЕДЕС — ДАЙМЛЕР БЕНЦ
А. Г. ШТУТГАРТ — УНТЕРТИР-
ХАЈМ, С. Р. НЕМАЧКА

ФОРД — ФОРД МОТОР Ко,
ДЕГЕНХЕМ, ЕСЕКС, ЕНГЛЕ-
СКА; ФОРДВЕРКЕ А. Г. КЕЛН
— НИЛ, С. Р. НЕМАЧКА

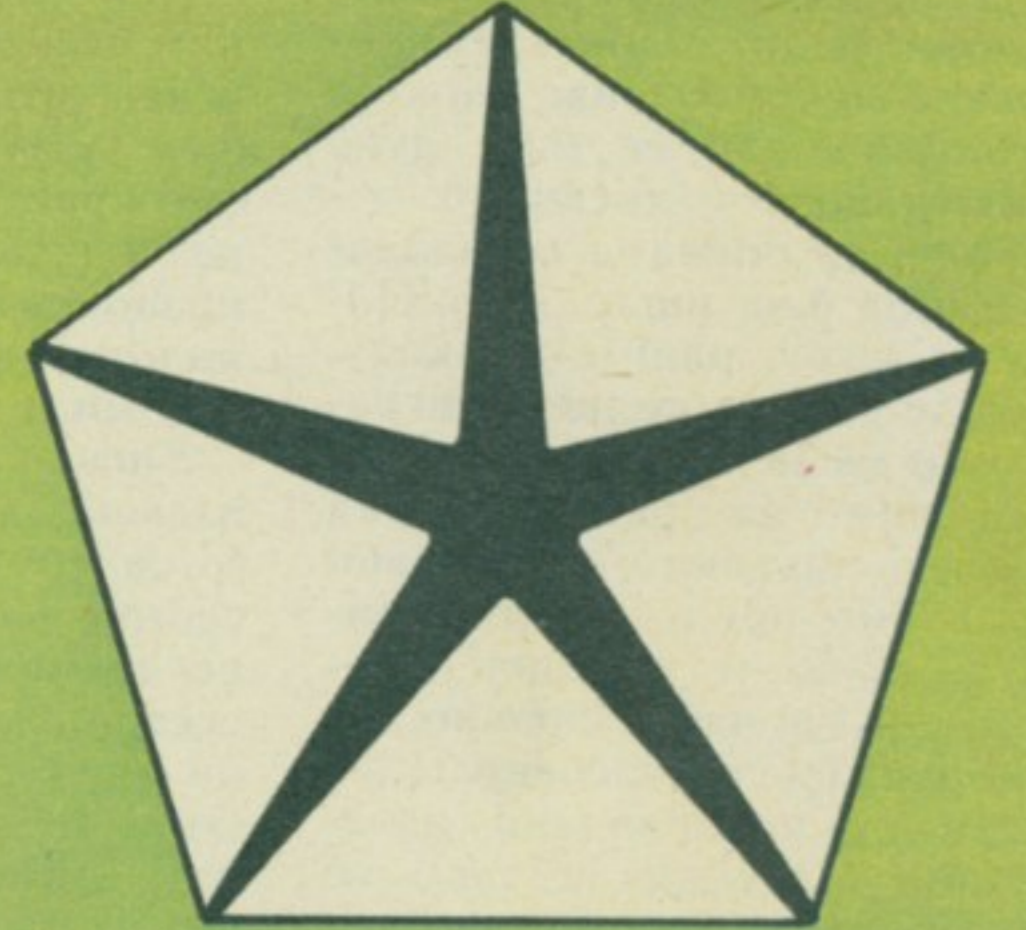
МОРИС — МОРИС МОТОРС —
БМЦ, КОУЛИ ВЕРКС, ОКС-
ФОРД, ЕНГЛЕСКА

БМВ — БАЈЕРИШЕ МОТОРН-
ВЕРКЕ А. Г. МИНХЕН, С. Р.
НЕМАЧКА

ФОЛКСВАГЕН — ФОЛКСВА-
ГЕН Г. М. Б. Х. ВОЛФСБУРГ,
С. Р. НЕМАЧКА

СИМКА — СОСИЕТЕ ЕНДИ-
СТРИЕЛ ДЕ МЕКАНИК КАРО-
СЕРИ ОТОМОБИЛ СИМКА/
ПОАСИ; — ФРАНЦУСКА

МОСКВИЧ — МОСКОВСКИ ЗА-
ВОДИ МАЛОЛИТРАЖНИХ АВ-
ТОМОБИЛОВ, МОСКВА, СССР

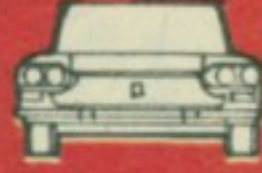
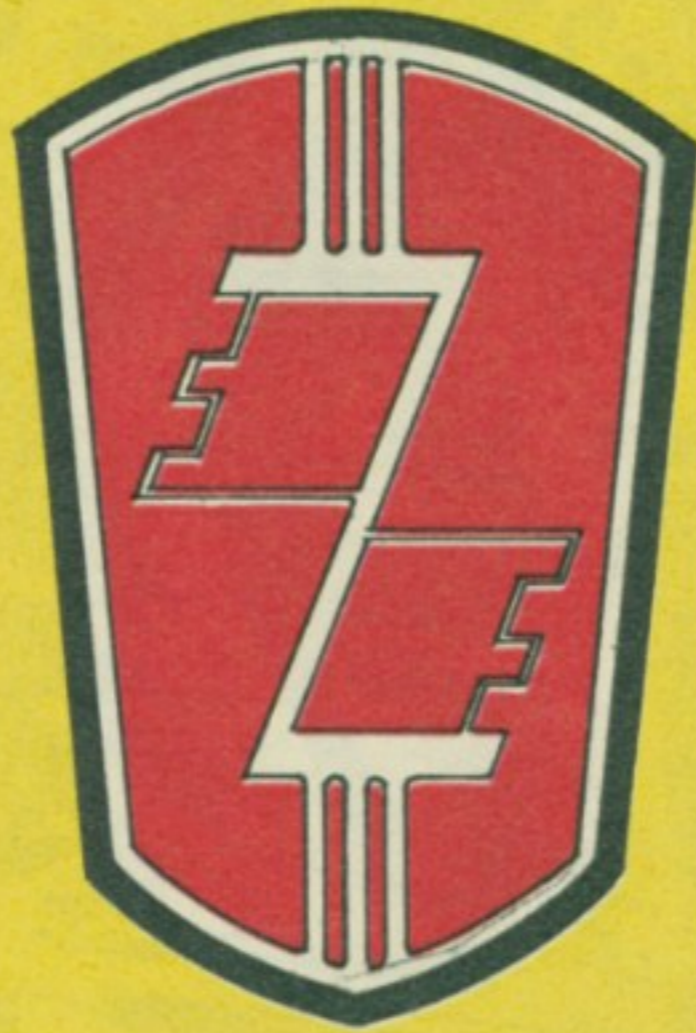
ОПЕЛ — АДАМ ОПЕЛ А. Г.
РИСЕЛСХАЈМ, С. Р. НЕМАЧКА

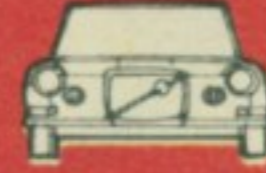
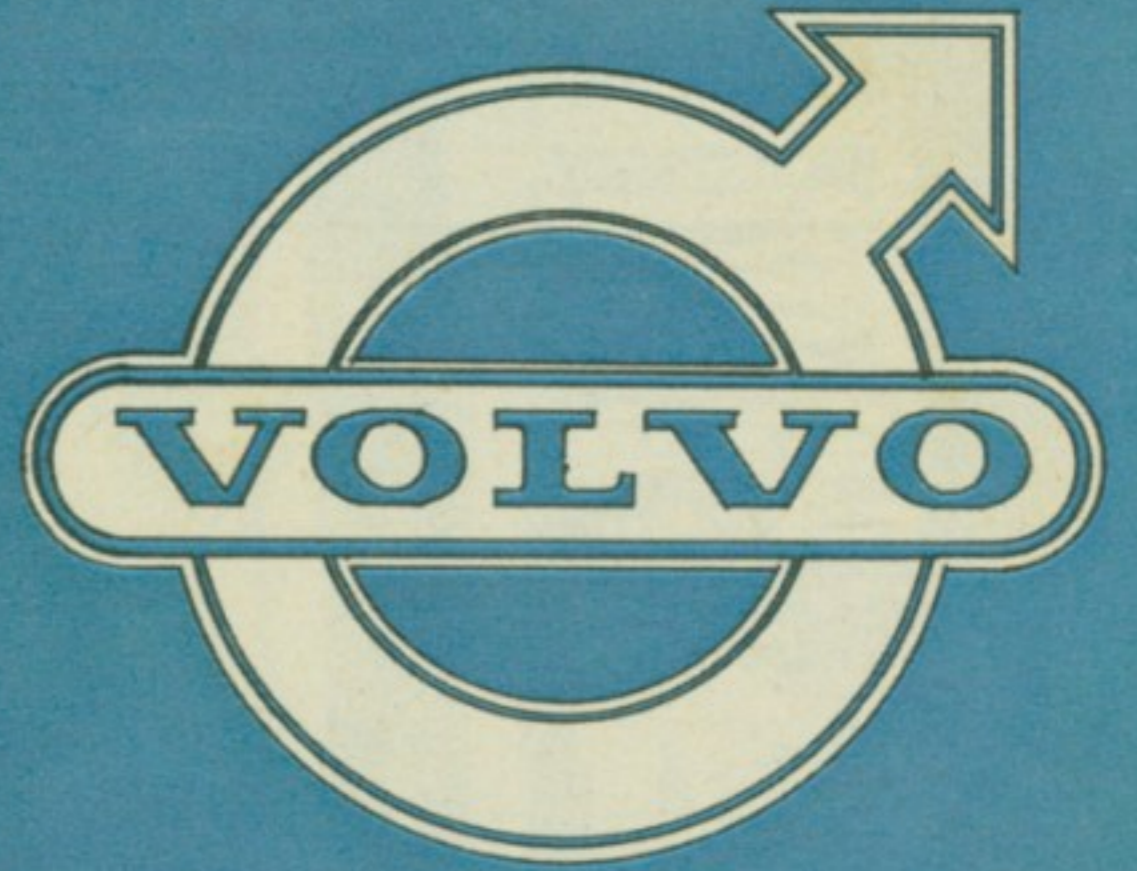
АЛФА РОМЕО — АЛФА РО-
МЕО С. П. А. ВИА ГАТАМЕЛА-
ТА, МИЛАНО, ИТАЛИЈА

ТРИЈУМФ — ТРИЈУМФ ЛЕЈ-ЛАНД Ко, ФЛЕЧХЕМСТЕД ВЕРК, КОВЕНТРИ, ЕНГЛЕСКА

ЗАСТАВА — ЦРВЕНА ЗАСТАВА — ФАБРИКА АУТОМОБИЛА, КРАГУЈЕВАЦ, ЈУГОСЛАВИЈА

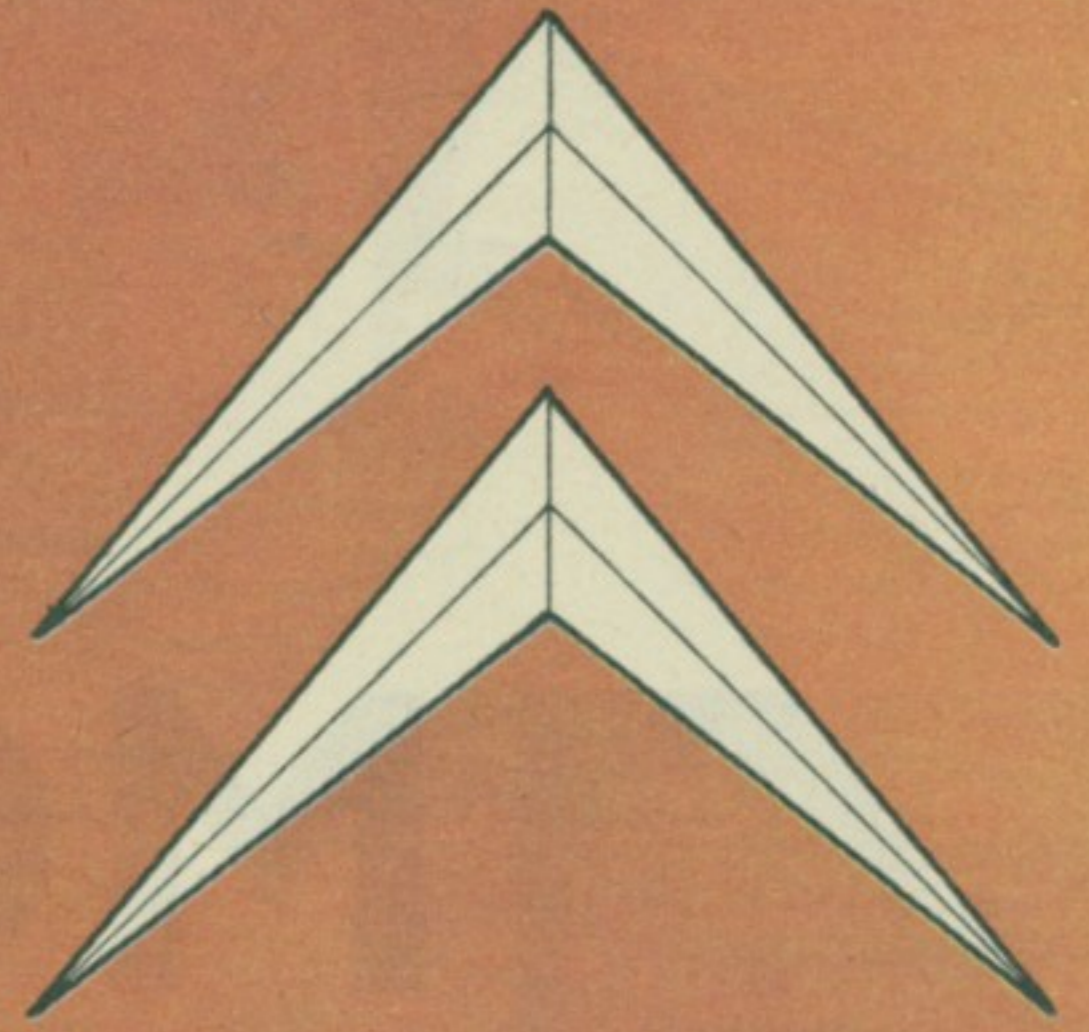
ВОЛВО — ВОЛВО А. Б, ГЕТЕБОРГ, ШВЕДСКА

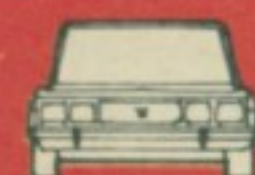
РЕНО — РЕЖИ ХАСИОНАЛ ДЕ ЗИЗИН РЕНО, БИЈАНКУР (СЕН) — ФРАНЦУСКА

ПЕЖО — СОСИЕТЕ АНОНИМ ДЕЗ ОТОМОБИЛ ПЕЖО, СОШО, ФРАНЦУСКА

СИТРОЕН — Ц. А. АНДРЕ СИТРОЕН, ПАРИЗ, ФРАНЦУСКА

ФИАТ — ФИАТ Ц. А, КОРСО Б. АНЖЕЛИ, ТОРИНО, ИТАЛИЈА

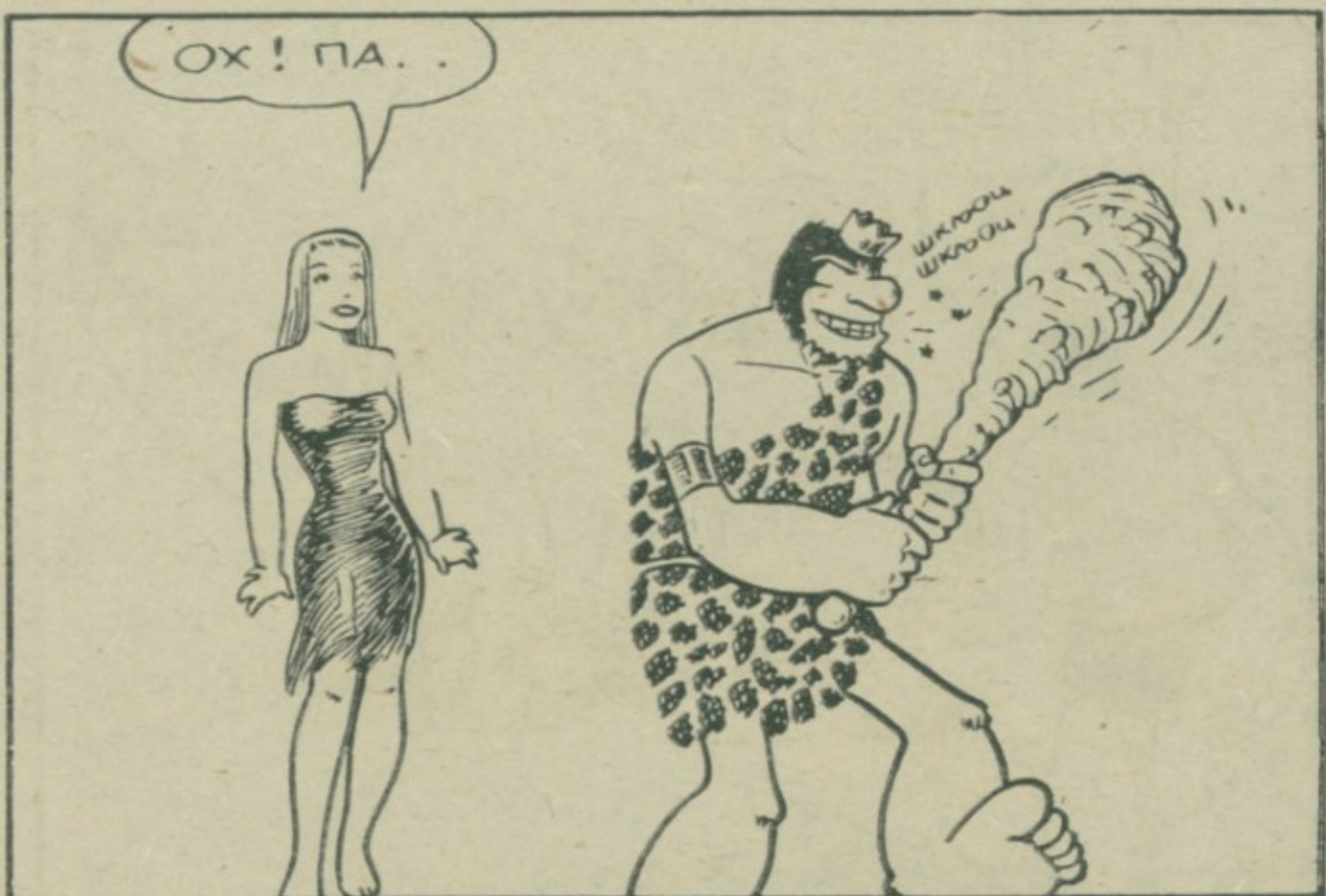
ШКОДА — МОТОВОКОВ, ПРАХА II и МЛАДА БОЛЕСЛАВА, ЧССР

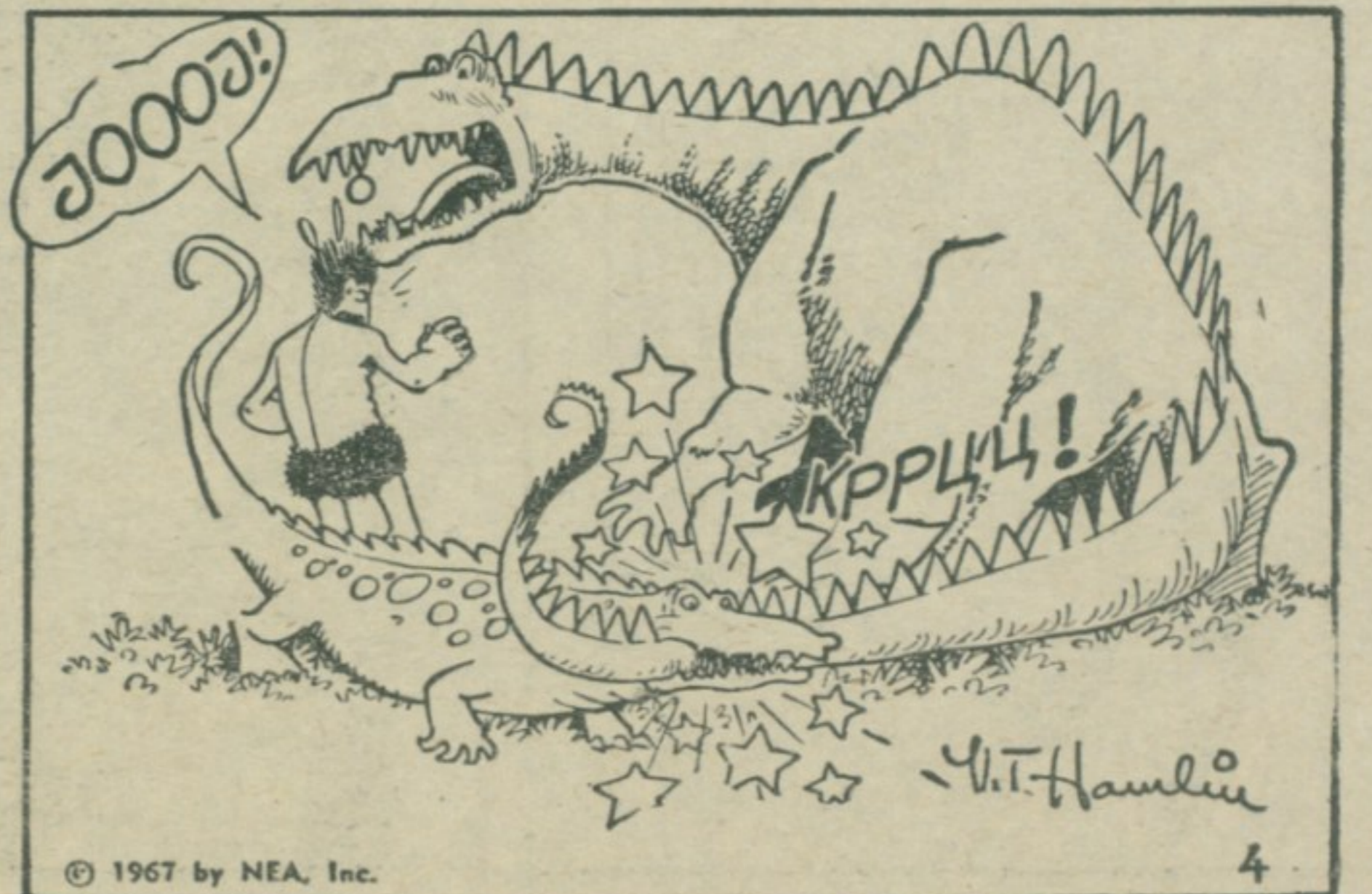
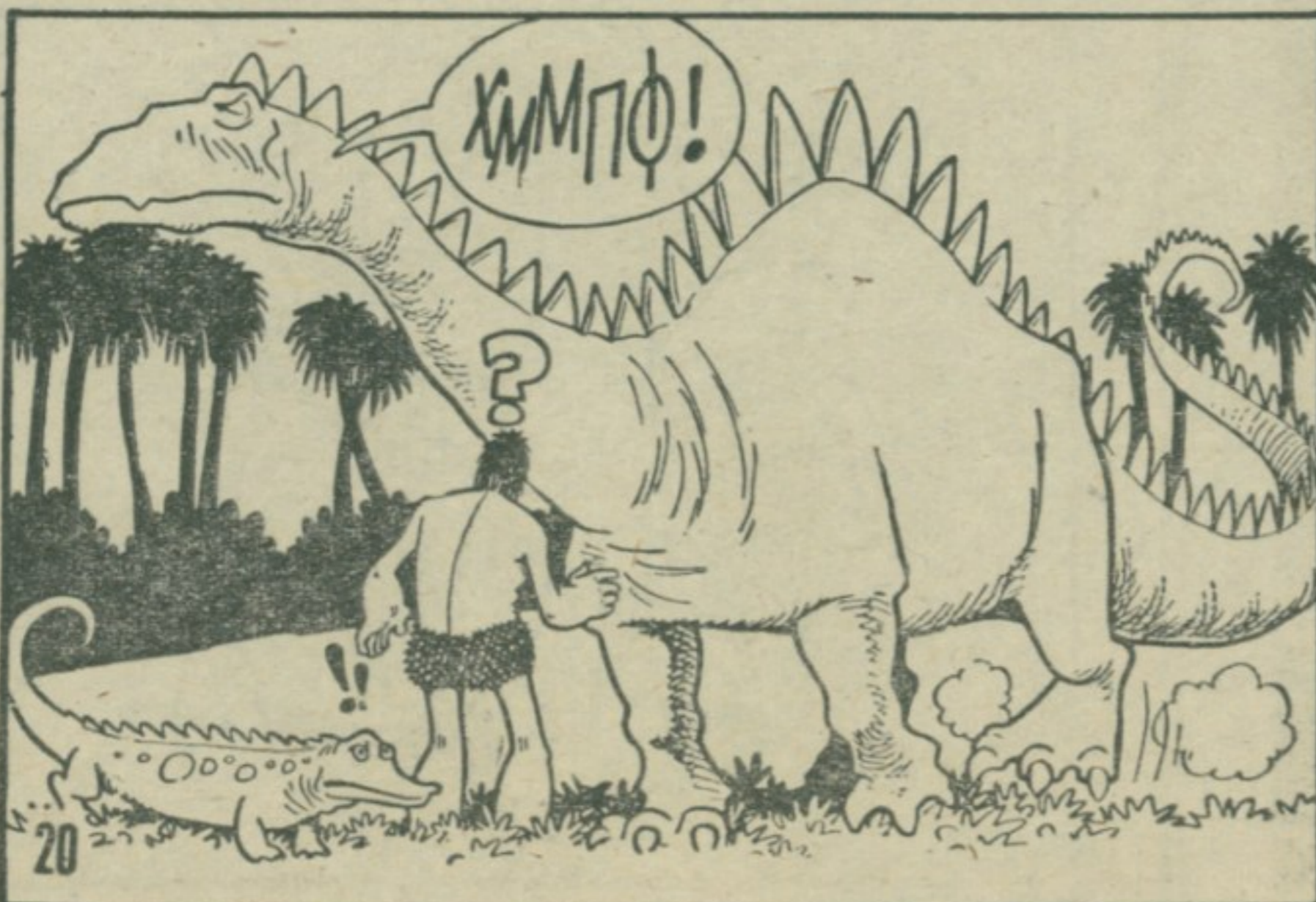

НСУ — НСУ ВЕРКЕ Д. Г. НЕКАРСИЛИ, С. Р. НЕМАЧКА

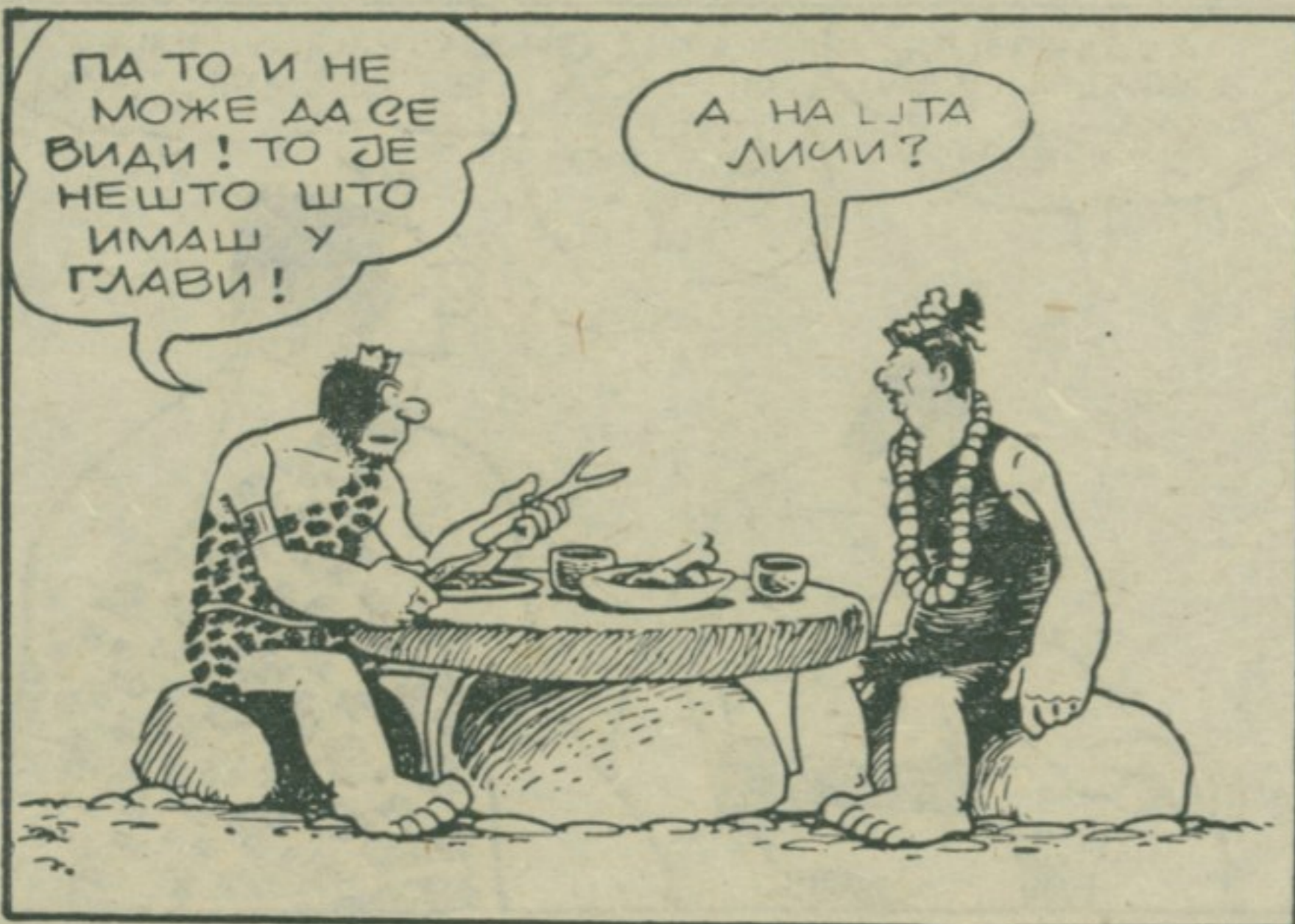

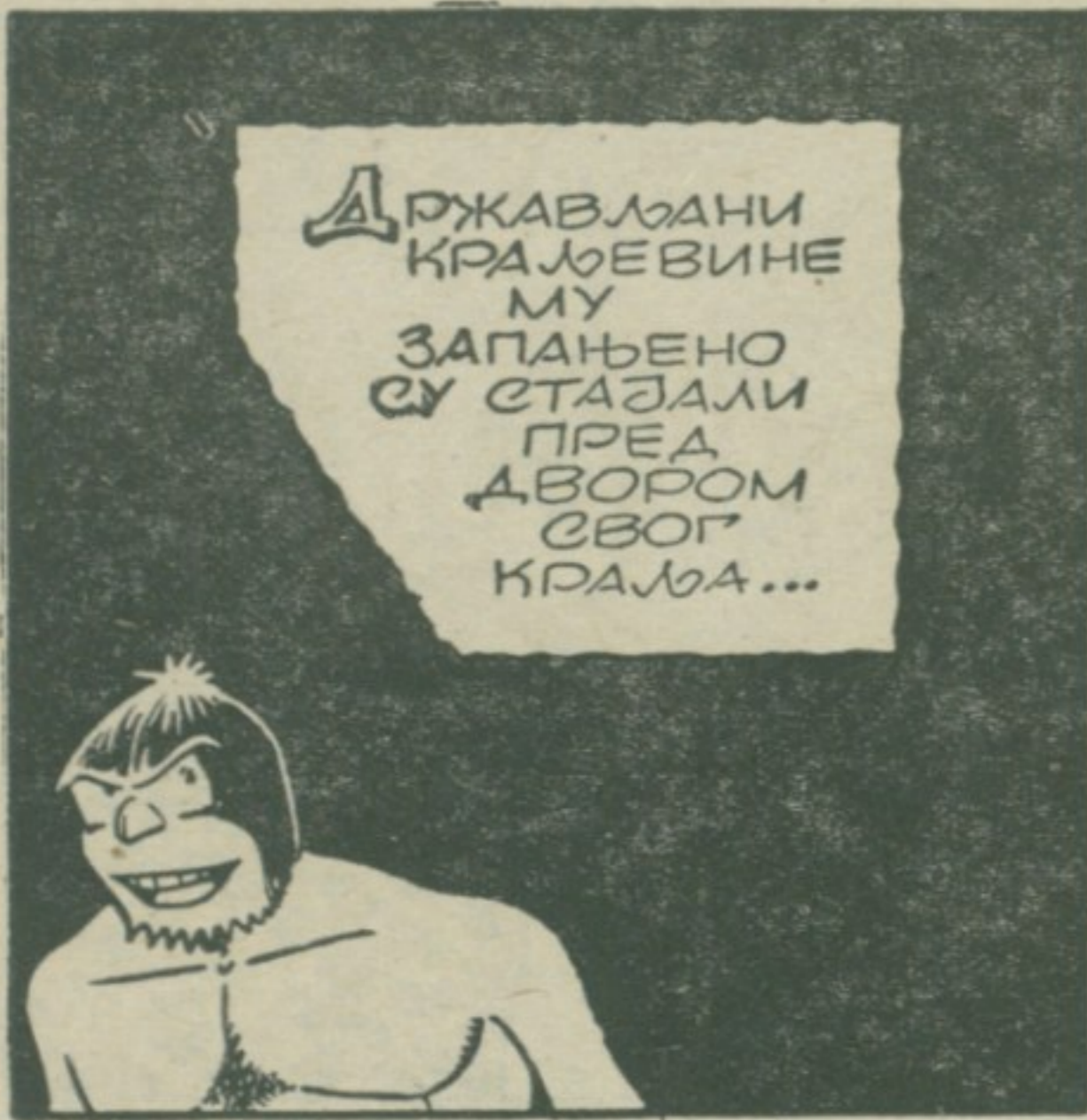

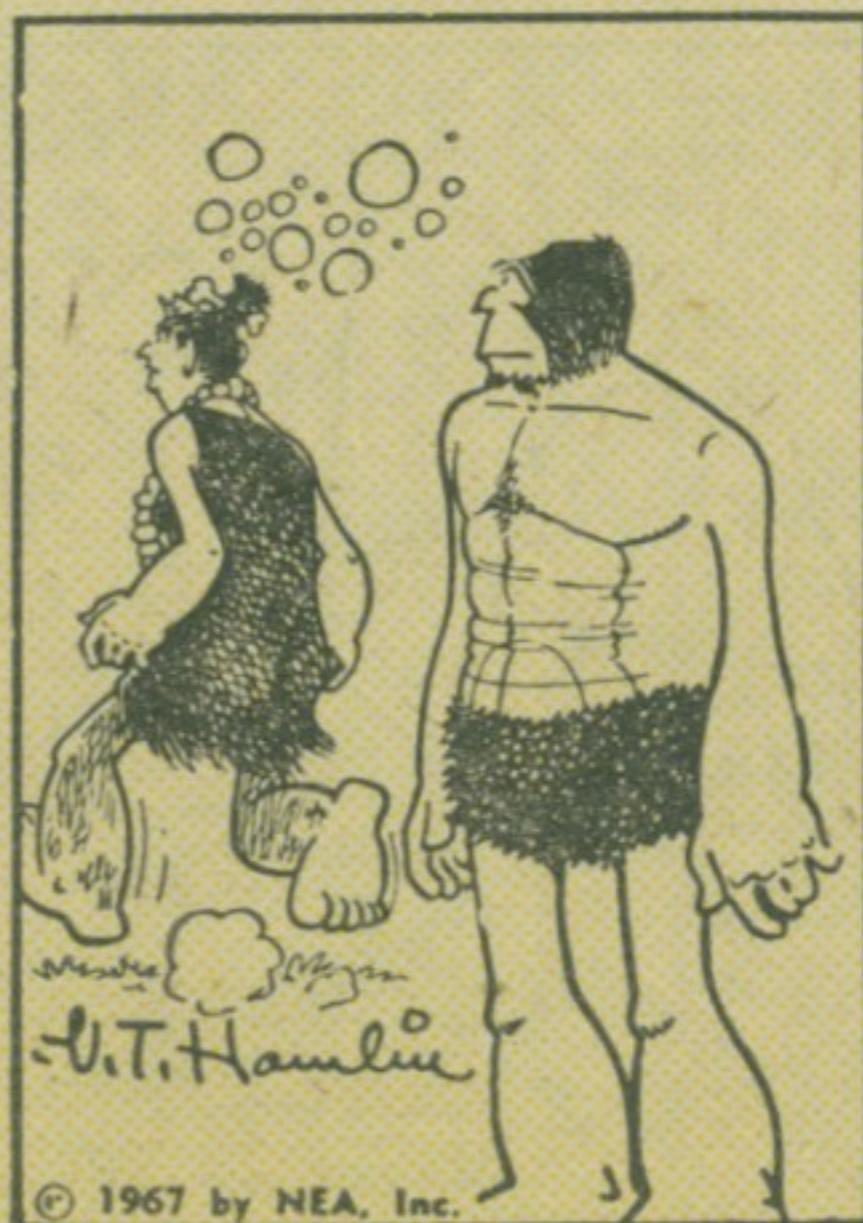
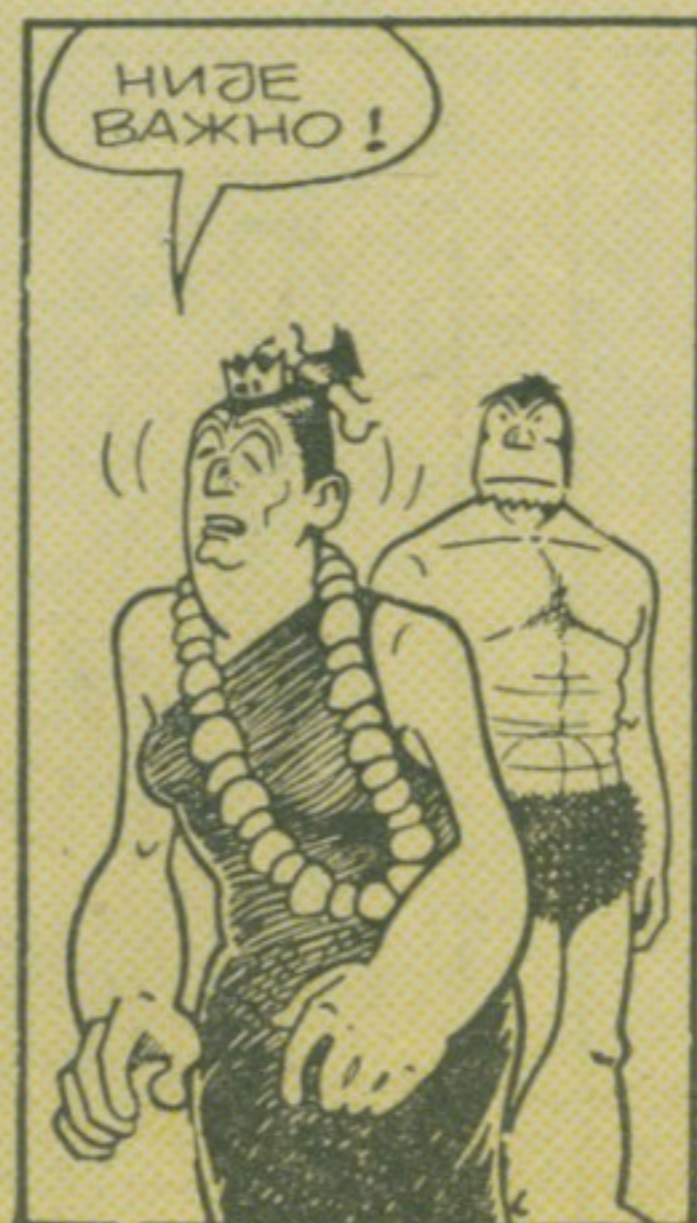

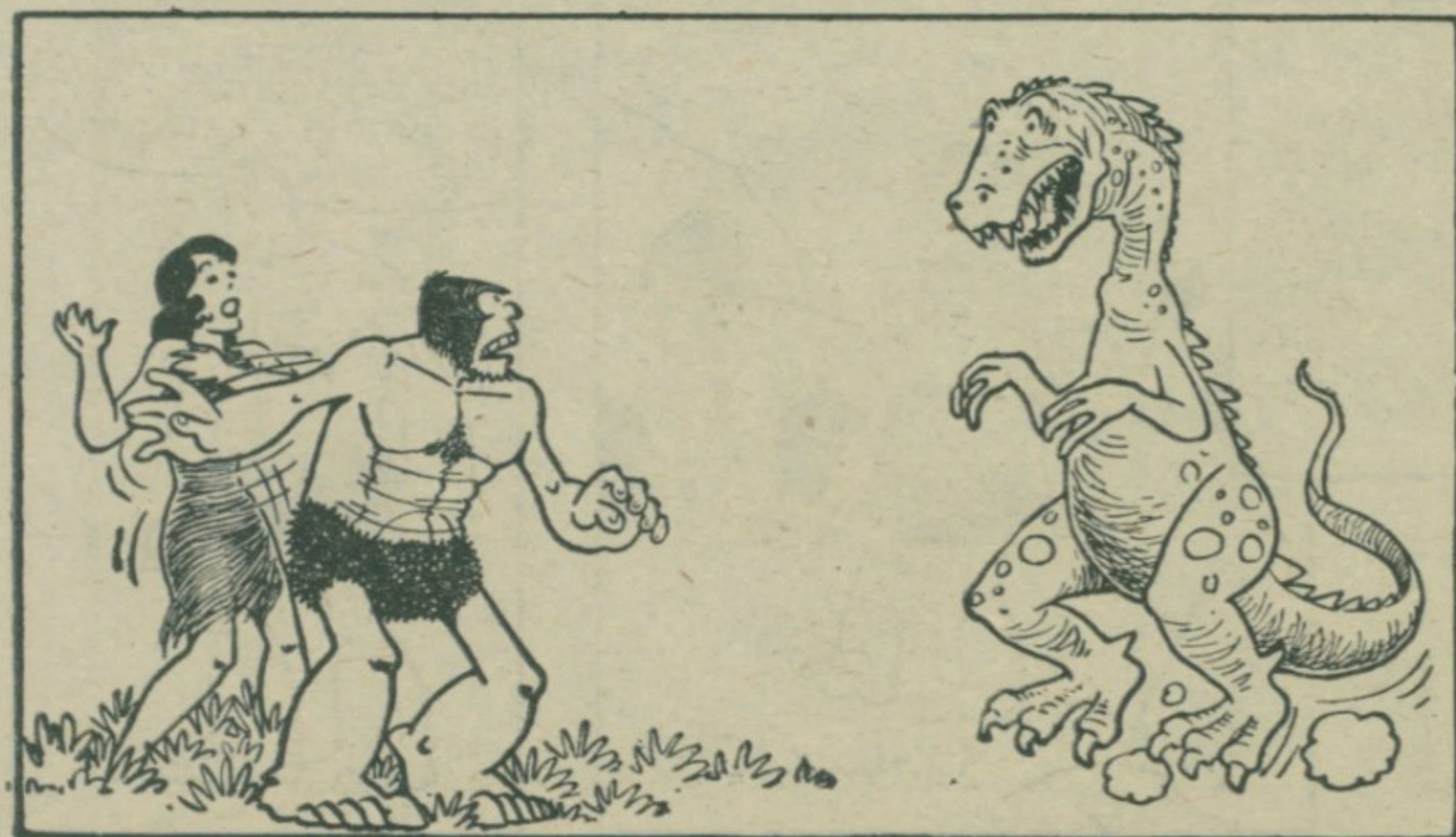
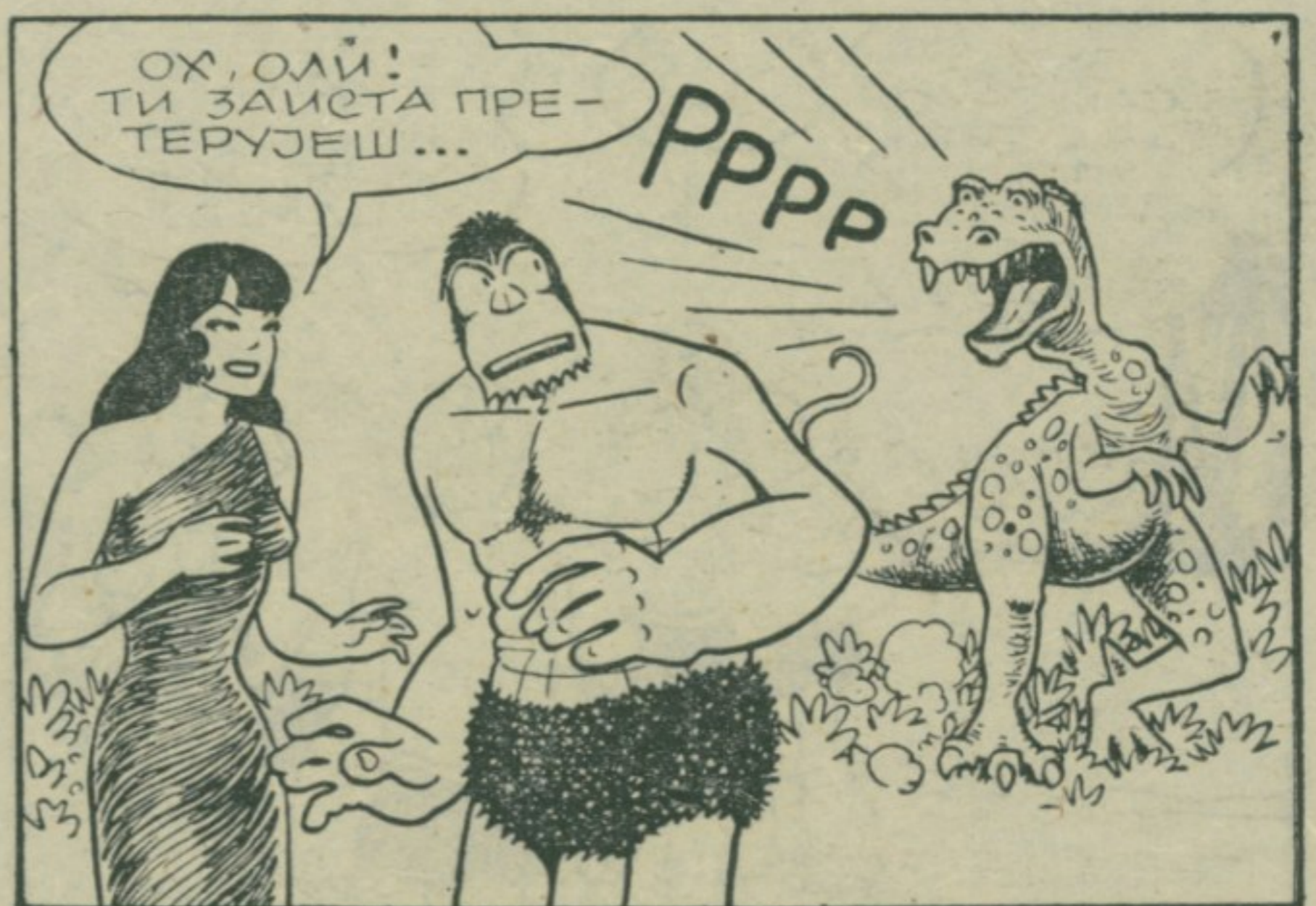

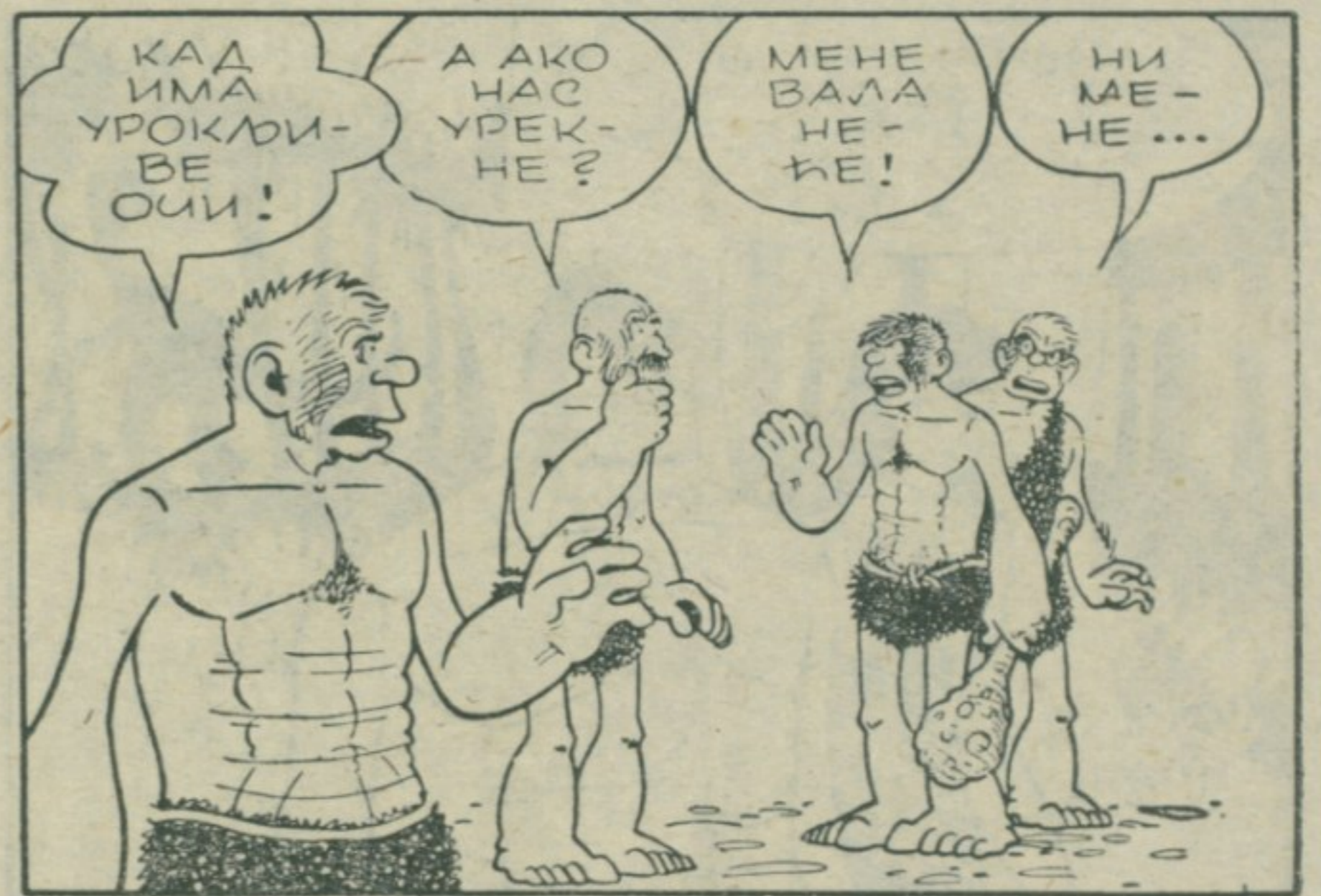
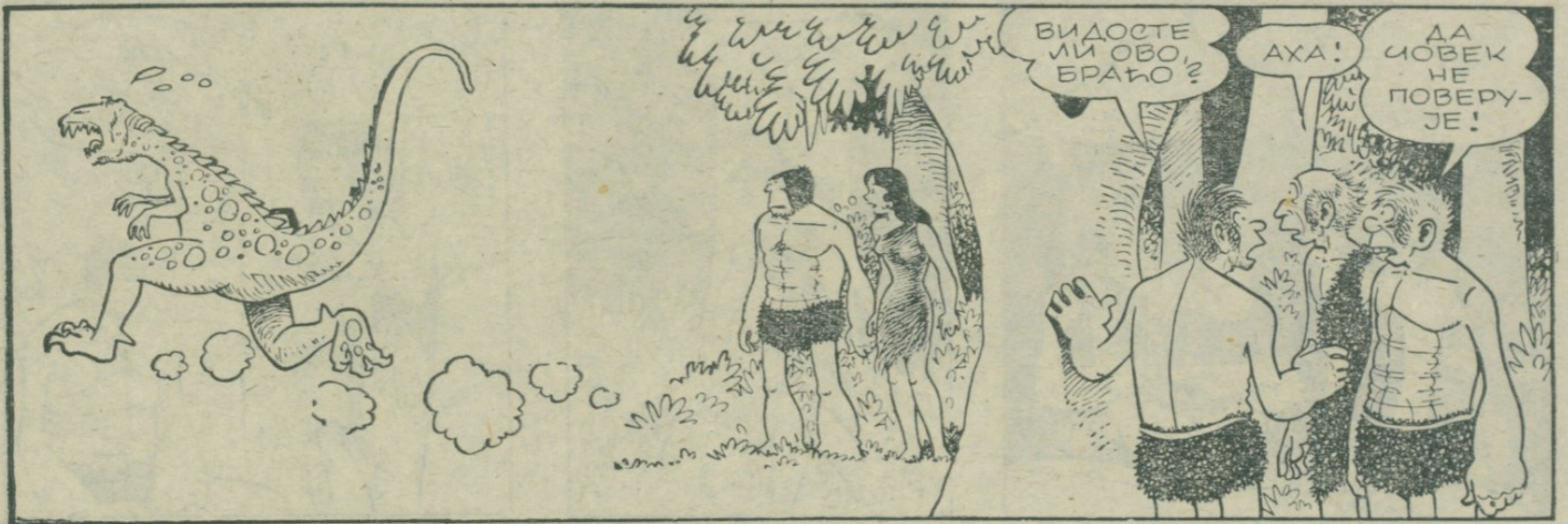

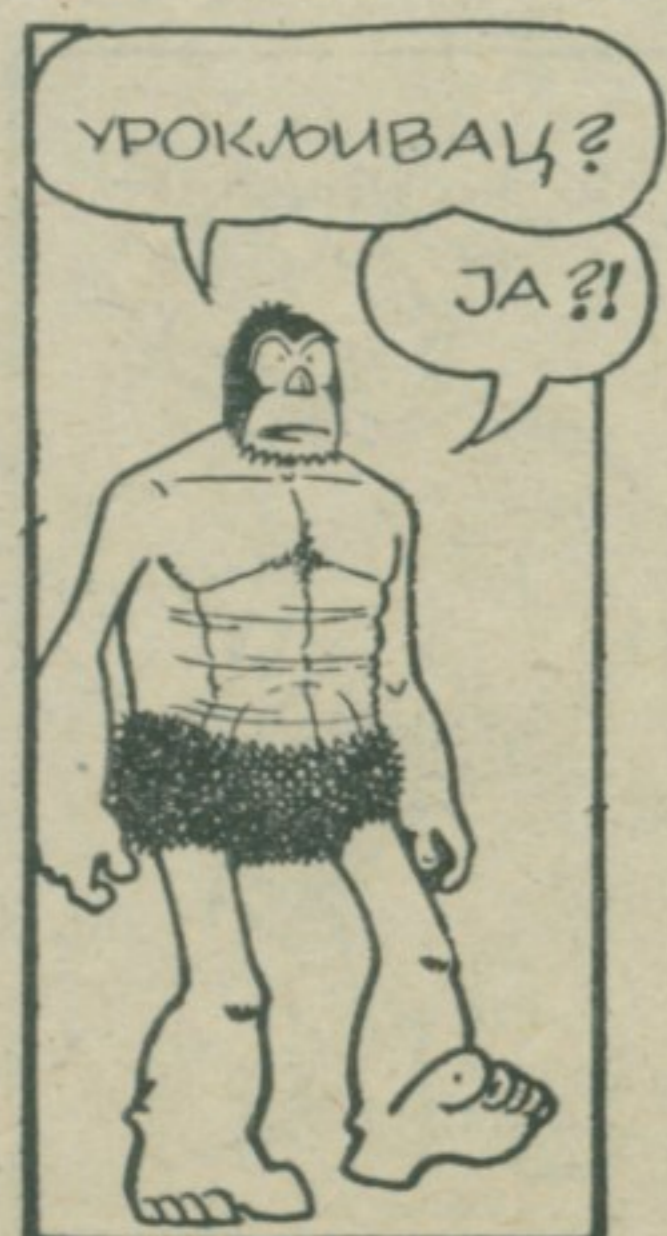

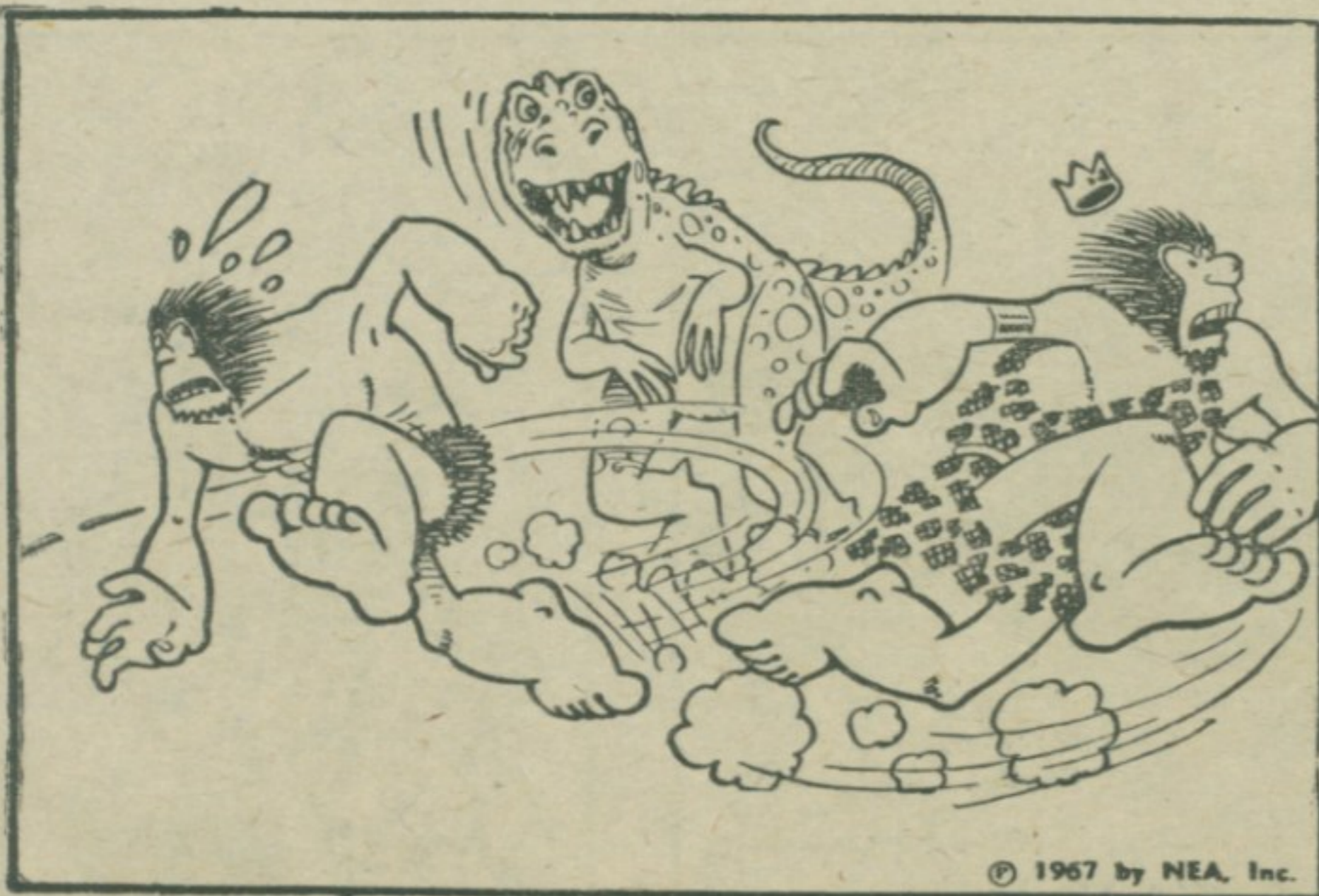
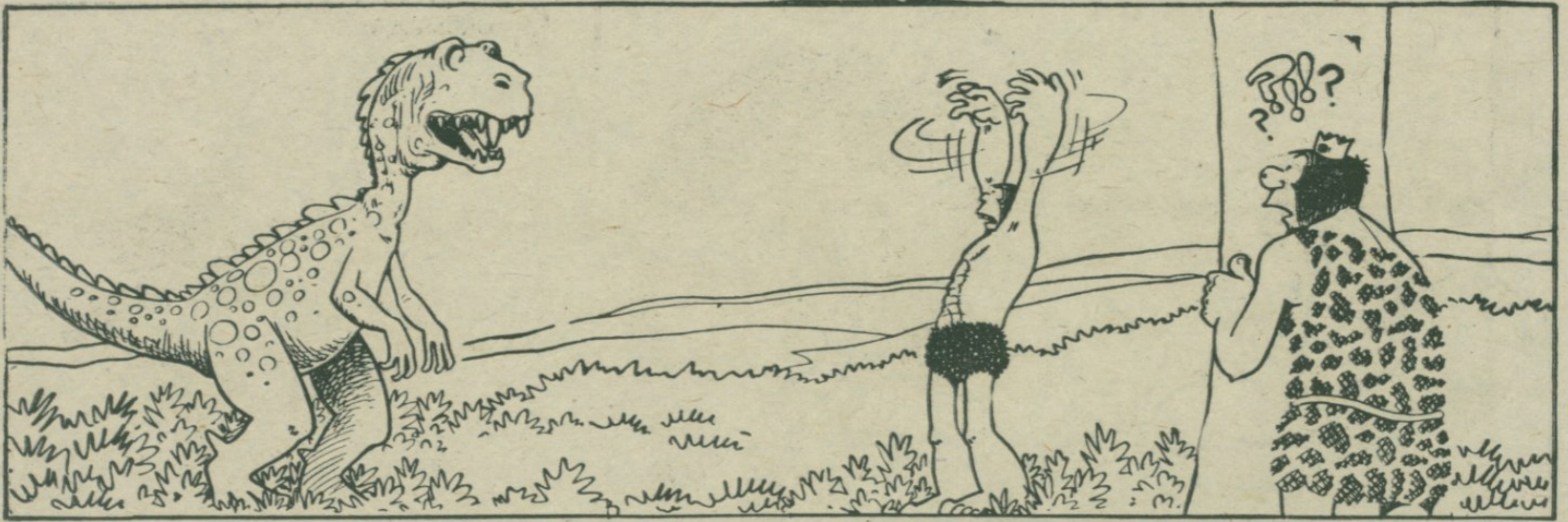

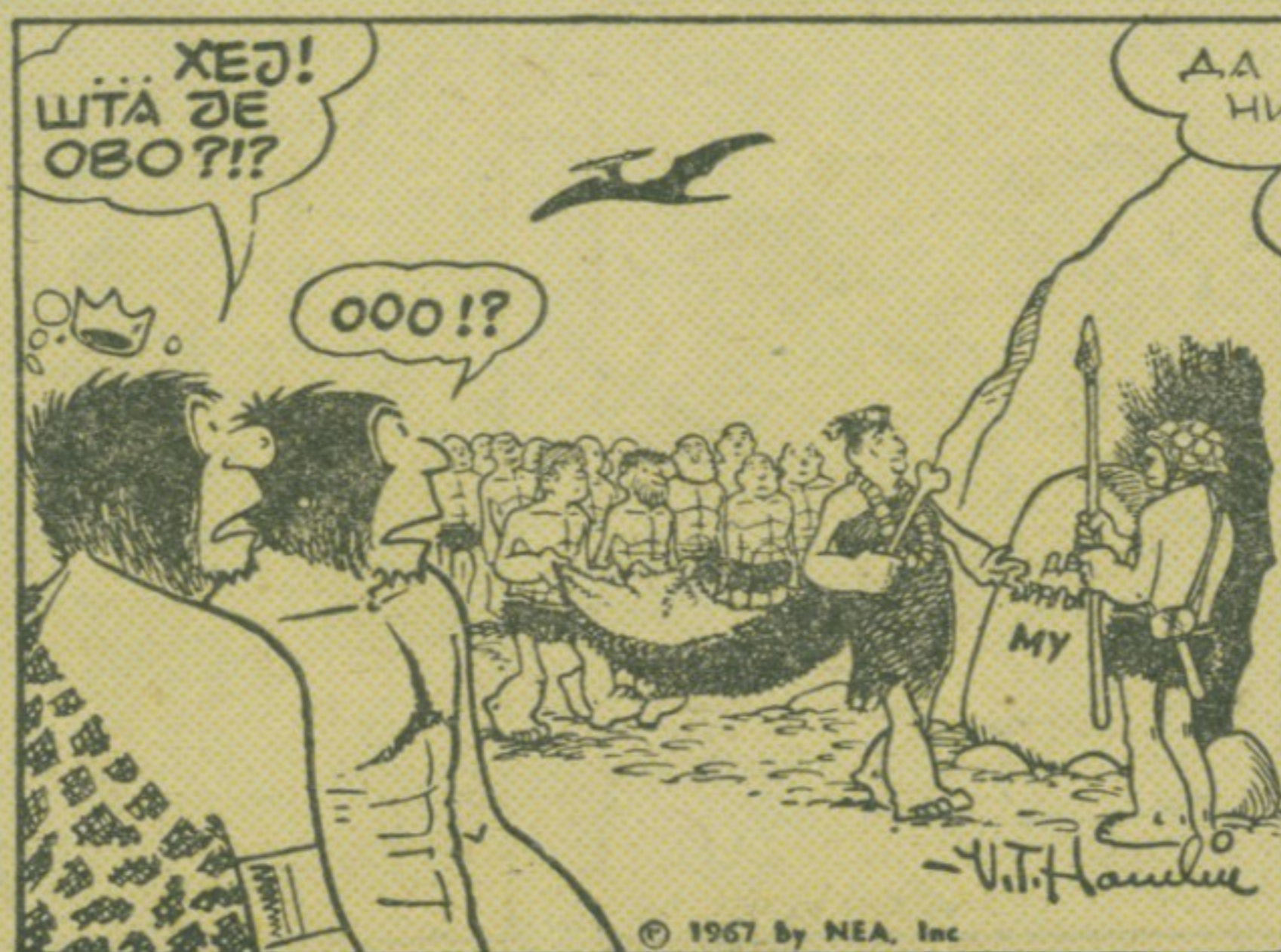
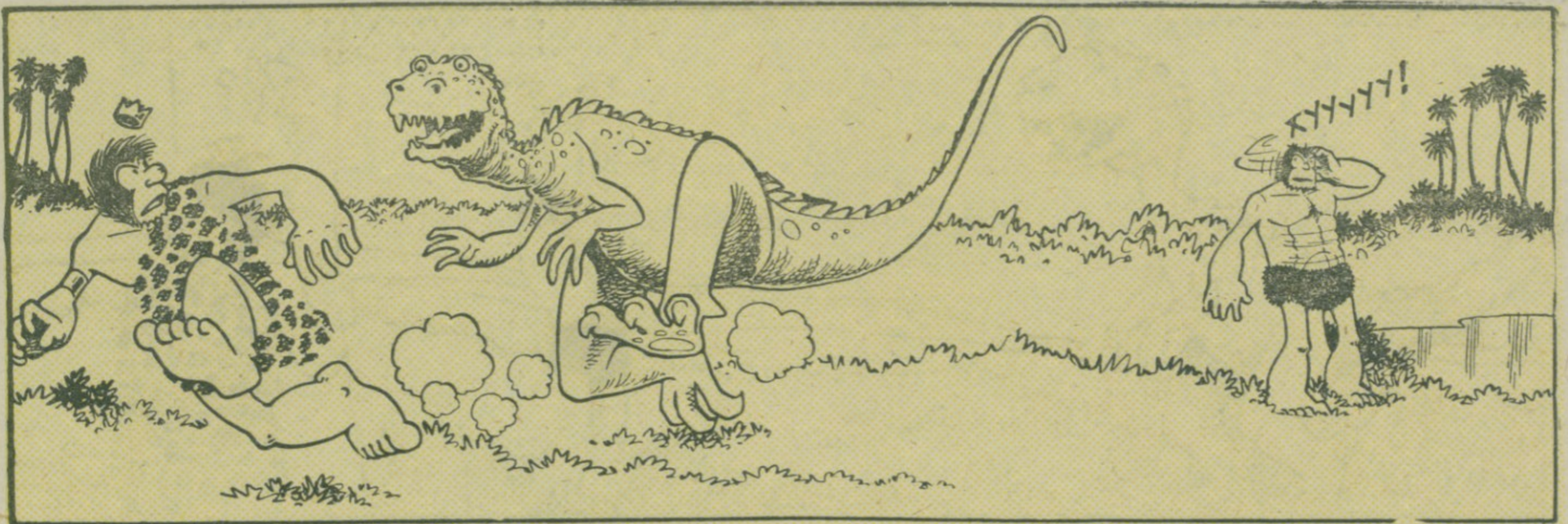

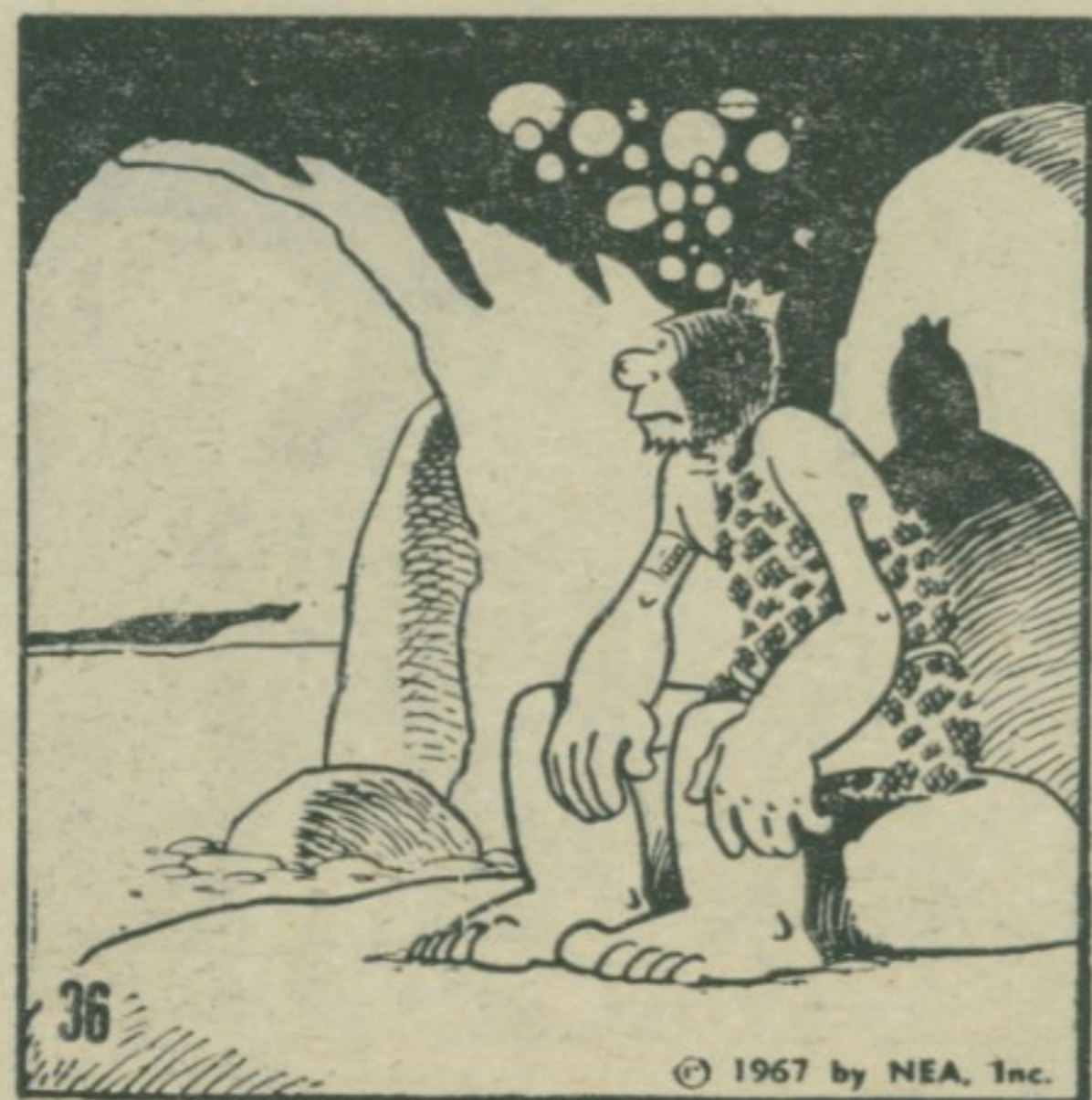

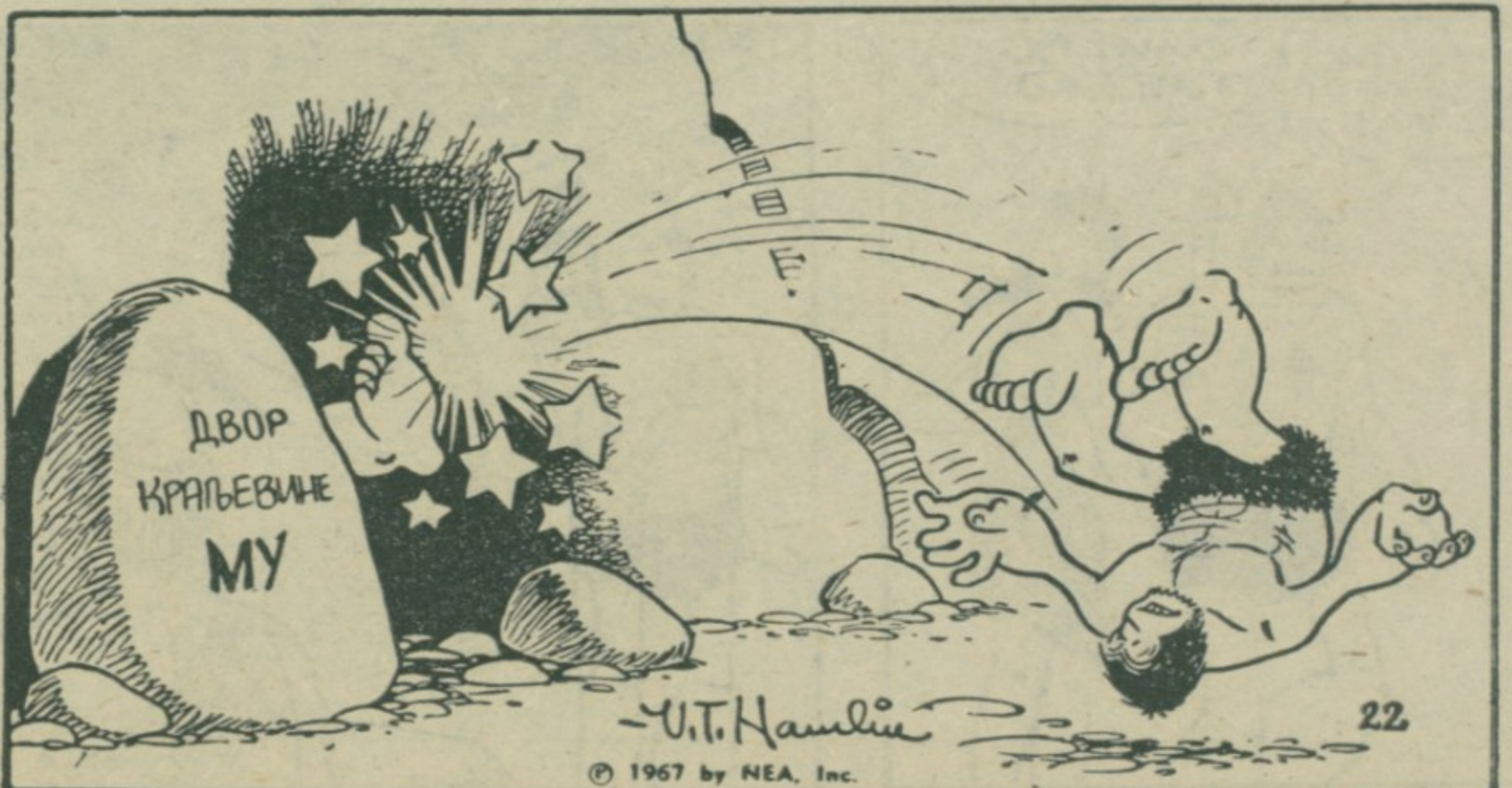

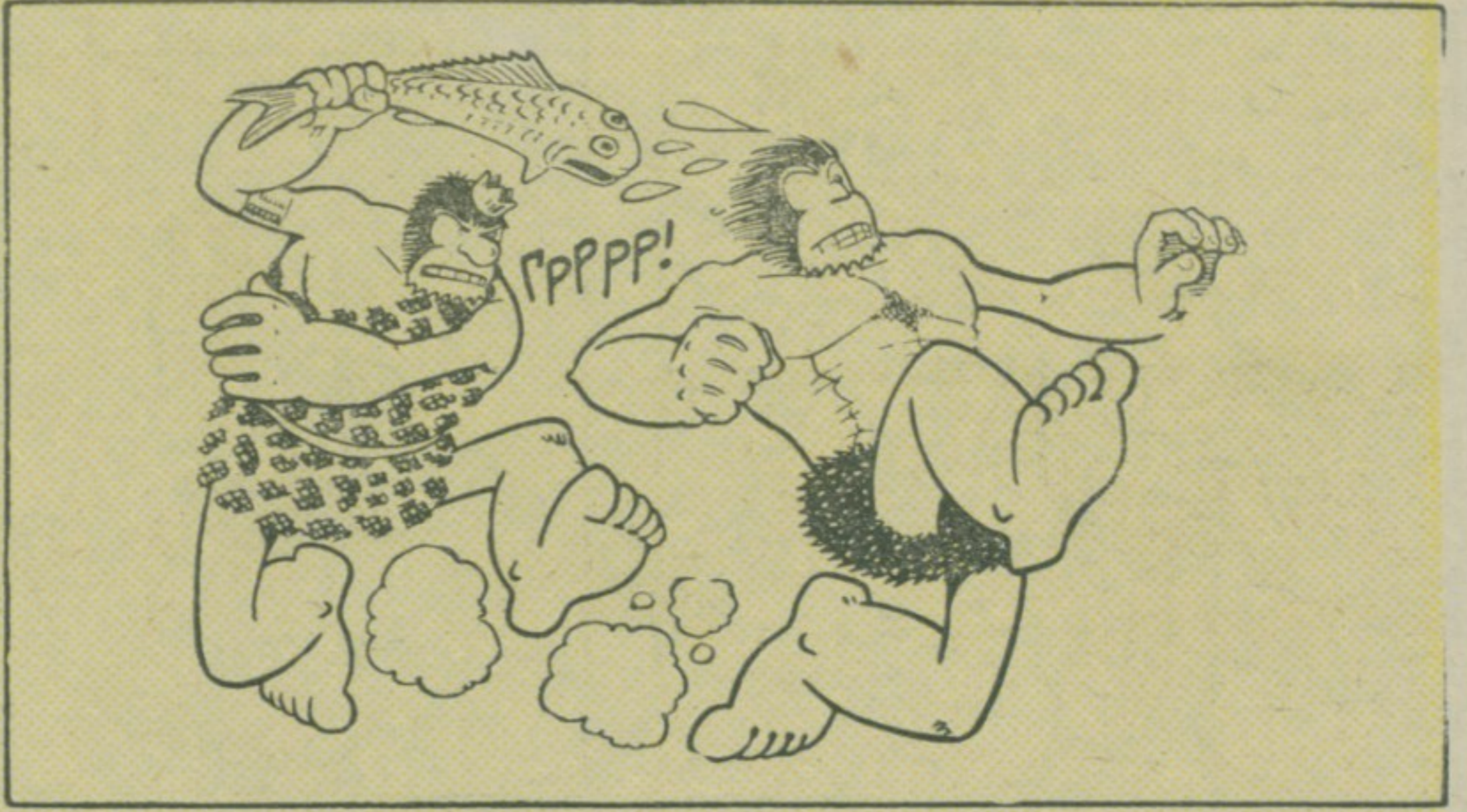

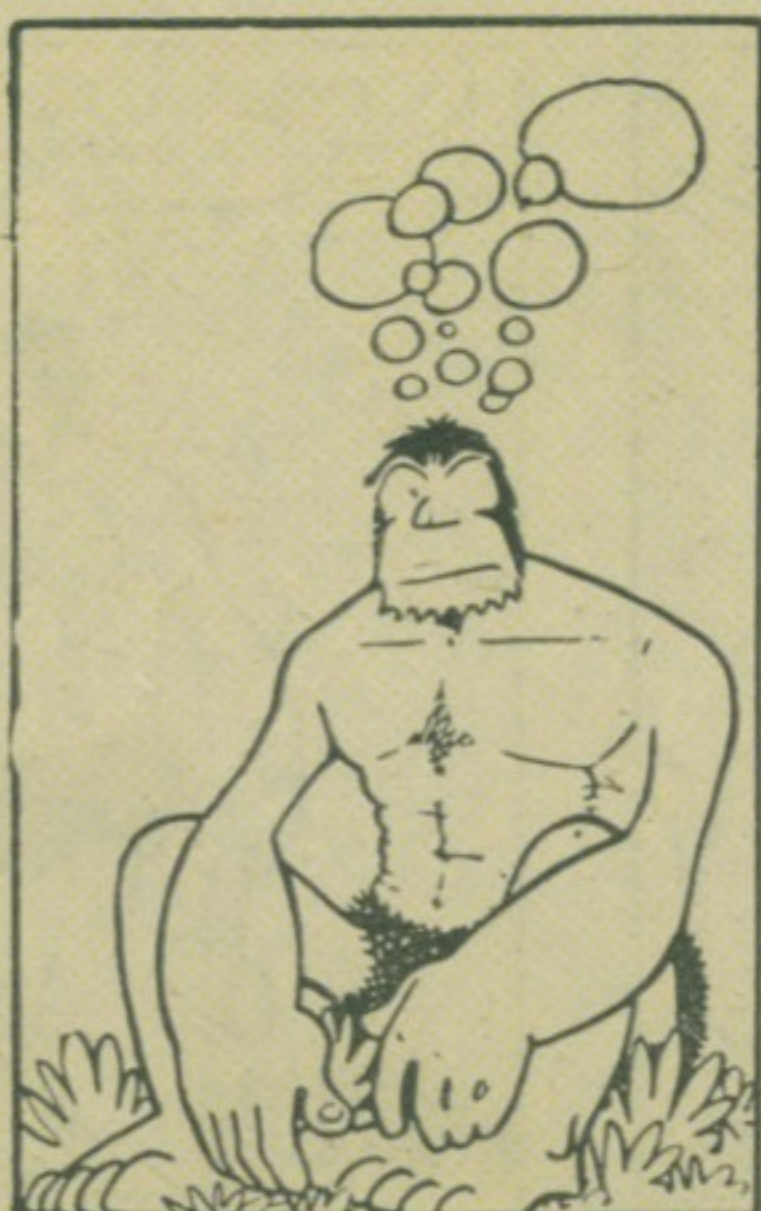

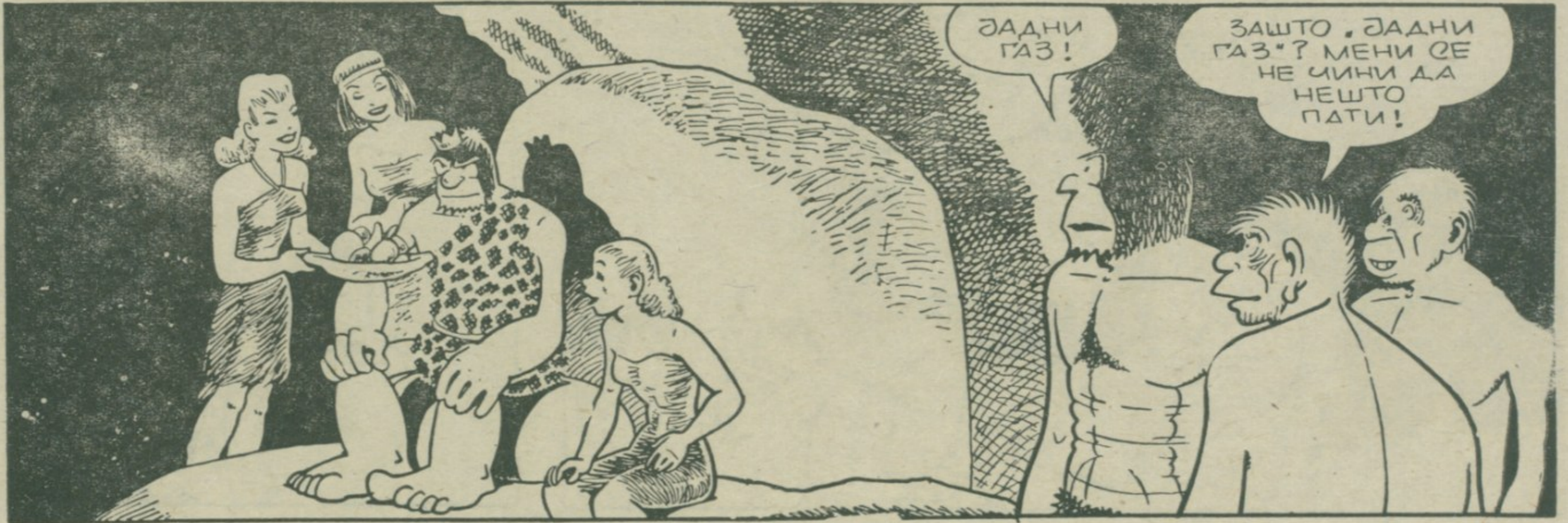

ЈАДНИ
ГАЗ!

ЗАШТО, ЈАДНИ
ГАЗ? МЕНИ СЕ
НЕ ЧИНИ ДА
НЕШТО
ПАТИ!

ПРЕСТАНИ
ДА СЕ БРИНЕШ
О ЊЕМУ И
ГЛЕДАЈ СВОЈА
ПОСЛА!

АХА... И НЕ
ЗАБАДАЈ НОС
У ТУЂЕ
СТВАРИ!

T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

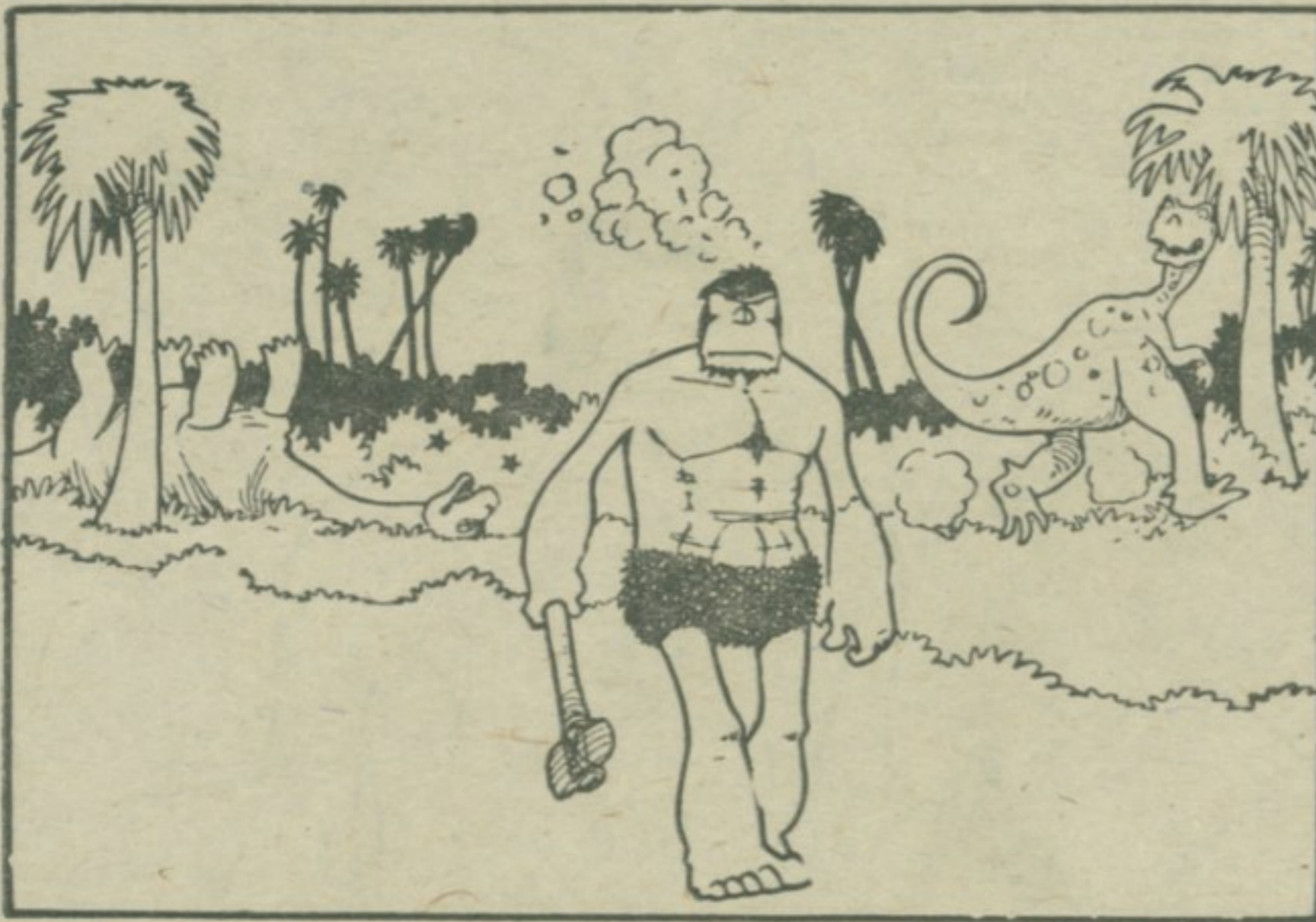

ТУЂЕ СТВАРИ?!
ХМММ...

ДА ГЛЕДАМ
СВОЈА
ПОСЛА?!
ХММ...

КАКВА
ПОСЛА?

ГАЗЕ! ШТА РАДИШ ТУ
СА СВИМ
САМ?

НИШТА
УПЕ!
БАШ
НИ-
ШТА!

НИ ЈА...

42

НЕВОЛА
ЈЕ ШТО
НЕМАМ
НИКАКВОГ
ПОСЛА!

ОНДА
МИ СЕ
ПРИДРУ-
ЖИ...

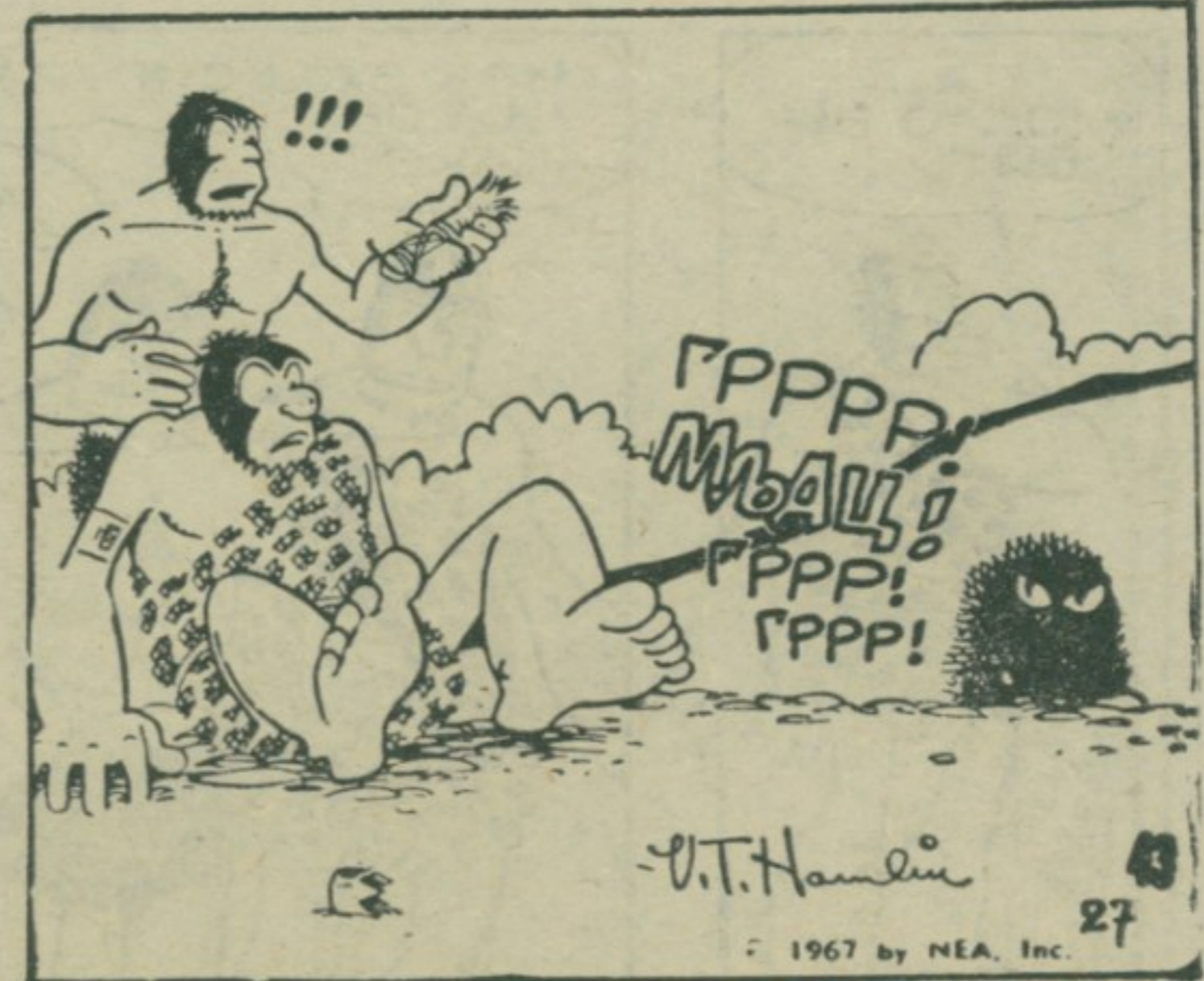
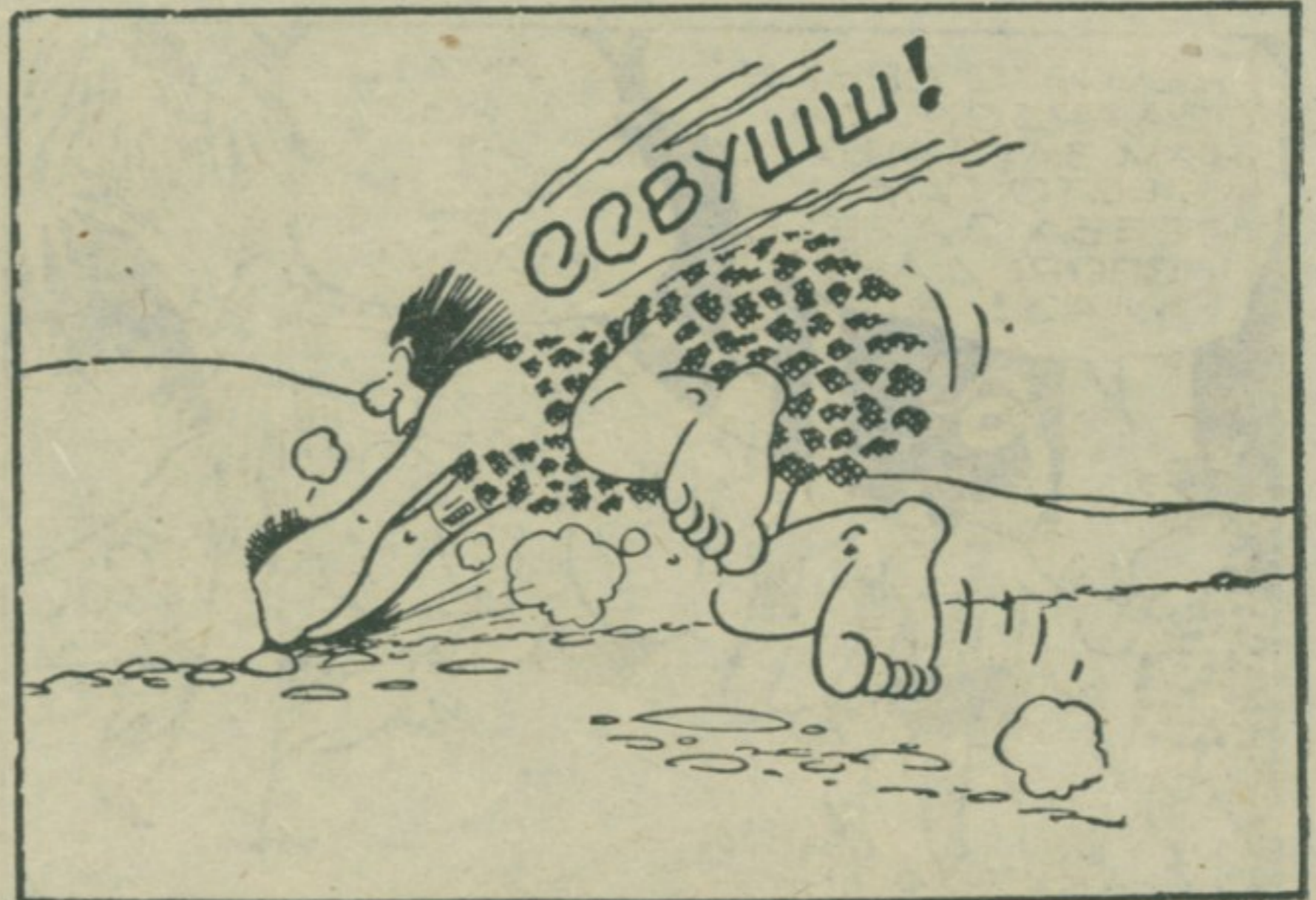
1967 by NEA, Inc.

... ЗАБЕДНИЧКИМ
СНАГАМА
ВИШЕ ЂЕМО
ПОСТИЋИ!

V. T. Hamlin

26

МАНИ ТУ ПРИЧУ, УМПА! ЗНАШ И САМА ДА СИ НАС СПАСЛА ОД ТЕ ЗВЕРИ!

АКО БАШ ХОБЕШ ТАКО ДА МИСЛИШ... НЕКА ТИ БУДЕ!

БЕСМИСЛИЦА!

ХЕЈ! ПА НЕКЕШ ЈОЈ ВАМДА ОПРОСТИТИ СВЕ ОНО ШТО ТИ ЈЕ УЧИНИЛА?

СВЕ ШТО МИ ЈЕ УЧИНИЛА?

УЗЕЛА ТИ ЈЕ ПРЕСТО! ЗАР НИЈЕ?

ИХ, УПЕ! МОРАЛА ЈЕ ТО ДА УРАДИ КАО КРАЉИЦА...

... НИЈЕ ВАМДА МОГЛА ДА ОСТАВИ ПРАЗАН ПРЕСТО... ПОШТО ЈЕ МЕНЕ ПОЈЕО ДИНОСАУРУС!

ДАИ ТЕБЕ ДИНОСАУРУС НИЈЕ ПОЈЕО! ОТИШЛИ СМО ДО ЊЕ ДА ЈОЈ ТО ДОКАЖЕМО...

КОЛИКО СЕ ЈА СЕЉАМ, ТИ НИШТА НИСИ ДОКАЗАО...

... ТВОЈЕ СВЕДОЧЕЊЕ СУ ОБИЛИ!

ДА! КАД СУ ТВРАИЛИ ДА САМ ПОРЕМЕЊЕН!

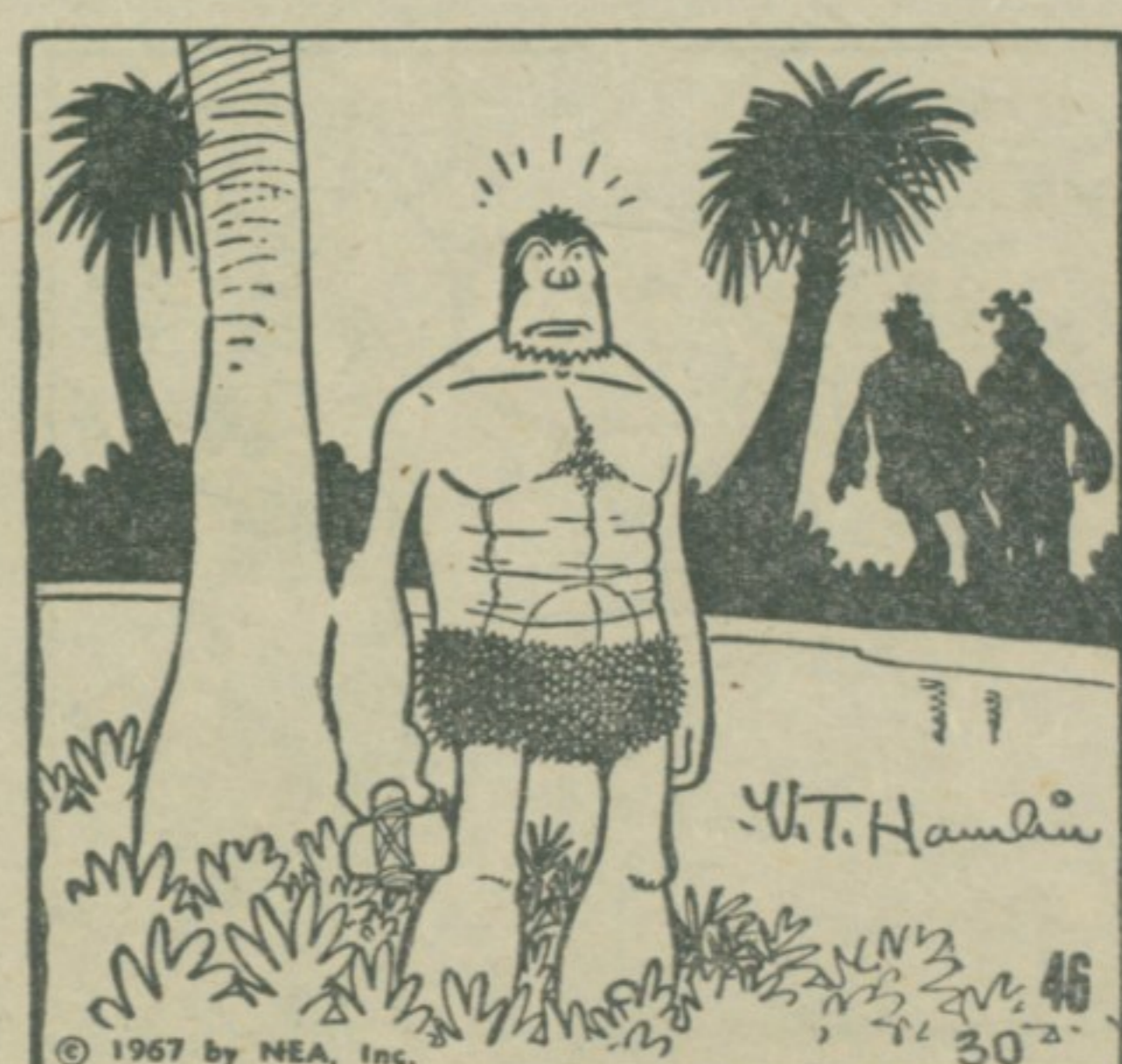

А ОНА ЈЕ ЦАК РЕКЛА ДА САМ ЛУДАК!

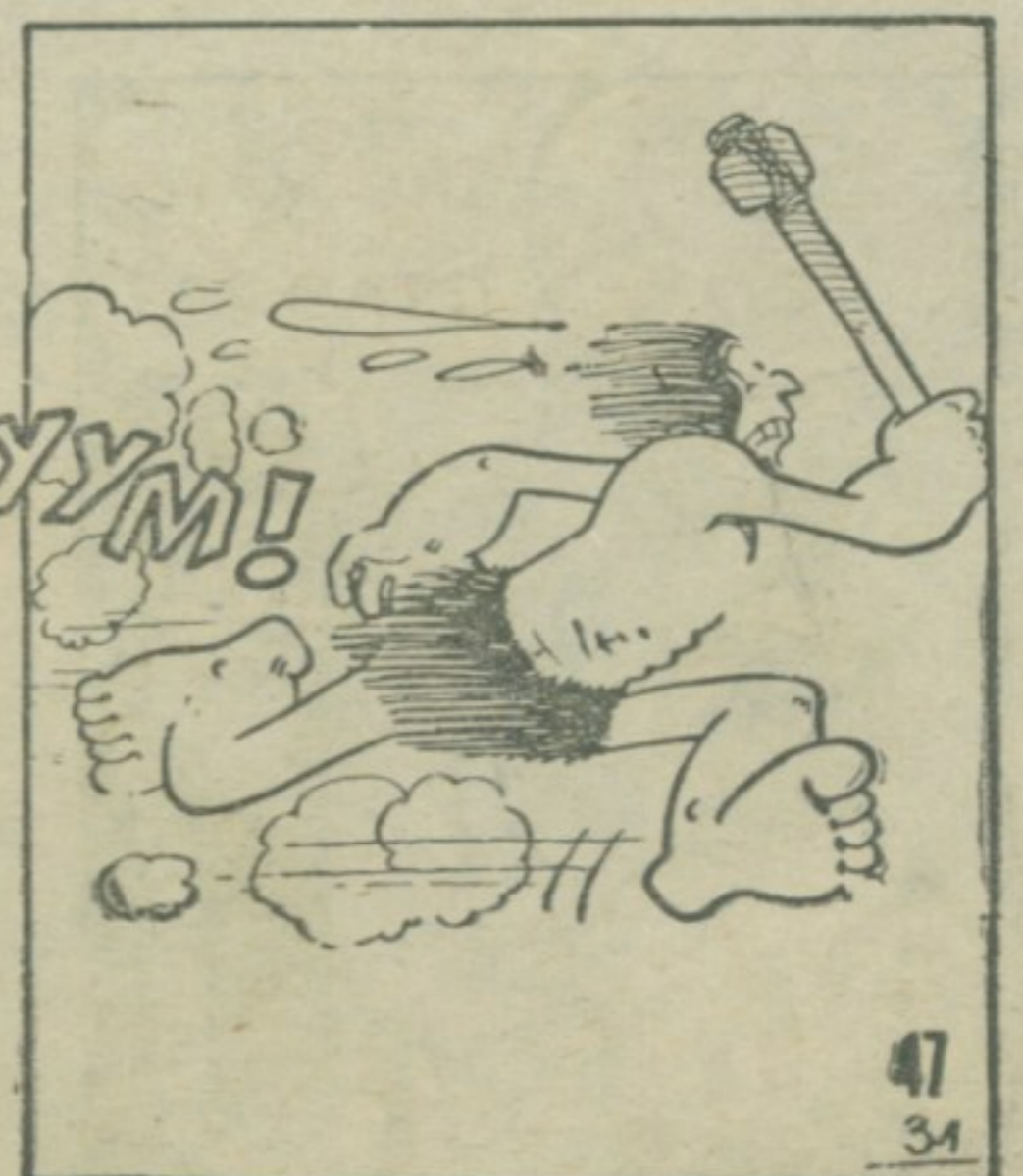
ПА, УПЕ, АКО ЋЕМО ПРАВО...

... И ЈЕСИ!

V.T. Hamilton

ПУНИХ ЧЕТРНАЕСТ МЕСЕЦИ ТОМ НИЛ НИЈЕ ВИДЕО НИЈЕДНО ЉУДСКО БИЋЕ, ЖИВЕО ЈЕ ПОТПУНО САМ НА ОСТРВУ СУВОРОВ

МОДЕРНИ РОБИНЗОН

Целог живота Том Нил је осећао чежњу за даљинама: тридесет година провео је пловити Тихим океаном као морнар, ватрогасац или складиштар на бродовима. Године 1952, када је већ био педесетогодишњак, одлучио је да живи на једном усамљеном острву удаљеном три стотине километара од најближег настањеног копна.

Том Нил, чији је отац био Енглези, родио се у главном граду Новог Зеланда, Веллингтону, али се никад није привикао на врву и градски темпо живота. „Због тога, каже он, чувши за Суворов, ненастањени корални атол, дугачак километар и по и широк око 900 метара, осетио је да је то место где бих могао да буде срећан“. Пошто сам пронашао капетана неког трговачког брода који је пристао да мало скрене са свог правца и да га искрца

на острво, Том се побринуо да живот Робинзона не почне баш као прави Робинзон. Купио је неколико врећа аустралијског брашна које може дуго да се одржи, семе развог поврћа, алат и књиге Данијела Дефоа и Сомерсета Мома.

Сам на острву

Седмог октобра 1952. године чамац с трговачког брода пристао је уз обалу атола острва и искрцао Тома Нила. За време пловидбе често се питао како ће се осећати кад брод који га је довео на острво почне да се удаљава. „Уместо да будем тужан, причао је касније, не стрпљиво сам чекао тренутак кад ће брод нестати на видику“.

На острву се налазила стара, трошна барака у којој је

за време другог светског рата била стационирана група припадника новозеландске обалске страже. Првих неколико дана „био сам бескрајно срећан: оправљао сам кров свог новог дома, скупљао суво грање за ватру и копао јаму — склониште за део намирница и најважнији алат. Кад год би барометар наговестио непогоду, сандук у којем сам држао те ствари бацао сам у јаму јер сам знао да бих без њих изгледи на мој опстанак на острву били ништавни“.

Први оркан

Време је, међутим, сем неколико кратких олуја, било лепо. Том је мирно живео: уживао је на сунцу, ловио рибе-панагаје, јео плодове хлебног дрвета и правио кај

гану од јаја морских ластавица.

Прву праву непогоду доживео је крајем фебруара 1954. године. Налазио се на обали кад је оркан налетео: морао је да обгрли једно дрво да га ветар не би однео. Али кад је видео да око њега оркан чупа дрвеће из корена схватио је да мора покушати да стигне до своје бареке коју је, срећом, добро учврстио и „усидрио“ за земљу.

„Некако сам успео да се борећи се с ветром, довучем до бареке — причао је Том. Кад сам стигао на веранду и отворио врата, ветар их је дограбио и тако бацио на мене да ми се чинило да су ме залепила за зид и од мене направилу праву лепињу. Једва сам успео да се увучем у колибу и за собом затворим врата“.

Кад се ветар стишао и Том изишао на обалу од ње-

говог пристаништа, са којег је обично пецао, није остало ништа. „Шест месеци напорног рада од којег су ми пуцала леђа нестало је за шест часова. Масивни камени блокови, који су ми док сам их преносио и слагао кидали својом тежином руке и прсте, били су сад безоблична гомила избачена на обалу“.

Хог њо мукама

На острву је већ 16 месеци. Једног јутра прешао је чамацем, који је сам направлио, на другу обалу лагуне. Када је подигао камено сидро да би га бацио преко ивице чамаца, савио се од бола који му је, као пламен, ожегао тело: схватио је да је озледио кичму. Знао је да је, ако подлегне болу, осуђен на смрт. Налазио се око два километра од своје колибе. „Не бих умео ни да испричам у свим појединостима каква је мора био тај повратак. Срећом, могао сам да покрећем руке напред и назад. Седећи потпуно укоченог тела, померао сам руке сантиметар по сантиметар све док нисам додирнуо весла“. Ветар му је дувао у леђа и захваљујући више њему но веслању стигао је до своје обале. Не сећа се како се на коленима и лактовима довукао до колибе и сручио на постељу. Четири дана лежао је у полусвесном стању надајући се да ће болови попустити. А онда се догодило оно што је назвао „чудом“: једна јахта пристала је уз острво и два Аустријанца нашла су Тома укоченог на дрвеној постељи. Неговали су га и хранили све док болови нису толико попустили да су могли да га пренесу на јахту.

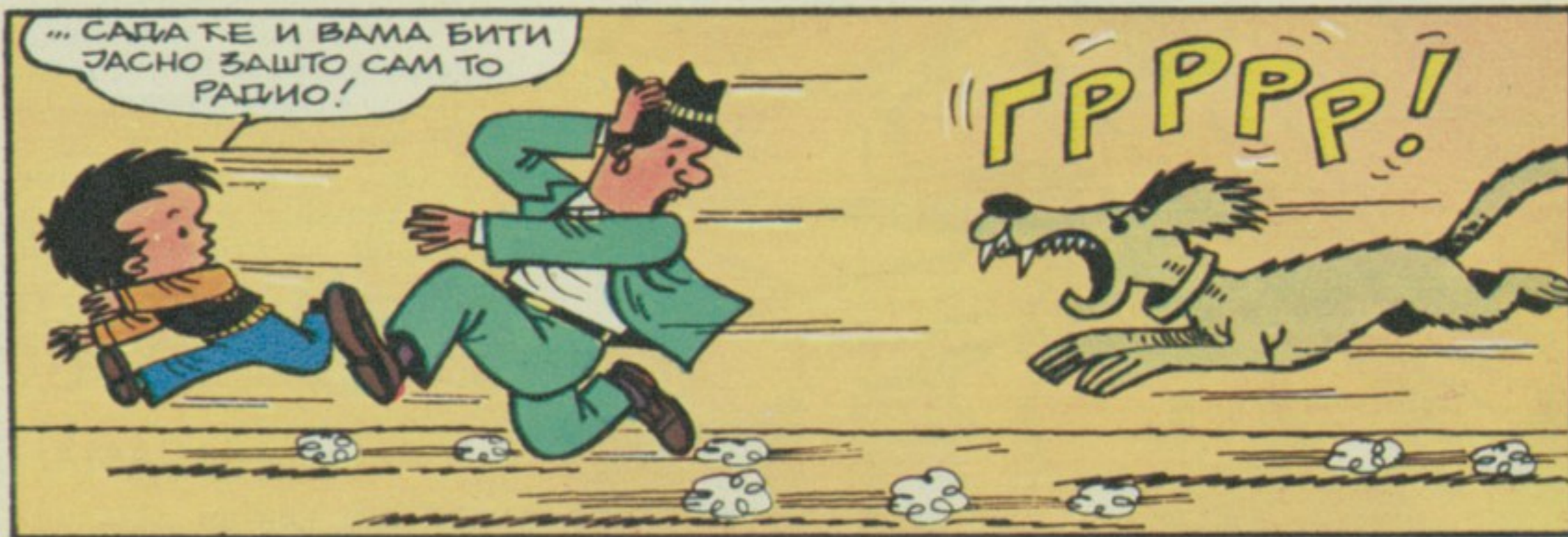
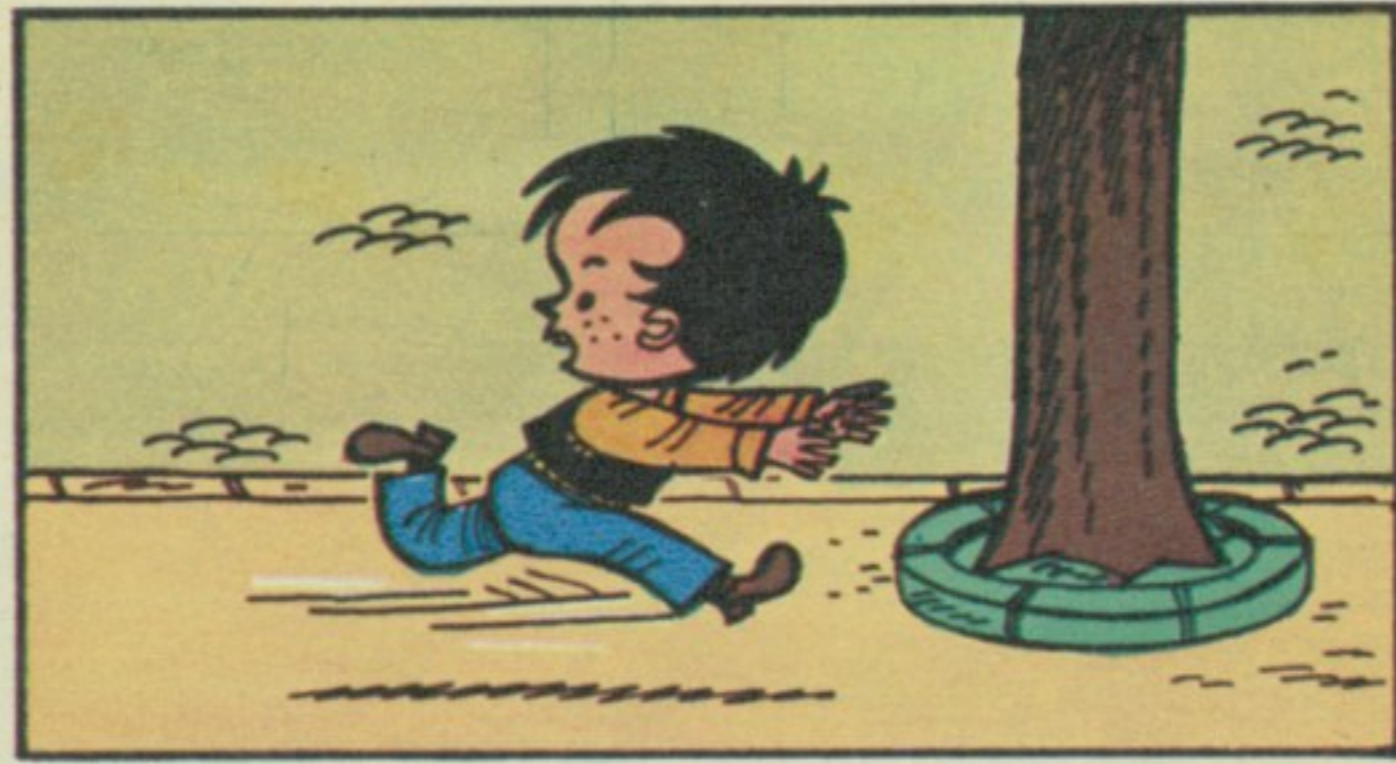
Два расјанка с осирћом

Том је пребачен у Паратонгу, на Куковим острвима, где му је указана лекарска помоћ. Скоро је оздравио а кад се дигао из постеље запослио се као чувар магацина. „Шест бескрајних и убитачних година“ каже он, издржао је на том месту. А онда је напустио посао и поново кренуо на своје острво.

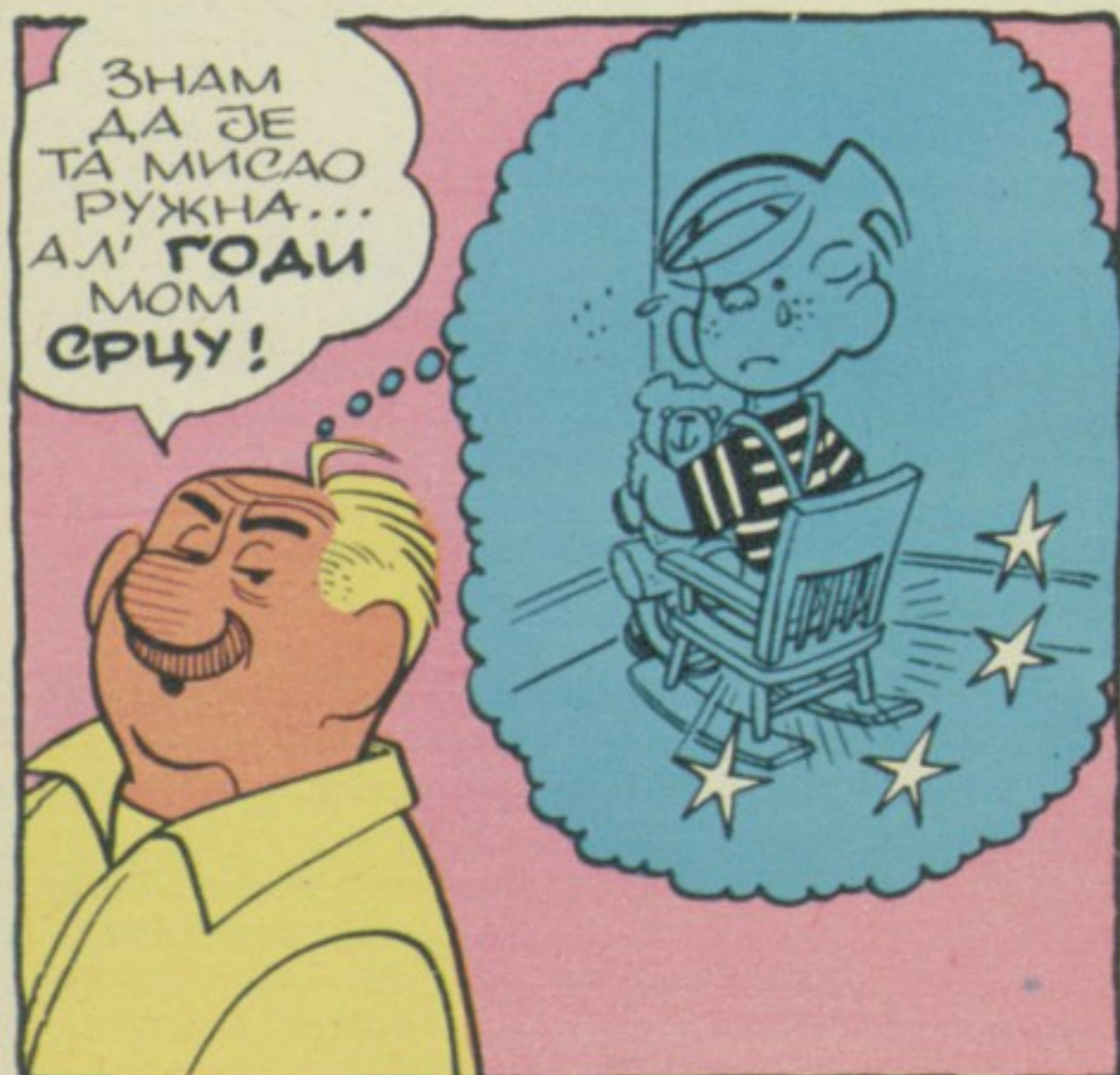
Његов други боравак на пустом острву трајао је три године и осам месеци: од априла 1960. до децембра 1963. За то време само је шест рибарских бродова пристало уз обалу острва Суворов и једном 14 месеци није видео ниједно људско биће.

Најзад је одлучио да се врати међу људе. „Разлог је био једноставан — каже. — Схватио сам да се старост приближава и могућност да ћу на острву да умрем сасвим сам почела је све више да ме мучи. Дошло је време сна пре но што се претвори у ноћну мору“.

К. В.

ДЕНИС ШАМПИОН

МАТТАК ДИЈАМАНТА У ЛИБЕДА

Према званичним извештајима Бразил, где се налазе једно од најбогатијих светских налазишта дијаманата, извезе сваке године овог драгоценог камења у вредности од око милион долара (милијарда и 378 милиона старих динара). Ово је, наравно, веома смешна цифра и то признају и саме власти које исти-

чу да се готово сви бразилски дијаманти преносе кришом у Сједињене Америчке Државе, Холандију, Индију и Израел. И то не због тога што је извоз забрањен или ограничен, већ да би се избегло плаћање пореза на огромне зараде које се остварују овом уносном трговином.

ДИЈАМАНТСКИ ГРАД

Највећи центар дијамантских налазишта, оно што је двадесетих година овога века била Касунунга, данас је Поксоро, „дијамантски град“ такође у бразилској држави Мато Гросо.

Први крупан дијамант случајно је пронађен 1910. године у Гаримпо Велху, на обали реке Рио дас Горсас у бразилској држави Гојаз. То је био почетак дијамантске грознице. У то прво време око 8.000 људи лугало је бразилским прашумама тражећи дијамантске жице. Ови истраживачи били су слободни, независни, а земљиште није било испарцели сано већ је припадало свима. Када би неко наишао на богату жицу, убрзо би пристизали и други и тако су ницала насеља чудних имена: Естрела, Карека, Бандеира, Кривоца, која су живела све док дијамантска

жица не би била исцрпена. Затим су људи одлачили и насеља умирала.

Ретко се ко од ових првих трагача обогатио. Највећу корист имали су трговци који су продавали обућу и одећу, оружје, алат, и власници на брзину склепаних „салона“ где се точило пиће и коцкало.

Међу првим копачима дијаманата налазио се у Италији јан Паоло Емилио Кастели, син угледног генерала Рикарда Кастелија. Неустранич ратник, капетан по чину, шест пута одиждован за храброст и два пута рањен, млади Кастели није могао да се прилагоди мирном европском животу и његов авантуристички дух одвео га је до бразилских дунгли и дијамантских налазишта. Он је међу првима донео у Европу вести о дијамантској грозници у Бразилу.

КО СУ ГАРИМПЕИРОСИ?

Бескрајни, дивљи и непознати Мато Гросо један је од горућих бразилских проблема. Ужарени црвени Мато Гросо није Бразил индустријског процвата и благостања већ Бразил који још увек чека, Бразил очајника, упркос плодној земљи, злату, дијамантима, софирима и другим драгоценостима.

У овом паклу наде и беде најтежи је положај гаримпирова, копача дијаманата. Реч потиче од речи гаримпо — земљиште где се дијаманти копају. Дијамантска поља могу да се купе или узму од државе под закуп. Тако, на пример, дон Кристовао Мендерес посе-

дује 2.000 хектара земље што је заиста огромно пространство, а таквих власника има прилично.

Власник дијамантских поља изнајмљује гаримпирова и сваком од њих одређује део земљишта за истраживање и копање. Дијаманти леже у шљунковитом земљишту, често на обали или у самом речном кориту. До њих није нимало лако доћи јер преко шљунка су читави наслаге, високе и по више метара, земље и камења, не рачунајући дрвеће које треба обарати и бујну прашумску вегетацију.

Копачи помоћу воде уклањају ове огромне наслаге

мада немају појма о законима хидраулике. Пошто је вода најчешће удаљена, припућени су да је доводе каналима, да је чувају у малим базенима и осигуравају бранама и поппорним зидовима. Ове њихове својеручне конструкције прави су бисери инжењерске вештине и уметности. Помоћу малих водопада које регулишу према самом терену, копачи уклањају непотребне наслаге и ослобађају шљунак у коме се, можда, налазе дијаманти.

БОГАТСТВО НА ДНУ СУДА

Затим следи такозвано прочишћавање. Ту постоје разне технике: неко преврће и прекопава материјал, неко га просејава кроз четвртасто сито — рало — обешно помоћу конопца о водоравно постављену мотку, неко испира у батеи, посуди од лаког дрвета која личи на купасту кинеску капу и која се већ хиљадама година употребљава у Кини за испирање златног песка. Када се батеа тресе равномерним кружним покретима, материјал који се налази у њој пада на дно и то сразмерно својој специфичној тежини. А пошто је специфична тежина дијаманата највећа, гаримпеирова који има среће угледаће их како блеште на дну дрвене батее.

Испирање помоћу батее није лак посао: гаримпеирова мора да стоји сагнуто у води тако да му од умора пуцају леђа, а догађа се да и по ред све пажње и искуства понеки дијамант пропадне заједно с материјалом који се одбацује. Копачи због тога имају обичај да кажу: у батеи остаје само онај дијамант који жели да остане.

Међутим, ако се шљунковит материјал у коме су дијаманти, налази ближе површини земље, примењује се други начин вађења. У бушотине се пумпа вода и одмах се прелази на одабирање. Тај рад је увек тимски али не постоји шеф групе јер су ови чудни људи су-

Велики авион бразилске компаније »Панер до Бразил« на њују за Европу срушио се одмах после узлећања. На уљени саном шелу једној њушника њронађен је широк њојас њун дијаманања

више поносни да би трпели неког вођу.

Сваки нађени дијамант га римпеириси морају да предају газди, то је неписани закон Мато Гроса и тешко оном ко га не поштује. По-

неко је и покушао али је убрзо био откривен, јер је немогуће продати драги камен ван одређеног круга трговаца и банкара у коме газде воде главну реч.

ЖИВОТ ЗА ДРАГО КАМЕЊЕ

Власник дијамантског поља плаћа копачу 30% од вредности нађеног дијаманта, али задржава суму за издржавање копача и његове породице. То практично значи да копач живи бедно а одржава га једино нада да ће једног дана пронаћи скупocen драги камен од кога ће се обогатити. Међутим, људи који добро познају гаримпеиросе тврде да су ови људи толико обузети дијамантском грозницом да је само копање и тражење дијаманата страст без које они не могу да живе. Личи на шалу оно што се прича у Мато Гросу: прави гаримпеирос пре би разбио и најскупочијни дијамант у ситне комадиће, него што би се одрекао свог мукотрп ног и крвавог занимања.

Тренутак кад угледа светлуцави дијамант на дну свог сита циљ је копачевог живота. Али, да би добио један једини карат дијаманта копач мора да ископа, преврне и просеје око 250 тона земље и шљунка. Ако би се сви досад извађени и избрушени дијаманти упоредили с количином обрађеног материјала, испало би да они представљају само његов двадесетмилионити део.

Истраживања у речним коритима су, међутим, слободна, и пронађени дијаманти искључиво су власништво копача. Али, тај посао је страховито напоран: ради се у води и под водом, веома примитивним средствима и просечан век ових гаримпеироса износи свега 35 година. Несрећни случајеви су веома чести а карактеристичан је онај који се догодио прошле године и о коме су писали сви бразилски листови: један копач је у Реци смрти нашао велики дијамант и убрзо су на истом месту стигли и други гаримпеироси. Не обзирајући се на вирове и дубину они

су заронили и пронашли дијамантску жицу. У општој гужви која је настала откинули су се сигурносни конопци и 23 човека су се удавила.

БЛИСТАВА »ЗВЕЗДА ЈУГА«

Када се спусти ноћ, која у Мато Гросу пада изненада и без сумрака, копачи одлазе у своје колибе од блата и трске. Ту их вребају змије отровнице и опасни инсекти од чијег уједа нема лека. У Поксороу постоји државна амбуланта, али једини лекар који у њој ради нема времена за све. Због тога ову болницу зову предворје смрти.

Чак ни богати власници дијамантских поља не живе много боље у својим кућама од цигле, јер, да би избегли плаћање пореза, морају да се лишавају било каквог луксуза. Њихов живот често прекида метак у леђа или ударац ножем неког очајног гаримпеироса.

Али, упркос опасностима, сви ови људи и даље остају у Мато Гросу. Вероватно их у овом ужареном паклу држи нада да ће се и њима осмехнути срећа која је била толико наклоњена проналазачу »Звезде југа« најкрупнијег и најчистијег дијаманта који је икад нађен у Бразилу. Овај драгуљ је пре брушења имао 254 карата, а после брушења »свега« 127 и представљао непроцењиву вредност. Или да ће имати срећу једног скромног чиновника који је случајно поред пута нашао скупocen дијамант од 11 карата. И у том очекивању пролази им живот.

Б. Д.

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП

СИНГ-СИНГ — ПОЛИЦИЈА 5:3

Колико је безбол у Америци популаран најбоље се види по томе што се може десити да неко нема грађанска права, али може да игра безбол. Тако је, на пример, у чувеном затвору Синг-Сингу.

Дозволу за играње без бола или гледање утакмице осуђеници заслужују на необичан начин — добрим владањем. Ко нема ниједну опомену, тај сме на игралиште. Ко направи неку дисциплинску грешку, мора да остане у ћелији.

На ту идеју дошао је човек задужен за спортски живот у Синг-Сингу Петер Рамонус. Он се досетио да споји пријатно с корисним и откад је уведена ова новина дисциплина међу осуђеницима је далеко боља а повећава се и њихова телесна отпорност.

Лопте, дресове и осталу спортску опрему купује казни завод. Осуђеници имају своје тимове чији се састав током сезоне не мења. Тимови играју међусобно у раз-

ним лигама, слично као у првенствима. Победничка лига боре се за титулу првака.

Готово сваке недеље гостују у Синг-Сингу тимови са стране; већином мањи клубови или екипе високих школа из околине. Понекад ту стигну и професионалци, који и наче играју само за новац. Али кад добију позив за утакмицу у неком затвору, великодушно се одричу зараде.

На улазу у Синг-Синг стражари прегледају сваког гостујућег играча од главе до пете да се случајно не би десило да прокријумчаре оружје или неке забрањене предмете. Осим тога сваки гост мора да да часну реч да током игре неће проговорити ниједну реч с члановима домаћег тима. Ако неко наруши правило, утакмица се одмах прекида.

Трибина, готово увек дупке пуна, ограђена је високом мрежом. Чланови домаћег тима, који се моментално не налазе у игри седе у великом кавезу на крају затворског дворишта под сталном присмотром чувара.

Врхунац сезоне је утакмица с полицијским стражарима из суседног села Осининга. Победничка деветорка Синг-Синга игра против чувара поретка с изузетним одушевљењем, али тако фер да би то могао да буде пример многим спортистима, поносно истиче тренер Уорден.

Засада Синг-Синг води у сусретима с полицијским стражарима с резултатом 5:3. Међутим, пошто за неколико месеци неки врхунски играчи излазе на слободу, навијачи у пругастој одећи страхују за будућност свога тима...

КУТАК

ВЕСЕЛОГ архивара

УПОРНОСТ

Волтер је био заузет писањем нове књиге и због тога је његова послуга добила строго наређење:

— Никога не пуштати. Све незване избацили без икакве церемоније.

Једном је на врата његове куће закуцао некакав мали растом дебелко, по говору судећи Енглец.

— Господин Волтер није код куће. Вратиће се веома касно — грубо му је рекао слуга.

— Причекаћу — доброћудно је одговорио Енглец.

Мало касније, дознавши да гост не одлази, Волтер је викнуо из своје собе:

— Болестан сам!

— Хитро ћу вас излечити. У младости сам сту-

дирао медицину — довикнуо је гост.

— Умро сам! — заурлао је Волтер.

— Онда ћу се поклонити вашем праху, очитати молитву за покој ваше душе и, с вашим допуштањем, сахранити вас — одговори гост.

Волтер је радознало провирно кроз полуодшкринута врата.

— Улазите — зарезао је. И желећи да његова реч буде последња, додао је:

— За улазак у ову кућу наплаћујем шест суа.

— Ево вам дванаест! — одговорио је гост. — Доћи ћу и сутра.

Волтер је прснуо у смех и пружио незнанцу руку. Касније су их често виђали заједно: ситног, мршавог Волтера и малог трбушастог Гибона, чувеног историчара и једног од најобразованијих и најумнијих људи тог времена.

НА ЧИЈУ АДРЕСУ

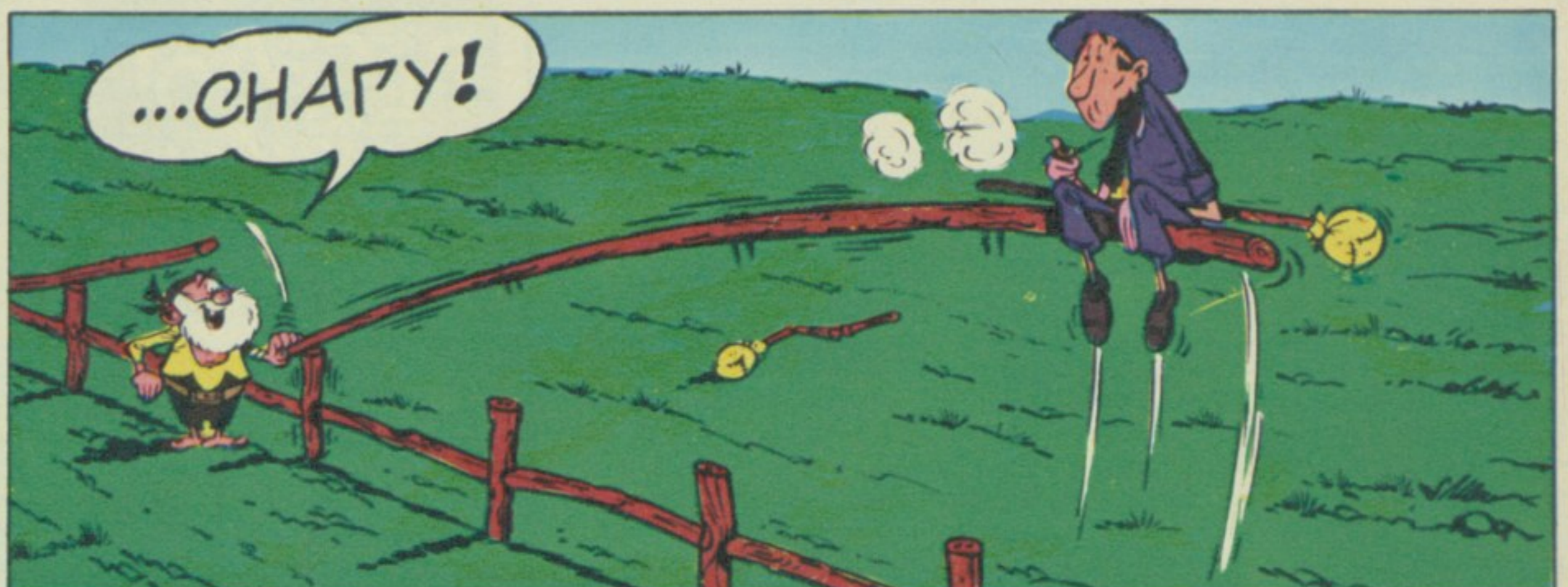
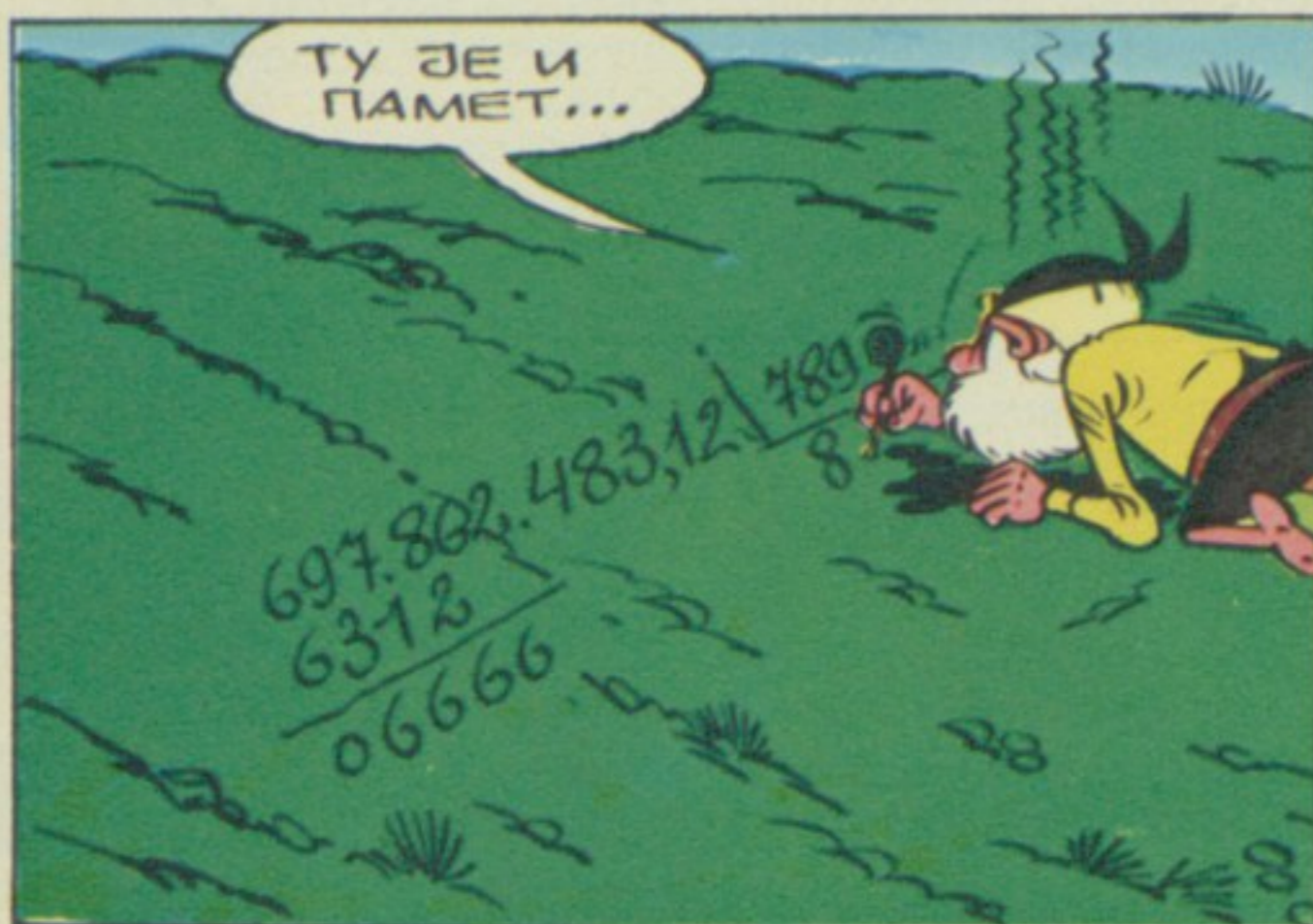
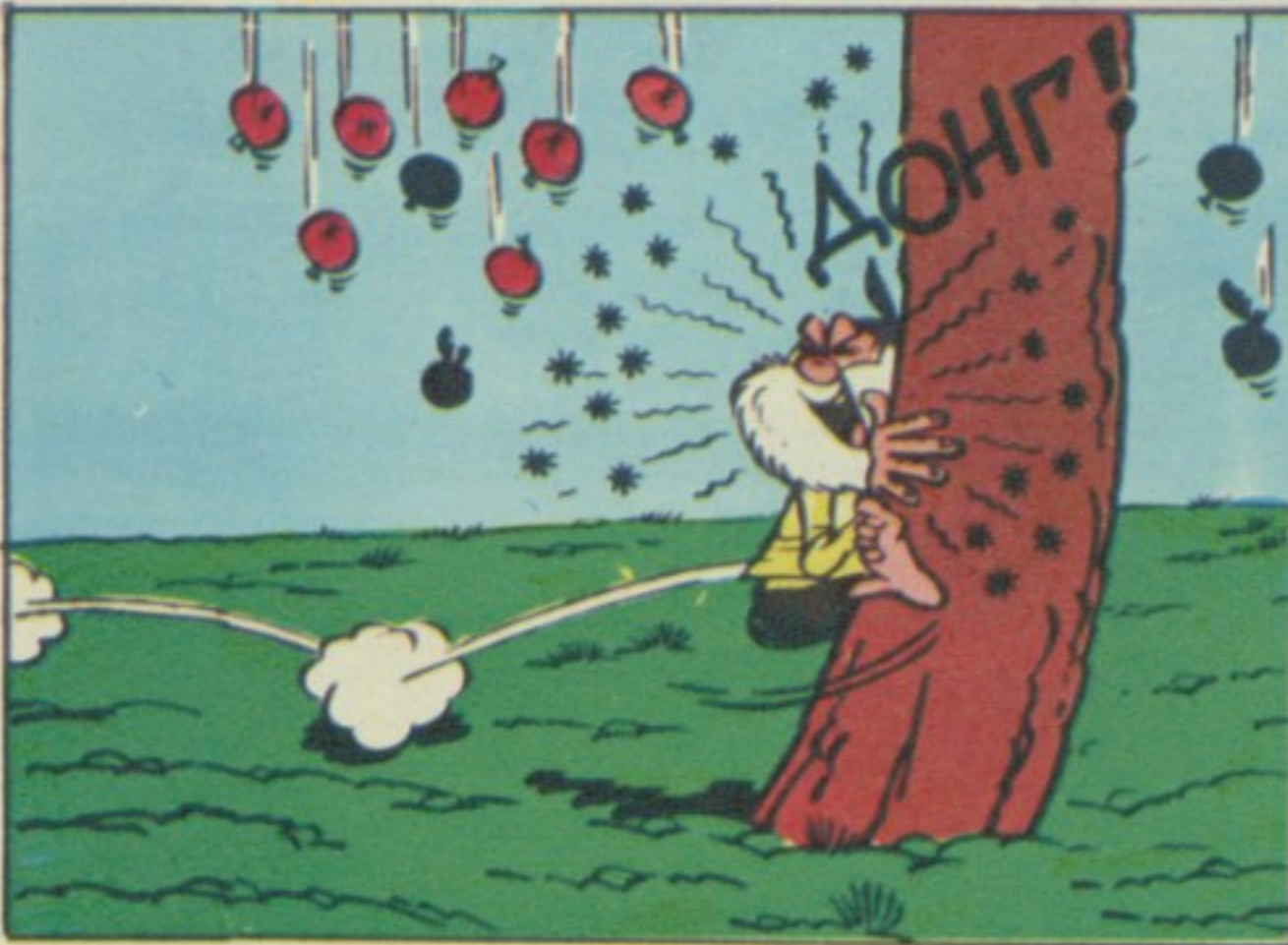
Једном је Росини присуствовао извођењу Моцартове опере »Дон Жуан«. Једну од главних улога певао је чувен тенор Рубини. Поред Росинија је седео неки младић који је толико гласно певао уз уметнике на позорници да његови суседи уопште нису могли да слушају оперу. Росини најзад није издржао и гласно је рекао:

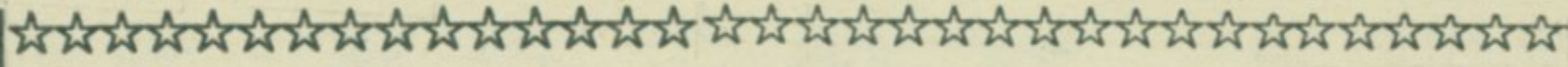
— Каква животиња!

— Је л' ви то на моју адресу? — бесно му се обратио младић.

— Ни говора — умирио га је композитор. — Ја то кажем за оног клипана Рубинија који нам смета да вас слушамо!

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

НЕ ПРУЖАЈ РУКУ ЛЕОПАРДУ!

**ДЕЦА СУ НЕМОЋНО ПОСМАТРАЛА КАКО СЕ
ВАСПИТАЧИЦА БОРИ С ВЕЛИКОМ ЖИВОТИ-
ЊОМ ДА БИ СПАСЛА ДЕВОЈЧИЦУ ИРЕНУ**

Тог дана време је било лепо и сунчано. После дуге и хладне зиме први дани пролећа донели су са собом лепо расположење. У Прилепу, граду испод Маркових кула, врло је као у кошници. Сви су изашли да се прошетају на лепом сунцу.

У децем вртићу „Наша иднина“ владало је изузетно расположење. А како и не би кад је за тај дан била предвиђена посета зоолошком врту. За све је то био први сусрет са многим животињама, па су с нестрпљењем очекивали да виде цара животиња дава, смешне мајмуне и још многе друге животиње које су до тада срели само у сликовницама.

У реду, све двоје по двоје, под надзором својих васпитача, упутили су се према зоолошком врту. Нико није ни слутно да ће за мно-

ге ова прва посета бити сва како и најдраматичнија у њиховом животу.

Хтела је да помилује леопарда

У зоолошком врту није било много посетилаца. Деца су била међу првима. Под будним оком васпитача почели су да разгледају животиње. Прво су посетили птице, видели су цара животиња, затим медведе, али какво би то разгледање било ако не виде и мајмуне. Пошто је време било још променљиво многе су се животиње још налазиле у посебним просторијама за зимовање. Али деца морају видети и мајмуне. Шта да се ради?

На молбу васпитача чувари врта коначно су дозволи-

ли да мали посетиоци могу да уђу у просторију где се налазе мајмуни. Само су их опоменули да буду пажљиви јер се у истој кућници, у посебном кавезу, налази и леопард.

Просторија у коју су ушли је била мала и загушљива. Деца су заћутала, али само за кратко. Чим су угледали мајмуне, заграјала су и почела да се смеју. У једном моменту је и пажња на ставника попустила јер су се и они занели посматрањем симпатичних животиња.

Нико није приметио кад се из групе издвојила једна девојчица и упутила кавезу на супротној страни. Била је то мала Ирена Челоска. Приближила се решеткама и пружиола руку у кавез. Хтела је да помилује лепу шарену мачку. У углу кавеза мирно је лежао велики

леопард. Чинило се да дрема, али није било тако. Добро је пратио сваки покрет мале Ирене, и у једном тренутку, затегли су се сви мишићи његовог тела и он се у великом скоку бацио према девојчици која је и даље махала руком.

Оно што се тада догодило присутни никада неће заборавити. Зуби великог леопарда зарили су се у малу руку девојчице. Крв је почела да цури. Сви су се скаменили и занемели. Прва се снашла Иренина васпитачица Соња Желческа. Када је видела шта се догађа, прискочила је рањеној девојчици и покушала да је отргне од звери. Али леопард је чврсто држао своју жртву. Немоћна васпитачица није знала шта да учини. У једном тренутку ударила је руком разјареног леопарда.

Деца су плакала

Изгледа да је леопарда збунио овај изненадни напад. Испустио је девојчицу

МАЛА ИРЕНА ПОКАЗУЈЕ ПОВРЕЂЕНУ РУКУ: ЕВО, БАШ ОВДЕ МЕ УЈЕЛА ОНА ВЕЛИКА ШАРЕНА МАЧКА.

и бацио се према руци васпитачице Соње Желчевске и још јаче зарео своје зубе. Деца су немоћно посматрала своју васпитачицу како се бори са великом животињом. Није више могла да издржи, онесвестила се. Пала је поред кавеза тако да је леопард лако могао да схвати сваки део њеног тела. Пошто је отпор Соње Желчевске попустио, леопард је своје зубе овога пута зарео у ногу. Свуда око било је крваво. Деца су плакала.

Чувари који су били мало даље од кавеза чули су замагање деце и наслутили да се нешто страшно десило. Утрчали су у кућницу где је животиња немилосрдно вукала своју жртву за ногу. Један од чувара ухватио је мотку и ударио животињу док је други трчећи отишао до најближег телефона да позове кола хитне помоћи. Животиња је изгубила битку. Повукла се пред ударцима у један угао кавеза и продужила да лежи као да се ништа није догодило. Крај оград је и даље лежала пожртвована васпитачица обливена крвљу.

Срећно се завршило

Кола хитне помоћи врло брзо су стигла на место удеса. Пренели су малу Ирену и њену васпитачицу у болницу. Девојчица је превијена и одмах пуштена кући, а њена васпитачица је у критичном стању пренета у шок собу.

Глас о овом случају брзо се пренео Прилепом. Соња Желчевска је за све била херој. Сви су јој честитали, али она није хтела да прича о томе, није желела да је на овај догађај подсећају јер се осећала кривом.

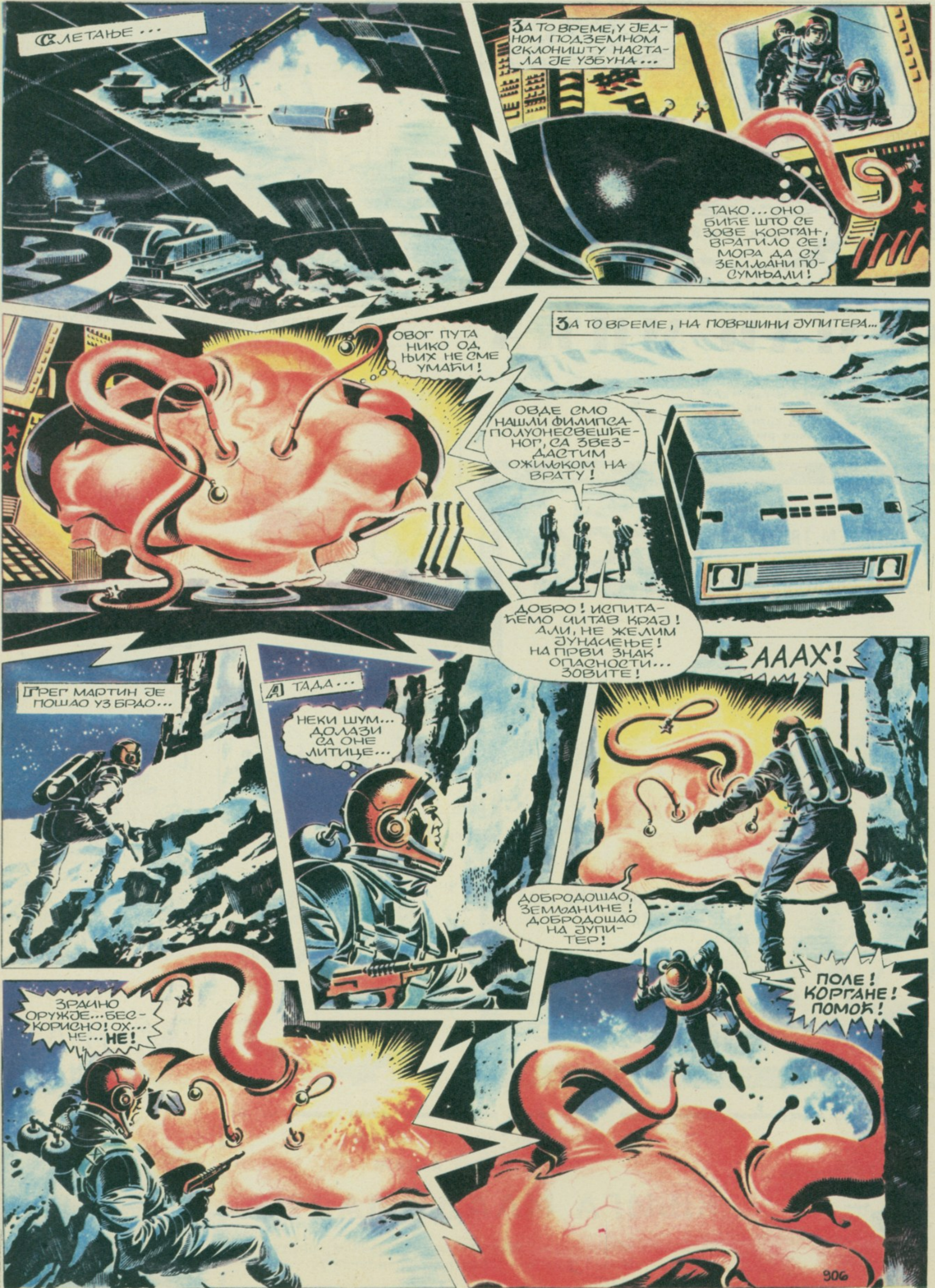
Ипак, све се добро свршило. Мала Ирена Челоска опет је у обданишту, а васпитачица Соња Желчевска ових дана треба поново да се врати међу децу, на свакодневни посао.

Д.П.

НИКО НИЈЕ ПРИМЕТИО КАД СЕ МАЛА ИРЕНА ИЗДВОЈИЛА ОД ГРУПЕ И ПРИШЛА КАВЕЗУ С ЛЕОПАРДОМ. ОНО ШТО СЕ СЛЕДЕЋЕГ ТРЕНУТКА ДОГОДИЛО ПРИСУТНИ НИКАД НЕЋЕ ЗАБОРАВИТИ.

ЛЕТАЈЕ...

ЗА ТО ВРЕМЕ, У ЈЕДНОМ ПОДЗЕМНОМ СКЛONIШТУ НАСТАЛА ЈЕ УЗБУНА...

ТАКО... ОНО БИХЕ ШТО СЕ ЗОВЕ КОРГАН, ВРАТИЛО СЕ! МОРА ДА СУ ЗЕМЉАНИ ПОСУМЊАЛИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, НА ПОВРШИНИ ЈУПИТЕРА...

ОВОГ ПУТА НИКО ОД ЊИХ НЕ СМЕ УМАЊИ!

ОВДЕ СМО НАШЛИ ФИЛИПА ПОЛУОНЕСВЕШЕНОГ, СА ЗВЕЗДАСТИМ ОЖИЉКОМ НА ВРАТУ!

ДОБРО! ИСПИТАЋЕМО ЧИТАВ КРАЈ! АЛИ, НЕ ЖЕЛИМ ЈУНАЧЕНЕ! НА ПРВИ ЗНАК ОПАСНОСТИ... ЗОВИТЕ!

АААХ!

ГРЕГ МАРТИН ЈЕ ПОШАО УЗ БРАО...

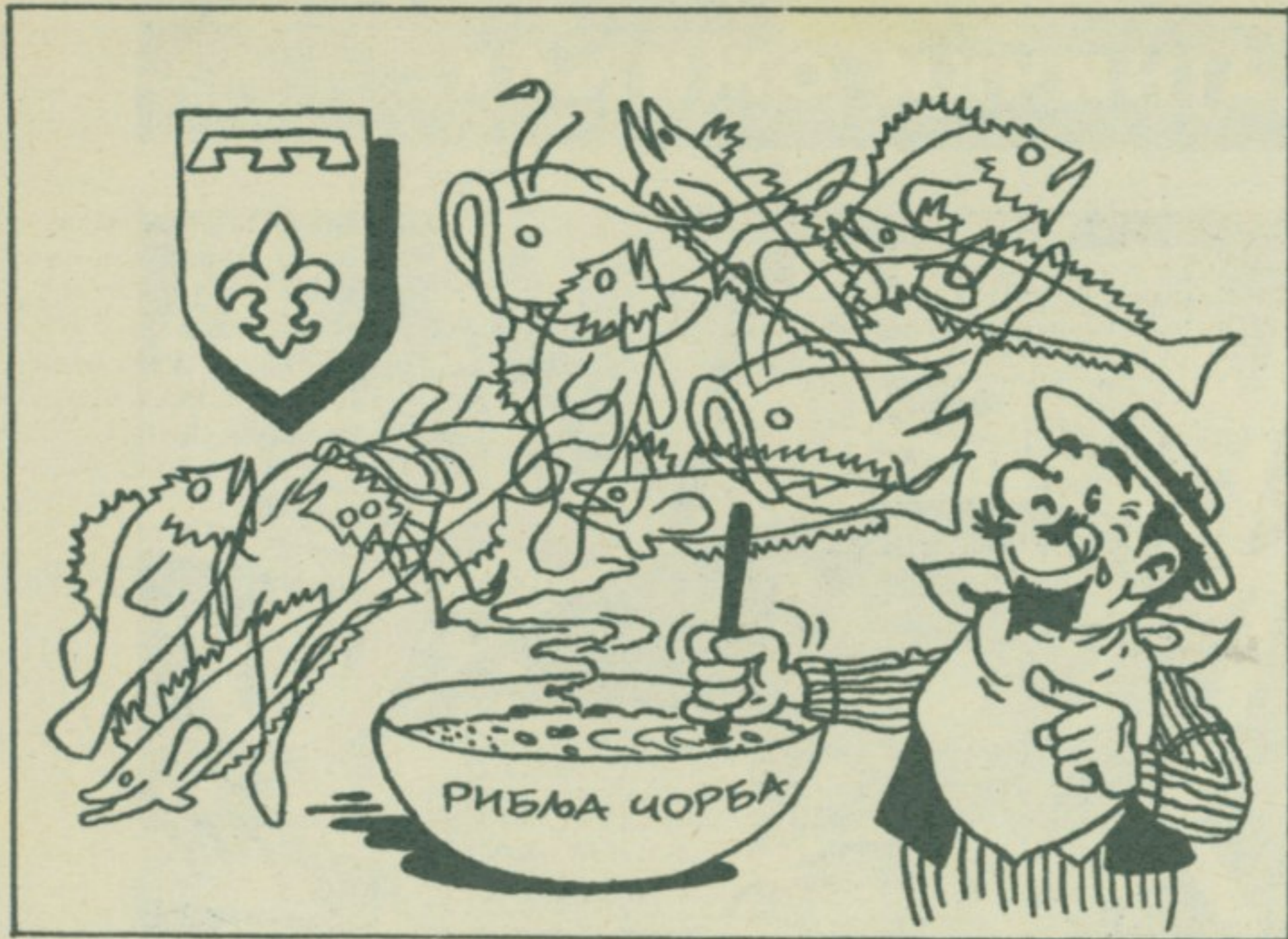
А ТАДА...

НЕКИ ШУМ... ДОЛАЗИ СА ОНЕ ЛИЦИЦЕ...

ДОБРОДОШАО, ЗЕМЉАНИНЕ! ДОБРОДОШАО НА ЈУПИТЕР!

ПОЛЕ! КОРГАНЕ! ПОМОК!

ЗРАЧНО ОРУЖЈЕ... БЕСКОРИСНО! ОХ... НЕ... НЕ!

ГУРМАН МИЋА

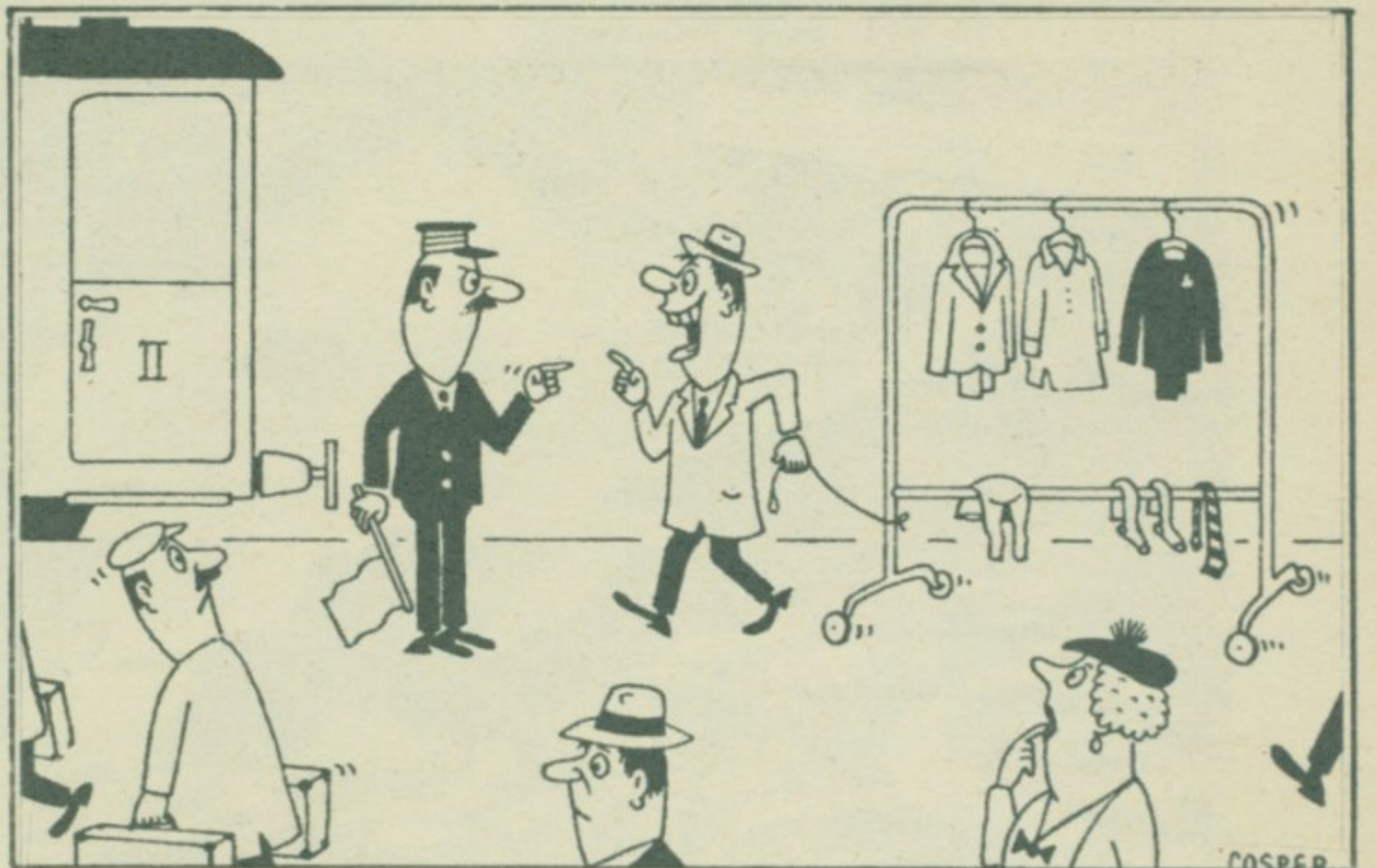
Мића од свих јела највише воли рибуљу чорбу а поготову кад је сам припреми, као што то сад чини на нашем цртежу. На вама је да погодите колико риба има у овом риб-

њаку из кога се Мића снабдео за свој ручак.

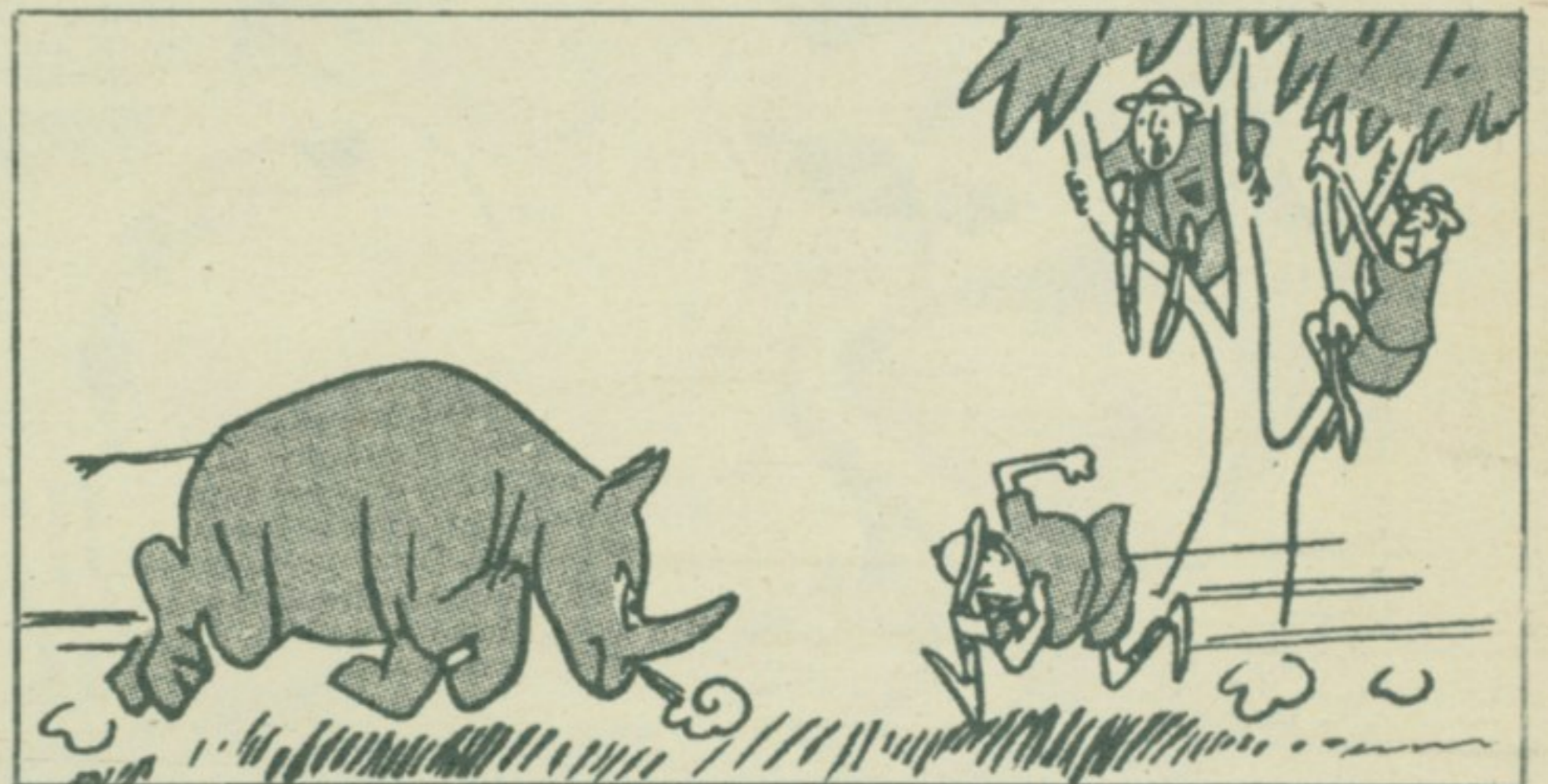
ОДГОВОР:

Тачно 11 риба.

*** *ХУМОР* **

— Таман посла да носим кофере, у њима се гужвају одела!

— Луд је али је много храбар!

— Да ли више волите инјекцију против болова или ударац по глави?

— Јао, моја саксија! А мислила сам да се разбила!

Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit

NOVOST
NA NAŠEM TRŽIŠTU

dado

DJEČJA ČOKOLADA S MLIJEČNIM PUNJENJEM

Pravi užitak
u izvrsnoj poslastici

ZANIMLJIVA NAGRADNA IGRA
I VELIKE NAGRADE

automobil „FIAT-750“
moped „TOMOS AUTOMATIC“
20 bicikla „MINI-PARTIZAN“
100 omota čokoladnih proizvoda

NOVI PRIJATELJ U NOVOJ IGRI
Kandit - čokolada **dado**

Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

БАЦИ, НАСТАВНИЦИ, ШКОЛЕ!
УЧЕСТВУЈТЕ У АКЦИЈИ

КЊИГА МЛАДИМА 1969.

За ближа обавештења обратите се издавачком предузећу
„Младо поколење“, Београд, Француска 24

НЕ РАЗБИЈА СЕ
КРЧАГ ИЗ КОЈЕГ
СЕ ПИЈЕ ВОДА
(Туарешка пословица)

КАПЕТАН Кејт

АВЕТИЊСКА СПОДОБА ЈЕ ИШЧЕЗЛА АЛИ ЈЕ КЕЈТ ИПАК ДОШЛА ДО ЈЕДНОГ ОТКРИЊА...

МОЖДА ЈЕ ВАШЕ ШУЊАЊЕ ОКО КУЋЕ САСВИМ НАИВНО, МИСТЕР ГРАЈМС... А МОЖДА И НИЈЕ!

ЈЕДАН КАМЕН ГУРНУТ С КРОВА УМАЛО МЕ НИЈЕ УБИО! ДА НЕ БИХ МИСЛИЛА ДА СТЕ ВИ У ТО УМЕШАНИ...

САВЕТУЈМ ВАМ ДА СЕ ДРЖИТЕ ДАЛЕКО ОД МОЈЕ КУЋЕ!

ОТИЈИ БУ, КАПЕТАНЕ! АЛИ, ЈА ВАС ОПОМИЊЕМ! ВАШ УЈАК ЈЕ НАВУКАО НЕСРЕЌУ НА ОВО ОСТРВО... ЗАТО НИ ВАМА НЕЋЕМО ДОЗВОЛИТИ ДА ТУ ОСТАНЕТЕ!

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ МОЈ УЈАК ЗАИСТА УСАДИО СТРАХ У СРЦА ОСТРВОАНА... ДА ЛИ ЈЕ МОГУЋЕ ДА ЈЕ ТО САМО СУЈЕВЕРЈЕ?!

ПОЧИЊЕ ОЛУЈА!

ГОСПОЂО ЕШ, ПОМОЗИТЕ МИ ДА ПОЗАТВАРАМ КАПКЕ!

ГОСПОЂО ЕШ?

ТУ СТЕ! ЗАР НИСТЕ ЧУЛИ ДА ВАС ЗОВЕМ? ЈА... ПА ОВО ЈЕ СОБА МОГА УЈАКА!

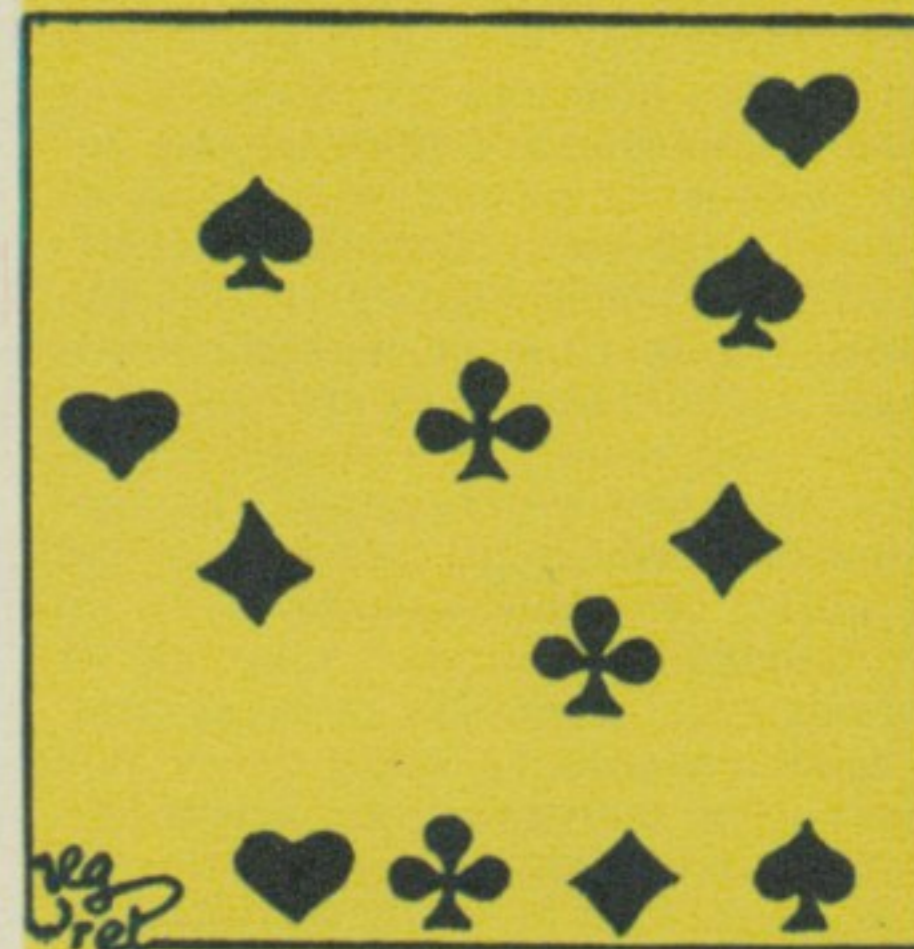
ОН ЈЕ УВЕК ИЗЛАЗИО НА ОВАЈ БАЛКОН... ДА ПОСМАТРА НЕПОГОДУ... НЕПОГОДУ КОЈУ ЈЕ САМ ИЗАЗИВАО!

МОЋ ЗАПАЖАЊА

Погледајте добро ових 15 предмета на нашој слици, затим покријте слику и одмах на папиру напишите шта сте видели. Ако сте у року од пет минута записали све предмете који се налазе на слици значи да имате добру моћ запажања. Уколико сте запамтили мање од десет предмета значи да треба да вежбате.

4 x 3

Покушајте да спојите једном цртом, правом или кривом, по три исте фигурице али тако да се црте међусобно не секу! Да се не бисте збунили, сваку црту вуците оловком друге боје.

РЕШЕЊЕ:

Да, по мерилима људи брод је био сасвим мали — троугао од зеленкастог, рапавог метала који би лако могао да стане у сваки собичак. Готово сто година летео је брод око Земље а људи га нису видели: можда због невероватне брзине којом се кретао а можда и зато што је био толико мали, за људе разуме се, али не и за Трипите. Њима је он био огроман. Његова посада састојала се од преко педесет Трипита. Да, више од педесет Трипита, родом из тројне магline у сазвежђу Стрелца, готово читаво столеће кружили су око Земље и посматрали, посматрали...

Велико сабејовање

Девет Трипита — цело руководство експедиције организоване за пресађивање трипитонске културе на друге планете — опет се састало у бродској сали за конференције да би обновили своје бесконачне распре.

— Заосталост бића која владају овом планетом без сумње долази од њихових размера. Она су сувише велика, неспретна, неокретна...

— Не, драги Трулопе, проблем уопште није у томе!

— Како да није? Тако груба и неспретна створења само би уз огромне напоре могла да достигну...

— Опустите што вас прекидам, али подаци што нам их пружају сва наша посматрања и проучавања јасно указују на разлог због којег се култура тих бића достојних сажалења није могла колико-толико развити. Узрок томе су њихови израштаји за хватање, оно што они називају „прстима“. Ето јединог разлога њихове заосталости! Та наказна бића имају по два горња уда од којих се сваки завршава са по пет пипака за хватање тако да их укупно има десет. На почетку своје цивилизације та бића су се при бројању и рачунању помагала прстима. Током времена то их је довело до тога да су своју математику и сву своју културу засновали на бесмисленом метарском систему у чијој се основи налази број десет...

Тропенс, најугледнији и најпоштованији члан руководства, продужи:

— То су чињенице. Сличан пут прошли смо и ми. Ми смо такође у рачунању користили наше израштаје за хватање. Али, како је, на срећу, природа нас обдарила само једним горњим пипком са три пипавке, ми смо за основ нашег система узели број три.

Свемоћно ѿри

Неки од присутних замишљено погледаше у своје округле, влажне, љубичасте пипавке које су сведочиле о високој интелигенцији и способности њихових сопственика.

— Као резултат тога — телепатиски настави Тропенс — број три је постао основа наше математике, наше архитектуре, наших естетских осећања. Какви су прозори и врата наших кућа? Троугласти! Колико точкова имају возила којима путујемо? Три! Каквог су облика наши космички бродови? Троугаони! Погледајмо, најзад, наша сопствена тела, та савршенства лепоте. Колико имамо глава? Три! Једна која мисли, друга која гледа и трећа да осећа мирисе.

На колико рскавичастих опруга скачемо? На три! Увек и свуда — три. Због тога, колеге, ако хоћемо да цивилизујемо ту заосталу планету, морамо њеним становницима усадити наш тројни систем.

Трупси, стручњак за психологију нетрипита, преузе реч:

КАКО ЈЕ ПОСТАО ВАЛЦЕР

НАРСИСО ИБАЊЕЗ САРАДОР

ТРОУГЛАСТИ КОСМИЧКИ БРОД ЗАУСТАВИО СЕ У БЛИЗИНИ ЈЕДНЕ ОД НАЈВЕЋИХ ПРЕСТОНИЦА ЗЕМЉЕ. МЛАДИ ТРИПИТ ТРИЛ КРЕНУО ЈЕ У ВЕЛИКУ АВАНТУРУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Разуме се, ми не можемо лично да спроводимо кампању за усвајање тројног система. Својевремено смо се сви сложили у томе да људи не смеју ни да нас виде ни да сазнају за наше постојање јер су њихов низак степен културе и примитивно осећање лепоте недовољни да схвате красоту наших облика. Сетите се нашег јадног Трисина који је покушавао да Земљане придобије за наша схватања и кога је прождерало једно од оних чудовишта које Земљани називају кокошкама. Ипак, морамо ризиковати. Један се од нас мора спустити на Земљу.

— И да се покаже Земљанима? — уплашено запита најмлађи члан руководства затворивши од страха све три своје призме за гледање.

— А, не! — одговори Трупси. — Један од нас спустиће се на планету, неприметно ће се увући у једну од зграда које Земљанима служе за домове и тамо...

— И тамо?... — присутни су с нестрпљењем чекали шта ће он даље рећи.

... — И тамо помоћу телепатије, усадиће некој младој, још неформираној особи, тројни систем. Разумете ли ме? Тиме ћемо постићи да ће Земљане из њихове заосталости извести њихов земљак који чак неће ни знати да ми постојимо. Нов систем ће увести човек, срећник, који ће захваљујући нама стећи славу и не сазнавши да идеја која ће извршити преврат не припада њему, већ нама.

Трил ѿросвејишељ

И, једне ноћи троугласти космички брод зауставио се у близини једне од највећих престоница на Земљи. Задатак је био поверен младом и срчаном Трипиту Трилу. Под заштитом ноћи он је склизнуо из брода и кренуо у потрагу. Обилазио је кућу за кућом и најзад је — нашао. На мансарди троспратнице спавала је млада мушка особа од шеснаест земаљских година, снажна — судећи по развијеним мишићима и склона учењу о чему су сведочиле гомиле књига на његовом писаћем столу.

— Дивно — помисли Трил. — На њега ћу утицати.

Дању се Трил скривао у кутији старог зидног часовника а ноћу, док

је младић спавао, напуштао је своје склониште и бацао се на посао. Из ноћи у ноћ, седећи на јастуку поред главе младог Земљанина, Трил му је телепатски саопштавао:

*Је'н, два, три! Је'н, два, три!
У животу желиш ли успети,
Непрестано држи на памети:
Је'н, два, три! Је'н, два, три!*

Прошла је једна седмица, за њом друга, а Трил је стално понављао своју телепатску песмицу.

*Просто је. Простије не може бити:
У главу само треба утувити
И тако се брзо прославити.
Је'н, два, три! Је'н, два, три!*

Протекао је месец, за њим други, а неуморни Трил је настављао:

*То у мозак тако усади, мили,
Да ти никад више не ишчили,
Је'н, два, три! Је'н, два, три!*

Проћујала је година, за њом друга, а Трил је певао:

*Је'н, два, три! Је'н, два, три!
У главу то тако добро смести
Да зарони негде у подсвести
А изрони ту, у пуној свести
Је'н, два, три! Је'н, два, три!*

И најзад — успех! Једног лепог јутра младић се пробудио осећајући како му у мозак продире мисао, нова и генијално једноставна: „Један, два, три“.

— Колосално! — узвикнуо је. — Замисли само: један, два, три. — И што је дуже мислио о томе његово одушевљење је било све веће:

— Један, два, три! То ће преврнути читав свет! Један, два, три! Аха... тако, тако! То ће постати мој борбени поклич, циљ и оправдање читавог мог живота. Један, два, три. То је значајније и важније од проналаaska точка или парне машине! И како је само једноставно!

Земљани су луги

Прошло је неколико десетина земаљских година и Трипите су одлучили да је дошло време да оду по свог друга и виде каквим је плодом уродио њихов оштроумни план.

Нашавши се поново на броду,

ЗАШТИЋЕН НОЋНОМ ТАМОМ БРОД СЕ СПУСТИО У БЛИЗИНИ ВЕЛИКОГ ГРАДА

Трил је обавестио деветорицу руковођаца о резултату своје мисије:

— Неуспех, потпуни неуспех! Земљани су луди, сви до једног.

— А ипак си успео да Земљанину усадиш у главу наш тројни систем? Да или не? — узбуђено је питао Тропенс.

— Да, свакако — одговори Трил. — Све се одвијало по плану: усадио сам му у главу тројни систем, Земљанин је одрастао и...

— И?!
— Идеју о тројном систему почео је да шири по целом свету.

— И претрпео неуспех?
— Не! Извојевао је пуну победу. Идеја је била одушевљено прихваћена а он сам, као што смо предвиђали, постао је славан.

— Зашто онда кажеш да је наш план претрпео неуспех?

— Овај — скрушено одговори Трил. — Земљани су луди. Потпуно луди. Идеју о тројству они нису искористили за обнову архитектуре, за стварање нове математике...

— А зашто онда?

— Дођите и сами погледајте. И Трил их поведе у онај део брода где су се налазили екрани за осматрање.

— Видите ли? Ено моје младе особе. Додуше, по земаљским схватањима она више није млада, јер је од мог спуштања на Земљу протекло неколико десетина њихових година.

Триптити су угледали на екрану огроман трг обасјан сунцем а у дну трга велико здање. Трил је окренуо малу пирамиду која је служила као регулатор и на екрану су се у крупном плану појавили неки детаљи.

— Видите? Ено тамо, на месту које Земљани зову балкон, стоји моја млада особа.

Трил је поново окренуо регулатор и сад се опет видео цео трг.

— Занимљиво. Поређали су се у паровима. Једно мушко једно женско. Шта ће то да раде?

— Сад ће почети да практично примењују наш систем. Једина примена до које су они дошли! Погледајте како им мој ученик покретима преноси оно чему сам га научио. Један, два, три! Један, два, три! Сваки покушај да се то племе умно цивилизује осуђен је на потпуни неуспех. Погледајте, почели су да се окрећу! Они су луди, верујте ми. Неизлечиво луди...

Оборивши своје главе — сваки по три — Триптити су одлучили да заувек напусте, ту ружну, безумну планету.

Један, два, три

За то време у престоници једне од највећих држава, на тргу пред двором, све више парова се окретало, вртило...

Стојећи на балкону царске палате Трилов ученик, сада већ старац кога је волело и поштовало читаво човечанство, плакао је од радости.

— Тако, тако! — шапутао је старац док су му се руке покретале живље но што би се могло очекивати од човека његових година. — Је'н, два, три! Је'н, два, три! Живље! Брже! Тако... тако! Је'н, два, три! Је'н, два, три! Тако, тако! Дивно!

Никад се Беч није толико веселио, никад се валцер није тако лепо играо, никад велики дворски оркестар није сјајније свирао но тад, кад је њиме дириговао — Јохан Штраус. И можда зато што су се људи бесомучно окретали у такту један, два, три, нико од њих није обратио пажњу на сићушан одблесак који је, пре него што се изгубио у космичком пространству, мали троугласти брод бацио на Земљу.

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

ДРЖЕКИ СЕ ГРЧЕВИТО ЗА МЕШИНЕ, БЕГУНЦИ СУ СЕ БОРИЛИ С ТАЛАСИМА...

ИЗНЕНАДА, ЈЕДАН ОГРОМАН ТАЛАС ЗАХВАТИО ЈЕ ТАДА И ОН ЈЕ ИСПУСТИО МЕШИНУ...

ТАО ЈЕ У ОПАСНОСТИ... НЕ ОКЛЕВАЈУЋИ, ТУНГА ЈЕ ОСТАВИО СВОЈУ МЕШИНУ И ЗАРОНИО ДА БИ СПАСАО ПРИДАТЕЛА...

... И ИЗВУКАО ГА ПОЛУМРТВОГ НА ПОВРШИНУ. ОД ЊИХОВИХ ДРУГОВА НИКОГА НИСУ МОГЛИ ДА ВИДЕ...

БИЛИ СУ НА ИЗМАКУ СНАГА... САМИ, НА БЕСКРАЈНОМ МОРУ, НОШЕНИ ТАЛАСИМА... ЧИНИЛО ИМ СЕ ДА ЈЕ ТО КРАЈ...

САМАЦ КОЈИ ЈЕ МОРЕ ОДНЕЛО! ТРЕБА ДА СТИГНЕМО ДО ЊЕГА! ТО НАМ ЈЕ ЈЕДИНИ СПАС!

ПРИКУПИЛИ СУ ПОСЛЕДЊУ СНАГУ...

ПОДСЕТНИК

Грамофон на батерије, за аутомобил, излет, путовање. у продавници „Електротехна“, Кнез Михаилова 24 (колико нам је познато) најјевтинији је, стаје 370 динара.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС
БАРИ РАЈАН

Иzgледа да је солистима и певачима теже да стекну популарност међу љубитељима поп-музике него вокално-инструменталним групама. То изгледа помало чудно јер је група много више него солиста, али тако је. Бари Рајан један је од певача који се допадају љубитељима модерне музике, чак и један од најпопуларнијих. Његова последња песма „Елоиза“ тренутно на многим топ-листама заузима једно од прва три почасна места. Плочу је издао РТБ а цена је 7 нових динара.

ELOISE

BARRY RYAN

НАПРАВИТЕ ПОЛИЦЕ ОД КАРТОНА

Данас вам предлагемо да направите полице од картона. Не само што вас неће много стајати већ ће бити „дело ваших руку“ па ће вам то представљати двоструко задовољство.

Од материјала су вам најпре потребне обичне картонске кутије. Замолите трговца код кога купујете намирнице да вам да празне кутије различитог облика, од шећера, сапунског прашка или неког другог артикла. Гледајте да буду од чвршћег картона и да нису оштећене. Даље све зависи од вашег стрпљења и спретности. Затим набавите шарени папир, којим се облажу стелаже: можете га купити у свакој књижари у ролнама од по 10 метара или обичан пак-папир који ћете према жељи украсити исечцима из илустрованих листова у боји или, пак

сами обојити. На крају још и бојице, лепак и маказе. Сад имате све што вам је потребно.

Као што вам и наш цртеж показује, кутије могу бити разнобојне или, ако више волите, једнобојне, слободно поређане, једна на другу, једна поред друге, како се већ вама свиђа.

У ове полице можете сместити све предмете који су вам потребни док учите или се забављате. Школске књиге, новине, грамофонске плоче, вазе са цвећем или неки други украси или ситнице.

Ове картонске кутије лепо облепљене и с једне и друге стране могу да послуже привремено и уместо писаћег стола или постоља за грамофон, па чак и као ормарић за зид у коме ће стајати ваше личне ситнице: огледало, чешаљ, прибор за вез и плетење, играчке.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Ученица сам VIII разреда и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Хоби ми је сакупљање салвета, разгледница и фотографија наших и страних глумаца и глумица. Обожавам забавну музику. Славница Анђелковић, ученица VIII-2 разреда Осн. шк. „Бранко Крсмановић“, з. п. Доња Мутница код Параћина.

Ученица сам VII разреда. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Језик дописивања српскохрватски и руски. Хоби ми је сакупљање разгледница, фотографије наших и страних глумаца и значака. Волим забавну музику. Славница Марковић ученица VII-2 разреда О. Ш. „Бранко Крсмановић“, Д. Мутница

Желео бих преко вашег листа да склопим пријатељство с другарицама и друговима широм наше земље. Волим народну и све остале врсте музике. Имам 14 година. Тренутно сам без хобија. Бранко Ђерић, осн. шк. „Васа Пелагић“ Крњача, Београд.

Желела бих да се дописујем са девојчицама и дечацима из наше земље и из Енглеске. Скупљам салвете и разгледнице. Имам 11 година и идем у V разред основне школе. Марица Кус, Пјера Крижанића 4, Карабурма — Београд.

Имам 12 година и похађам VI разред основне школе. Желео бих да се дописујем са девојчицама и дечацима из земље и иностранства. Скупљам: стари и страни новац, марке и разгледнице. Мирослав Вуков, Караборђев трг 36, Зрењанин.

Имам жарку жељу да се дописујем са омладинцима и омладинкама из целе земље. Надам се да ће ми се јавити велики број пријатеља. Имам 17 година. Милан Дојчиновић, ул. Бориса Кидрича бр. 38/II, Крагујевац.

Желео бих да моју адресу објавите у вашем листу ради дописивања са ученицама и ученицама из Југославије и Совјетског Савеза. Имам 15 година, ученик сам VIII разреда. Миодраг Новаковић, Лењина 1, Бечеј.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Идем у II разред основне школе „Јосип Броз Тито“ у Београду. Мој хоби је сакупљање салвета, кандит-маркица и животињског царства. Имам 9 година. Јасна Бандић, Булевар Лењина 13/66.

Имам 14 година и зовем се Јадранка. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима свих земаља света. Радо слушам бит-музику, такође народну, забавну и озбиљну. Сакупљам салвете, фотографије глумаца и певача и разгледнице. Језик дописивања: енглески, руски, немачки, француски и српскохрватски. Јадранка Димитријевић, ул. М. Тита бр. 12, Нови Костолац.

Ученица сам V разреда и имам 12 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Хоби ми је сакупљање салвета и разгледница. Рада Вуковић, ученица осн. шк. „Зора Топаловић“ у Грабовници код Куршумлије.

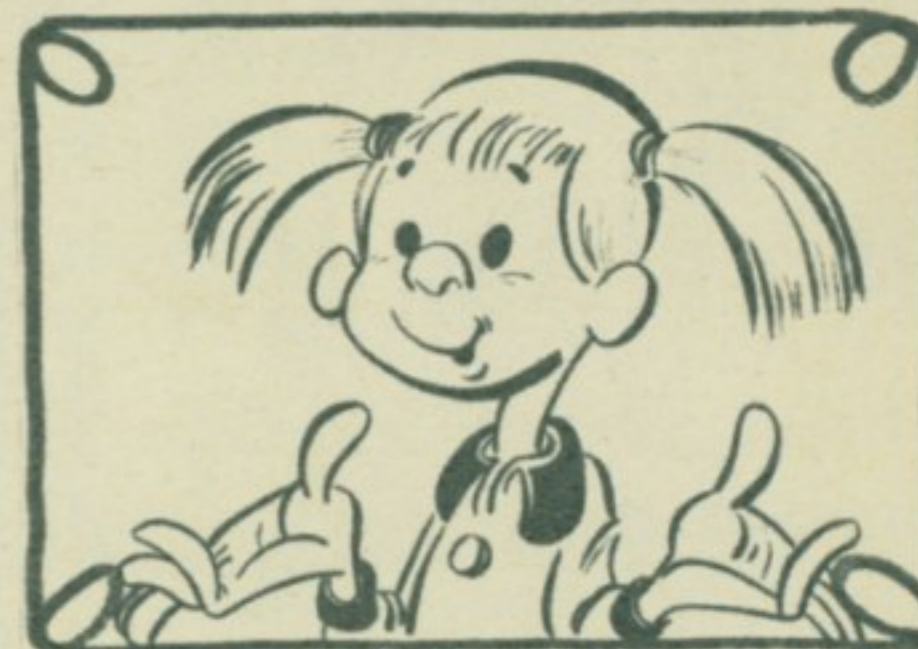

МАЛА ПОШТА

ФАНТАСТИЧНЕ ПРИЧЕ — ОДЛИЧНЕ

Драги мој Забавнице,
У дечјем свету врло си поштован и цењен лист. Стекао си много пријатеља а још ћеш их пуно стећи захваљујући својим уредницима који те сваком даном све више усавршавају. Својим научно-фантастичним причама и причама из живота заокружио си сва наша срца. Уопће, садржај ти је одличан. Вањски изглед ти је врло упадљив и лијеп. Врло је добро и лијепо што су у твојој средини објављене разне занимљивости и поучне фотографије.

Твој млади читалац
Милан Франов, Ријека

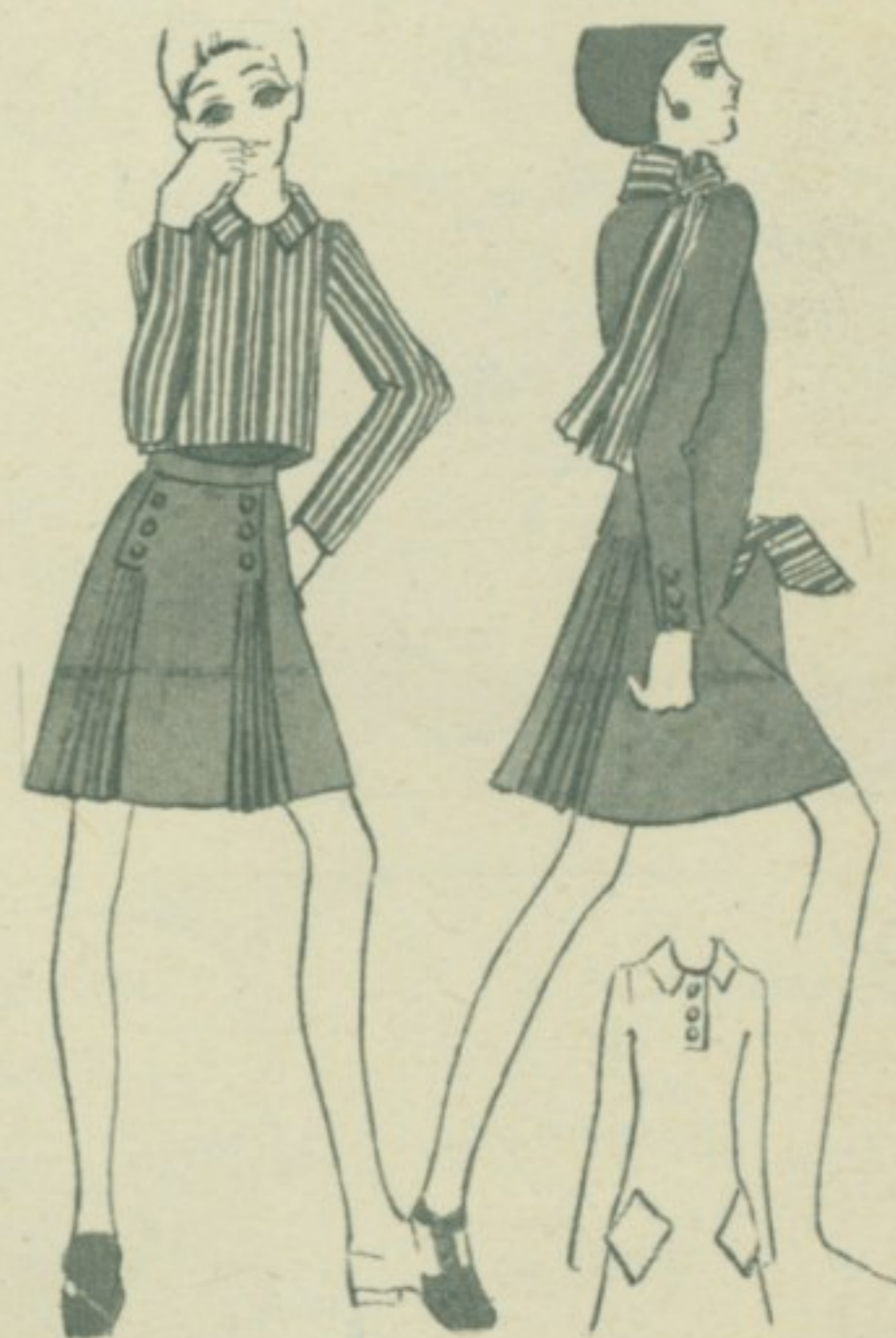
ДУГА КОСА

Драги Забавнице,
Имам дугу косу, али не знам какву бих фризуру направила од ње?
Светлана Вукотић, Нови Сад

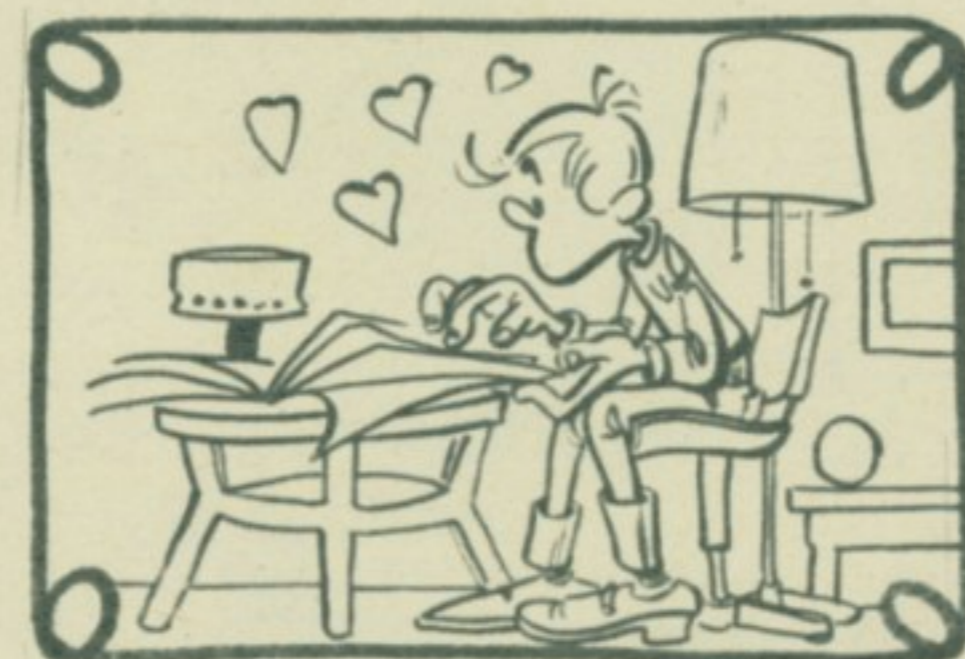
Ниси нам написала оно најважније: какво имаш лице, округло или дугуљасто, па не знамо шта да ти саветујемо. Ипак, верујемо да ће ти фризура на нашем моделу одговарати јер је модерна и интересантна. Колико година имаш? Ако имаш више од 14, упитај неког школског друга како да је чешљаш јер мушкарци најбоље знају које фризури добро стоје девојкама.

МОДЕРНА СУКЊА

Драги Забавнице,
Зовем се Марија Богатинова, ученица сам IV разреда основне школе „Стив Наумов“ из Скопја. Желела бих да ми пошаљете најлепшу „шиз“ сукњу која се сад носи.
М. Богатинова, Скопје

Ове године се много носе сукње и хаљине са фалтама. Доносимо два модела и надамо се да ће вам се допасти.

Захваљујемо на похвалама. Пријатно их је чути али оне обавезују. Сад је пролеће и свима нам се иде у шетњу. Да ли ћемо успети да вас задоволимо као досад?

КАКО СЕ ГАЈИ ФИКУС?

Поштована редакцијо,
Молио бих вас да напишете како се негује фикус и да ли треба сећи листове код њега, а ако треба онда када, како и које листове.
Ратислав Варга, Нови Сад

Фикус не подноси нагле промене места, температуре а нарочито му шкоди промаја. Најбоље је да стоји у соби на умереној светлости, далеко од пећи. Заливање треба да је умерено. Земља обична, вртна, са нешто песка.
Листови се код фикуса не смеју уопште сећи, јер та места на стабљини остају гола дужи времена. Нарочито ако је у питању врста са крупним цветовима, који се код нас највише гаји. До обнављања листова уопште не долази. а голо стабло изгледа ружно.

* укршћене речи *

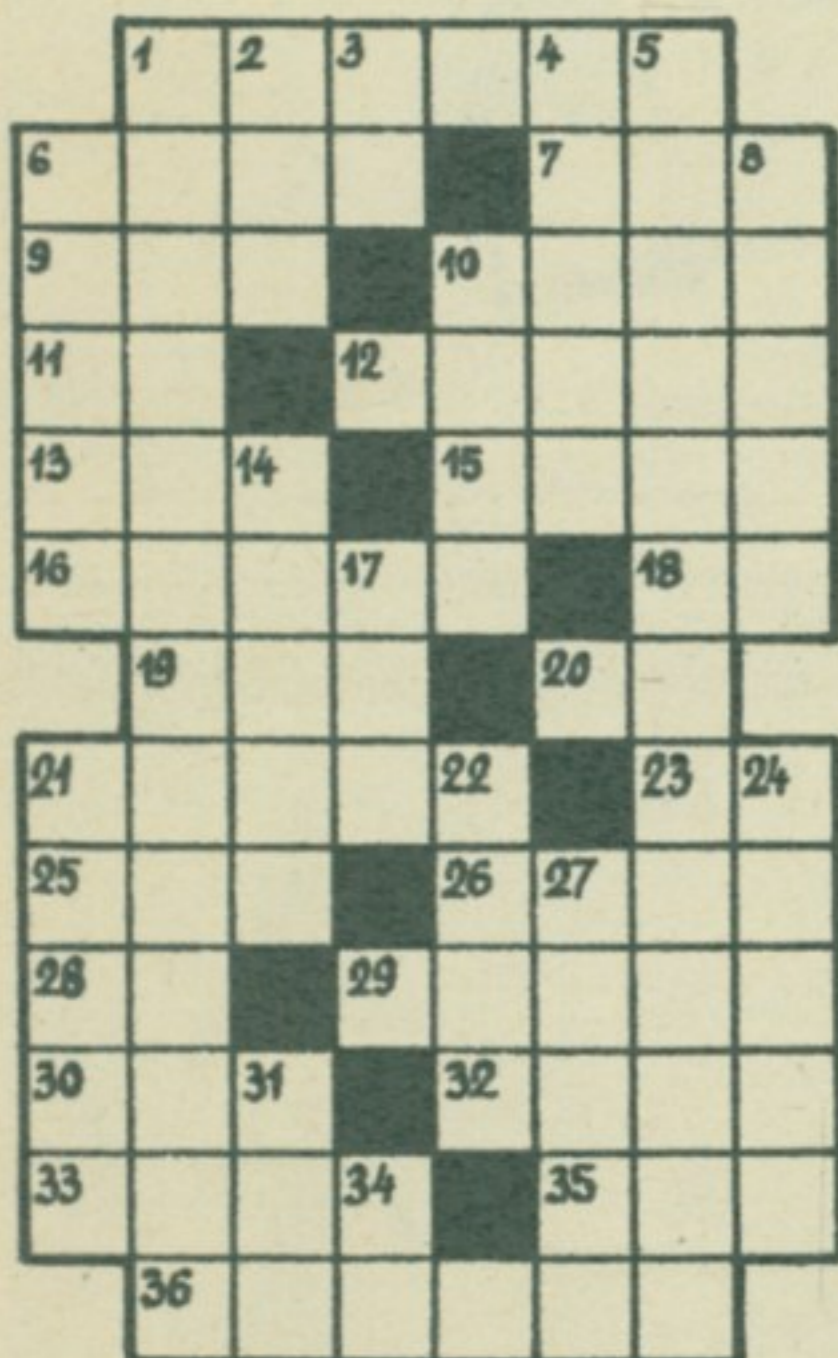
ВОДОРАВНО: 1) раскошна грађевина, 6) новела Јосипа Козарца, 7) покрајина на Сицилији, 9) народно коло, 10) срам, 11) предлог, 12) одабрано друштво, 13) старојудејски цар, 15) једноцифрен број, 16) шумска животиња, 18) хемијски

знак за молибден, 19) шумица, 20) негација, 21) грађевински материјал, 23) два слова, 25) мађарски књижевник (Ендре), 26) поново, 28) лич на заменица, 29) морнарица, 30) лич на заменица, 32) слободан посед једног вазала који му је дат под условом да плаћа порез и учествује у рату, 33) усамљени, 35) узвик, 36) река у Далмацији.

УСПРАВНО: 1) трагедија Лазе Коштића, 2) чехословачка афирмација, 3) музичка нота, 4) велики океан у простору данашњег Средоземног мора, 5) име и презиме првакиње Београдске опере, 6) место у Мађарској, 8) француски певач (Салваторе), 10) највећа копнена животиња, 14) речни рибари, 17) птица грабљивица, 21) под, 22) полуострво у северној Европи, 24) крдо, 27) цветни прах, 31) назив, 34) иницијали сплитског композитора („Мала Флорами“).

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) масив, 6) папагај, 8) „рено“, 9) Озаљ, 11) „Отело“, 13) аки, 14) ја, 15) око, 17) ог, 18) рт, 20) аков, 22) лоз, 24) ерг, у, 25) иза, о, 26) бод, 28) нит, 30) дан, д, 32) сок, 24) ер, 35) сав, 37) во, 38) Одак, 40) етар, 32) али, 43) зец.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1. тел. 22-711.

РЕШЕЊЕ СА 10. СТРАНЕ

УБИЦА ЈЕ СЕКРЕТАР ЕРНЕСТ КОЈИ ЈЕ УЦЕЊИВАО СВОЈУ ЖРТВУ. ПУЦАО ЈЕ ИЗ ВРТА ДА БИ БАЦИО СУМЊУ НА ЗЛАТАРА. ПОГРЕШИО ЈЕ ШТО ЈЕ СПУСТИО ЗАВЕСУ ОД ПЛАТНА ДА БИ СЕ ПОМИСЛИЛО ДА ЈЕ ЗЛОЧИН ИЗВРШЕН ПОСЛЕ ЊЕГОВОГ ОДЛАСКА. МЕЂУТИМ, НА ЗАВЕСИ НЕМА РУПЕ ОД МЕТКА.

WALT
DISNEY

МИКИ

